Έτος Θ'

Τεῦχος 191ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

'Αστυφύλαξ τῆς Τροχαίας Κινήσεως

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΪΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 191ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ – ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. **Κ. ΤΟΥΖΕΝΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

14. Διάλυσις παρανόμων συγκεντρώσεων.
15. Συμπέρασμα.

***

14. Διάλυσις παρανόμων συγκεντρώσεων.

Κατασταλτικὸν μέτρον προκειμένου περὶ παρανόμων συναθροίσεων, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀπαγορευθείσης δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι ἡ δίωξις τῶν μετεχόντων αὐτῆς ἢ τῶν ὀργανωτῶν ἐφ' ὅσον ὑπὸ τοῦ νόμου προβλέπεται συγκεκριμένον σχετικὸν ἀδίκημα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ διάλυσις τῆς συναθροίσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἡ διάλυσις μιᾶς παρανόμου συγκεντρώσεως εἶναι διοικητικὴ καὶ δὴ ἀστυνομικὴ διαταγὴ διεπομένη ὑπὸ τῶν γενικῶν περὶ νομιμότητος ἀρχῶν. Τὴν διαταγὴν τῆς διαλύσεως ἐπακολουθεῖ ἡ ἀναγκαστικὴ διὰ τῆς ἐπιβολῆς βίας ἐξικνουμένης μέχρι χρήσεως τῶν ὅπλων ἐκτέλεσις· ὁ ἄμεσος δηλαδὴ ἐξαναγκασμὸς τῶν συνηθροισμένων. Ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων καὶ ὁ ἄμεσος ἐξαναγκασμὸς ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόπειρα τῆς διὰ διαταγῆς ἐπιτεύξεως πραγματικοῦ ἀποτελέσματος ἀνταποκρινομένου εἰς τὸ «ἀστυνομικὸν καθῆκον» ἀπέτυχε. Διὰ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τῶν συνηθροισμένων ἐπιδιώκεται οὐχὶ δρᾶσις τις τῶν συγκεντρουμένων, ἀλλὰ παράλειψις ἤτοι ἐγκατάλειψις τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν συνάθροισιν εἰς ὁμαδικὴν ἐκδήλωσιν καί, ἡ μὴ συνέχισις αὐτῆς, ἢ ἄλλως ἐγκατάλειψις τοῦ χώρου τῆς συναθροίσεως. Ἡ δημοσία ἀρχὴ ἐπιτυγχάνει ἐν προκειμένῳ τὴν πρὸς τὴν βούλησίν της συμμόρφωσιν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀμέσου δηλαδὴ ὄχι μόνον τῆς ψυχολογικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς σωματικῆς βίας ἐπὶ πάντων τῶν συνηθροισμένων καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου.

Ὡς ἐτονίσθη καὶ ἀλλαχοῦ τῆς παρούσης μελέτης, παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει νόμος ρυθμίζων τὰ τῶν συναθροίσεων ἐν γένει, καὶ φυσικὰ οὔτε τὰ περὶ διαλύσεως αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ διαλύσεως συγκεντρώσεων εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν: α) εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 76/54 Ἀστυν. Δ/ξιν, Ἀθηνῶν, β) εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 61/52 Κανονισμὸν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, γ) εἰς τὸν Κανονισμὸν Χωροφυλακῆς καὶ δ) εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς ἐν πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων ὡς ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 4/3/1949 Β.Δ. ἄρθρ. 15.

1) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 76/54 Ἀστυνομικὴ Διάταξις Ἀθηνῶν ἀπαγορεύει συναθροίσεις ἐν ὑπαίθρῳ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως, ἥτις ἄδεια ἐκδίδεται ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις (ἄρθρον 1 παρ. 2).

Ἡ αὐτὴ διάταξις ἀπαγορεύει τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ πολιτικοὺς λόγους παρέκκλισιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐχορηγήθη ἄδεια ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως, ὡς ὑπευθύνους δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θεωρεῖ οὐ μόνον τοὺς αἰτήσαντας τὴν ἄδειαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ῥήτορας, τοὺς ὁμιλητὰς καὶ πάντα ἕτερον, ὅστις συνέβαλεν εἰς τὴν ἐκτροπὴν τοῦ σκοποῦ τῆς συναθροίσεως, δικαιουμένης τῆς Ἀστυνομίας νὰ διαλύῃ τὴν παράνομον ταύτην συνάθροισιν, τῆς χορηγηθείσης ἀδείας θεωρουμένης ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθείσης. Ἡ διάταξις δὲν προβλέπει τὰ τῆς διαλύσεως συναθροίσεων ἐν κλειστῷ χώρῳ.

Ἀναγγελία τελέσεως ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως ἢ πρόσκλησις συμμετοχῆς εἰς ταύτην πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας ἀπαγορεύσεται, ἡ δὲ χορηγηθεῖσα ἄδεια δύναται ν' ἀνακληθῇ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἐπικειμένου κινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Οἱ παραβάται τῆς Ἀστυνομικῆς ταύτης Διατάξεως διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 459 τοῦ Π.Κ. ἢ συντρεχούσης περιπτώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 171 τοῦ Π.Κ.

2) Ὁ ὑπ' ἀριθ. 61/952 Κανονισμὸς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἐξεδόθη βάσει τῶν ἰσχυουσῶν τότε διατάξεων.

Ρυμίζει δὲ διὰ γενικῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν του ἐκδιδομένων κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν πάντα τ' ἀντικείμενα τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 167, 168 τοῦ ὀργανισμοῦ (πρώην ἄρθρα 122, 123 τοῦ Κ.Ν. 4971/31). Δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἐκδιδομένους κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ὀργανισμοῦ τὸ ὁποῖον τῷ ἐπιτρέπει τήν ἔκδοσιν Κανονισμῶν σχέσιν ἐχόντων μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ Σώματος. Δὲν περιέχει διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι, ὡς ἡ προμνησθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 76/54 Ἀστυν. Δ/ξις Ἀθηνῶν, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὴν διάλυσιν τῶν ὡς παρανόμων χαρακτηριζομένων συγκεντρώσεων.

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος τοῦ Ἀρχηγείου ἐπεκρίθη δριμύτατα ἀπὸ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ ζητήματα τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων (Βλέπε καὶ Κ. Γαρδίκα Ἐγκληματολογία τόμ. Β', σελ. 239 ὑποσ.). Οὕτω ἐθεωρήθη ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Κανονισμοῦ καθ' ἣν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ῥύθμισις «διὰ γενικῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν ἐκδιδομένων κ.λ.π.» (βλέπε ἀνωτέρω), ὡς καὶ τὰς λεπτομερείας παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἁρμοδιότητος Ἀστυνομίας Πόλεων, μὴ προβλεπομένων εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ της ἢ ἄλλων νόμων, ὑπερέβαλεν ὡς γενικότητα πᾶσαν νοητὴν ἔκτασιν νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Τὸ ἄρθρον 167 τοῦ ἰσχύοντος νῦν Ὀργανισμοῦ Ἀστυνομίας (122 Κ.Ν. 4971/31) ὁρίζει ὅτι διὰ Δ/τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν θέλουσι κανονισθῆ μερικώτερον..... ιζ) «τὰ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως εἰς δημοσίας συναθροίσεις, τόπους δημοσίας διασκεδάσεως ἢ προσιτὰ ἐν γένει τῷ κοινῷ καταστήματα». Τὸ θέμα ὅμως τοῦτο κατὰ τοὺς Σβῶλον—Βλάχον «ἀποτελεῖ θέμα πολὺ διάφορον καὶ στενώτερον τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 61/52 Κανονισμοῦ πραγματευομένου κυρίως περὶ διαλύσεως παρανόμων συγκεντρώσεων καὶ δὴ διὰ τῶν ὅπλων, δι' ὃ θέμα προφανῶς ἐχρειάζετο εἰδικὴ νομοθετικὴ ῥύθμισις ἢ τουλάχιστον εἰδικὴ καὶ συγκεκριμένη νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις».

Κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦτον αἱ ἐν κλειστῷ χώρῳ ἢ ἀνοικτῷ «παράνομοι» συγκεντρώσεις «ἡσύχων καὶ ἀόπλων» πολιτῶν διαλύονται κατὰ τοὺς λεπτομερεῖς ὅρους τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ὁμοιάζοντας ἀρκούντως πρὸς τοὺς τοιούτους τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας στρατευμάτων. Εἰδικώτερον αἱ ταραχώδεις ἔνοπλοι συγκεντρώσεις ὁπουδήποτε συγκροτούμεναι διαλύονται καὶ διὰ τῶν ὅπλων κατὰ τοὺς λεπτομερεῖς ὅρους τοῦ Κανονισμοῦ τούτου.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀνάγκης τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ ὅπλα ἀνήκει εἰς τὴν διοικητικὴν ἢ τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ παρίστανται καὶ νὰ ἐκδίδουν

γραπτὴν ἐπὶ τούτου διαταγήν, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν εἰς τὸν Δ/ντὴν Ἀστυνομίας τῆς πόλεως (ἄρθρ. 8 Καν. 61/52).

3) Ἐπίσης εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων (ἄρθρον 15) περιέρχονται διατάξεις σχετικαὶ μὲ τὴν διάλυσιν τῶν συναθροίσεων.

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος θέτει τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰμὴ ὅταν ζητηθῇ (παράγρ. 118). Ὅταν δὲ τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον ὁ στρατὸς τίθεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν προϊσταμένων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, οἵτινες καὶ ἔχουν τὴν πλήρη εὐθύνην τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν διὰ τὰ ληφθησόμενα μέτρα, τῶν στρατευμάτων χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν τοιαύτην ἐνίσχυσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς «μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ» τῆς δὲ ἐκτιμήσεως τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς πρωτοβουλίας τῆς ἐνόπλου ἐπεμβάσεως ἀνηκούσης εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐκδίδει ἔγγραφον πρὸς τοῦτο διαταγὴν κ.λ.π. ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐνέργεια εἶναι «αἰφνιδία» ἢ προκαλῆται ἐξ ἀμύνης τῶν στρατευμάτων (παρ. 121, 123).

Παραθέτω τὰς κάτωθι παραγράφους πρὸς ἐνημέρωσιν:

«Παραγρ. 118. Ἡ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπαγρύπνησις τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ τηρήσεως τῶν νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ, εἰμὴ ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐπέμβασίς της ἐν ταῖς περιστάσεσιν ἢ ὑπὸ τὰς συνθήκας τῶν παραγράφων 121 καὶ ἑπομένων.

. . . . . .

«Παράγρ. 121. Ὅταν ἡ παρέμβασις τῶν στρατευμάτων κρίνεται ἀναγκαία πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἐξασφάλισιν τῶν νόμων ταῦτα τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἢ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἢ τοῦ Δ/τοῦ τῆς Χωρ/κῆς, ἐχόντων πλήρη τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν ταραχῶν».

«Παράγρ. 122. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἢ ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ὁ Προϊστάμενος τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς εὑρισκόμενοι πρὸ τῆς ἀνάγκης τῆς λήψεως μέτρων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, πρόληψιν ἐπικειμένων ταραχῶν καὶ ἐνδεχομένην καταστολὴν τούτων εἴτε καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αἰτήσεων τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀπευθύνεται ἐγγράφως πρὸς τὸν Ἀνώτερον Δ/τὴν τῆς Φρουρᾶς ζητῶν τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑπ' αὐτὸν Χωρ/κῆς καὶ ἐφ' ὅσον μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως κρίνῃ ἀνεπαρκῆ τὴν ἐκ χωροφυλάκων δύναμιν αὐτοῦ. Τὰ στρατεύματα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν τοιαύτην ἐνίσχυσιν τῆς Χωρ/κῆς μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ.

«Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἀσφαλείας ἢ ὁ Διοικητὴς τῆς Χωρ/κῆς ὀφείλει νὰ ἐκτιμᾷ ἑκάστοτε καλῶς τὰς περιστάσεις καὶ νὰ ζητῇ ἀνάλογον τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν καὶ ὄχι ὑπερβολικὴν δύναμιν.

«Ἐὰν ὁ Ἀνώτερος Δ/τὴς τῆς Φρουρᾶς κρίνῃ ὑπερβολικὴν τὴν αἰτουμένην δύναμιν, δύναται νὰ αἰτήσηται διασαφηστικὰς ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Χωρ/κῆς πρὸς ἀπὸ κοινοῦ διακανονισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δυνάμεως.

«Παράγρ. 123. Πᾶν στρατιωτικὸν τμῆμα ἢ ἀπόσπασμα διατασσόμενον νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Χωρ/κὴν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἐπιβολὴν τῶν Νόμων τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐφ' ὅσον οὗτος τυγχάνει ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τοῦ Διοικητοῦ τοῦ στρατεύματος.

«Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ τελευταῖος οὗτος ἐξακολουθεῖ διοικῶν τὰ μὴ

διατεθέντα τμήματα τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματος, ὑποχρεούμενος νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις τοῦ Δ/τοῦ τῆς Χωρ/κῆς. Ἐξ ἄλλου ἐπιφορτίζεται καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀποστολῆς του νὰ ἐκτελέσῃ τὰς αἰτήσεις τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἔχων πλήρη τὴν εὐθύνην τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων καὶ τήρησιν τῆς τάξεως λαμβανομένων μέτρων.

«Ὁ Διοικητὴς τοῦ στρατεύματος διαθέτων εἰς τὸν Δ/τὴν Χωρ/κῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων αἰτήσεών του τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ταῦτα τμήματα δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ λαμβανομένων ἐν γένει μέτρων.

«Τὰ οὕτω τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δ/τοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τμήματα ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ διδομένας αὐτοῖς ἐντολάς, τιθέμενα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἐντολῆς ἐντεταλμένων βαθμοφόρων τῆς Χωρ/κῆς, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν ἀνώτεροι ἢ ἰσόβαθμοι τῶν Δ/τῶν τῶν στρατ. τμημάτων.

«Αἱ ὑπ' ὀ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπόμεναι αἰτήσεις τοῦ προϊσταμένου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας πρὸς τὸν Διοικητήν, τοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ διαταχθέντος στρατεύματος δύανται ν' ἀντικαθίστανται ἐν ἀνάγκῃ διὰ προχείρων ἔτι σημειωμάτων.

«Παράγρ. 124. Ἐν ᾗ περιπτώσει παρὰ τὰ ὑπὸ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ληφθέντα μέτρα ἐπισυμβῶσι ταραχαὶ καὶ παραστῇ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διασαλευθείσης τάξεως καὶ ἐπιβολὴν τῶν νόμων ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀνάγκης ταύτης καὶ ἡ πρωτοβουλία τῆς τοιαύτης ἐνόπλου ἐπεμβάσεως ἀνήκει εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐκδίδει ἔγγραφον πρὸς τοῦτο διαταγήν, ἢ ταύτης ἀπούσης εἰς τὸν Προϊστάμενον τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἢ τὰ ἐξουσιοδοτούμενα πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων ὄργανα αὐτοῦ (πλὴν τῆς περιπτώσεως αἰφνιδιαστικῆς ἐνεργείας ἢ τῆς ἀμύνης τῶν στρατευμάτων.

«Διὰ τὴν τοιαύτην διὰ τῶν ὅπλων ἐνέργειαν ἡ διοίκησις τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων ἐπανέρχεται εἰς τοὺς φυσικοὺς αὐτοῦ Διοικητάς. Τὴν Διοίκησιν τῶν ἐκασταχοῦ μὲ τὴν αὐτὴν ἐντολὴν καὶ ἐν συνεργασίᾳ ἐνεργούντων τμημάτων Στρατεύματος καὶ Χωρ/κῆς ἀναλαμβάνει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν συνεργαζομένων βαθμοφόρων τοῦ Στρατεύματος ἢ τῆς Χωρ/κῆς, ἐν ἰσοβαθμίᾳ δὲ τῆς Χωρ/κῆς.

«Ὁ Διοικητὴς τοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χωρ/κῆς διαταχθέντος στρατεύματος λαβὼν τὴν ἔγγραφον διαταγὴν ἢ πρόσκλησιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως διὰ τῆς βίας ἀναλαμβάνει τὴν πραγματικὴν διοίκησιν πάντων τῶν τμημάτων του καὶ πλήρη πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἐντολῆς του.

«Παράγρ. 125. Εἰς ἃς πόλεις ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἢ τυχὸν αἱ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένη ἐνίσχυσις αὐτῆς δι' ἐνόπλου δυνάμεως παρέχεται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ πόλει Χωρ/κῆς. Ἂν τῆς δυνάμεως ταύτης τῆς Χωρ/κῆς μὴ ἐπαρκούσης παρίσταται ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ὑπὸ τοῦ Στρατεύματος, ἡ ἐνίσχυσις αὕτη παρέχεται τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν ἀνώτερον Διοικητὴν τῆς Φρουρᾶς κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 122 ὁριζόμενα.

«Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 121—124 ἐφαρμόζονται πλήρως καὶ ἐν προκειμένῳ ὅπου δ' ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται ἡ φράσις «Προϊστάμενος Δημοσίας Ἀσφαλείας, νοεῖται ἀντιστοίχως διὰ τὰς πόλεις ταύτας ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντής». Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ὅμως τοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διατεθέντος στρατεύματος ἐξοκαλουθεῖ διοικῶν τὰ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματα συμμορφούμενα πρὸς τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ τὰ δὲ συμφώνως ταῖς αἰτήσεσι ταύτας τοῦ τελευταίου τούτου διατιθέμενα τμήματα τηροῦνται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν οἰκείων ἡγητόρων, οἵτινες ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδεί-

ξεις τῶν μετ' αὐτῶν συνεργαζομένων ὀργάνων τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ὡς ἐν παρ. 123 ὁρίζεται.

«'Ο 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο ὅπως ἐξασφαλίζῃ πάντοτε τὴν τοιαύτην μετ' ὀργάνων του συνεργασίαν τῶν διατεθέντων αὐτοῦ Στρατιωτικῶν Τμημάτων.

«'Εν ᾗ περιπτώσει παραστῇ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων (παρ. 124) τὰ τμήματα ἐνεργοῦσι πάντοτε ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγητόρων των ἐφαρμοζομένων τῶν διαταγῶν τῆς παραγρ. 128».

Περαιτέρω ὁ αὐτὸς Κανονισμὸς ὁρίζει ὅτι «ὅταν συμβῇ συγκέντρωσις πλήθους ἐπὶ δημοσίου χώρου» ἐὰν μὲν τὸ πλῆθος εἶναι ἔνοπλον ἀπαιτοῦνται τρεῖς κλήσεις πρὸς διάλυσιν καὶ ἐκφοβιστικὴ βολὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων, ἐὰν δὲ εἶναι ἄοπλον ἀπαιτεῖται πλὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἔγγραφος διαταγὴ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς χρῆσιν τῶν ὅπλων ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἔνοπλος δύναμις θὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὅπλων (παρ. 128).

Σημειοῦμεν ὅτι καὶ τὸ Δ/γμα τῆς 31/12/1836 περὶ Δημοτικῆς 'Αστυνομίας ἄρθρ. 34, 35 προέβλεπε τρεῖς προσκλήσεις μὲ τύμπανον ἢ μὲ σάλπιγγα.

Παραθέτω πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ τὴν παρ. 128 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων.

«Παράγρ. 128. 'Εν περιπτώσει ταραχῶν καὶ ἐκτὸς τῶν περιστάσεων τῶν καθοριζομένων ἐν παραγρ. 63, καθ' ἃς πᾶν στρατιωτικὸν τμῆμα προσβαλλόμενον, ὀφείλει ν' ἀμυνθῇ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, τὰ στρατεύματα δὲν δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ὅπλων εἰμὴ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους :

«Ὅταν συμβῇ συγκέντρωσις πλήθους ἐπὶ Δημοσίου χώρου ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Διοικητικῆς 'Αρχῆς ἢ ὅταν τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει ὁ 'Αστυνόμος μεταβαίνουσιν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως.

«'Εὰν τὸ πλῆθος εἶναι ἔνοπλον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχῆς τὸ προσκαλῇ νὰ διαλυθῇ καὶ ἀποσυρθῇ. 'Εὰν δὲν εἰσακουσθῇ ἡ πρώτη αὕτη πρόσκλησις, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς 'Αρχῆς ποιεῖται δευτέραν καὶ τρίτην πρόσκλησιν, ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τοῦτο δὲν εἰσακουσθῇ ὁ Διοικητὴς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων διατάσσει τὴν χρῆσιν ἐκφοβιστικῆς βολῆς, τῶν ὑπ' αὐτὸν τμημάτων βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα. 'Εὰν δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τὸ πλῆθος ἐξακολουθῇ μὴ ἀποσυρόμενον διαλύεται βιαίως διὰ τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων.

«'Εὰν τὸ πλῆθος εἶναι ἄοπλον μετὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν προτρέπεται νὰ διαλυθῇ, ὅταν δὲ δὲν ὑπακούσῃ γίνονται τρεῖς διαδοχικαὶ προσκλήσεις καὶ ἐν ἀντιστάσει τὸ πλῆθος διαλύεται βιαίως διὰ τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων προηγουμένης πάντοτε τῆς ἐκφοβιστικῆς βολῆς ὡς ἀνωτέρω καὶ κατόπιν πρὸς τοῦτο ἐγγράφου διαταγῆς τῆς ἁρμοδίας Διοικητικῆς 'Αρχῆς πρὸς τὸν ἡγήτορα τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἔνοπλος δύναμις θὰ κάμνῃ χρῆσιν τῶν ὅπλων.

«'Ο ἡγήτωρ κοινοποιεῖ τὴν διαταγὴν ταύτην ἐγγράφως, ἐν ἐπειγούσῃ δὲ περιπτώσει προφορικῶς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους τούτου Διοικητὰς τμημάτων.

«'Εν περιπτώσει ἀπουσίας τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων ἔχει ὁ Προϊστάμενος τῆς Δημοσίας 'Ασφαλείας ἢ Διοικητὴς τῆς Χωρ/κῆς ἢ ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντής, ὅστις ἐφ' ὅσον τὴν Διοίκησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἐν περιπτώσει χρήσεως τῶν ὅπλων, ἀναλαμβάνει κατὰ τὰ ἐν παρ. 124 ὁριζόμενα ὁ Διοικητὴς τοῦ στρατεύματος ἀπευθύνει αὐτῷ ἔγγραφον πρόσκλησιν πρὸς ἔνοπλον ἐπέμβασιν.

«'Εν περιπτώσει αἰφνιδιαστικῆς ἐνεργείας καθ' ἣν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἔκδοσις ἐγγράφου διαταγῆς ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ἐπιτρέπεται μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ ἐφ' ὅσον τὸ πλῆθος μὴ διαλυόμενον παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσκλήσεις προ-

βαίνει εἰς βιαιοπραγίας, λεηλασίας, διαρπαγάς, καταλήψεις καὶ φθορὰς δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν καταστημάτων, ἐπίθεσιν δι' ὅπλων κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἢ ἄλλων πολιτῶν ἢ Στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὁπωσδήποτε εὐρείας ἐκτάσεως.

«Ἐξ ἄλλου καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Στρατεύματος δύναται εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ ἐπέμβῃ διὰ τῆς παρ' αὐτῷ ἐφεδρείας, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἐν ᾗ περιπτώσει λόγῳ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἔγγραφος ἔκδοσις πρὸς τοῦτο διαταγῆς τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς ἢ καὶ ἡ μὲν λῆψις τῆς διαταγῆς ταύτης παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Στρατεύματος ὀφείλεται εἰς τὴν ὡς ἐκ τῶν ταραχῶν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν (διακοπὴ συγκοινωνιῶν, ἀποκλεισμὸς κ.λ.π.) ἐφ' ὅσον οὗτος κρίνῃ ὅτι ἡ ἐπέμβασίς του ἐπιβάλλεται, συντρεχόντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων λόγων ἢ πρὸς ἐνίσχυσιν, προστασίαν καὶ ἀπελευθέρωσιν προσβληθέντων ὑπὸ τοῦ πλήθους στρατιωτικῶν τμημάτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην ἔχει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τῆς ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀποφάσεώς του ταύτης».

4) Κανονισμὸς Χωροφυλακῆς (Δ/γμα τῆς 28/4/960 Φ.Ε.Κ. 60). Εἰς τὰ ἄρθρα, 299, 300 καὶ 301 τοῦ Κανονισμοῦ τούτου περιέχονται διατάξεις σχετικαὶ μὲ τὴν διάλυσιν τῶν συγκεντρώσεων. Καὶ εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα ὁμοιάζοντα ἀρκούντως πρὸς τὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 61/52 Καν. Α.Α.Π. γίνεται διάκρισις διαλύσεως συναθροίσεως ἐν κλειστῷ χώρῳ παρανόμων, ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ παρανόμων, ταραχωδῶν ἀόπλων συγκεντρώσεων, ταραχωδῶν ἐνόπλων συγκεντρώσεων, διάλυσις συναθροίσεως ἄνευ χρήσεως ὅπλων, κατόπιν χρήσεως ὅπλων καὶ διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν παραπέμπει εἰς τὸν Ν. 29 τῆς 30–4–1943 «περὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ὑπὸ τῆς Δημοσίας Δυνάμεως» οὗτος ἐκυρώθη μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 101/49 Πρ. Συμβ. ὅστις ὁρίζει τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυν. Πόλεων ὅταν ἐνεργοῦσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, δ/των καὶ ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἢ πρὸς διάλυσιν συναθροίσεων δύνανται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τῶν ὅπλων ἄνευ οὐδμειᾶς εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας.

Ὡς συμπέρασμα τῶν σχετικῶν μὲ τὴν διάλυσιν τῶν συναθροίσεων διατάξεων συνάγεται ὅτι πάντα ἡ ἔνοπλος ἐπέμβασις δικαιολογεῖται ὄχι πρὸς πρόληψιν κινδύνου ἀλλὰ πρὸς καταστολὴν ἐπελθούσης διαταραχῆς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προϋπόθεσις τῆς διαλύσεως εἶναι τὸ «παράνομον» τῆς συγκεντρώσεως ἢ ἡ στασιαστικὴ ἐκτροπὴ» αὐτῆς (ὅρα καὶ γεγονότα τῆς 1–12–1960) ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ καθορισθέντος σκοποῦ παρέκκλισις. Αἱ δὲ ὑποχρεωτικαὶ τηρητέαι διατυπώσεις τοῦ μέτρου τῆς διαλύσεως εἶναι: α) ἡ προηγουμένη πρόσκλησις τῶν συνηθροισμένων πρὸς διάλυσιν καὶ β) γενικῶς ἡ προηγουμένη συνεννόησις μετὰ τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀρχῆς. Προϋπόθεσις δὲ τῆς πρὸς διάλυσιν χρήσεως τῶν ὅπλων εἶναι πάλιν ἡ περὶ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ἐκτίμησις τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις δὲν ἀναφέρονται αἱ ὑποκείμεναι ἐν γένει εἰς διάλυσιν ἰδιωτικαὶ συναθροίσεις, ἀλλὰ μόνον αἱ δημόσιαι καὶ δὴ αἱ ἐν ὑπαίθρῳ. Συντρεχουσῶν ὅμως τῶν αὐτῶν νομίμων περιστάσεως συγκροτήσεως λ.χ. «μὴ ἡσύχου καὶ ἀόπλου» εἰς διάλυσιν ὑπόκεινται καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ συναθροίσεις.

Δὲν ὑπόκειται εἰς διάλυσιν συνάθροισις ἐν κλειστῷ χώρῳ διὰ παράλειψιν γνωστοποιήσεως.

Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 76/54 Α.Δ. Ἀθηνῶν συνάγεται ὅτι ἡ ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις ἄνευ ἀδείας ἢ κατὰ παράβασιν τῆς ἀδείας εἶναι παράνομος ἢ ἀπηγορευμένη καὶ ὑπόκειται εἰς διάλυσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου. Ἡ διάλυσις μιᾶς συγκεντρώσεως βιαίως καὶ μάλιστα διὰ τῶν ὅπλων δημιουργεῖ πολύπλοκα ζητήματα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Προκαλεῖ τὴν ἀντίδρασιν τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν μῆνιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ τῆς 'Αστυνομίας εὑρίσκει ἀφορμὴν νὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν καταρράκωσιν τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ὡς θεσμὸς ἡ 'Αστυνομία, ἀλλὰ καὶ ἀστικὰ ἀκόμη προβλήματα γεννῶνται εἰς βάρος τοῦ Κράτους.

Οὕτω κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν περὶ τῶν γεγονότων τῆς 1-12-1960, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἐλέχθησαν παρὰ τῆς 'Αντιπολιτεύσεως ὅτι ἡ 'Αστυνομία, «ἀνεχαίτισε τοὺς οἰκοδόμους καὶ δὲν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς τὴν μετάβασιν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας δι' ἐπιθέσεως μὲ τὰ κλόμπς καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ριφθέντες λίθοι δὲν εἶναι ἐπίθεσις, εἶναι συνέπεια τῆς ἐπιθέσεως μὲ τὰ κλόμπς» ὅτι «ἡ κίνησις πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας δὲν ἐστηρίζετο εἰς κανενὸς εἴδους ἐπαναστατικὴν διάθεσιν» ὅτι «ἡ 'Αστυνομία εὑρέθη καὶ πάλιν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιτιθεμένου, διότι ἡ ψυχολογία της, πιθανώτατα δὲ καὶ αἱ διαταγαὶ τὰς ὁποίας λαμβάνει εἶναι ὅτι πᾶσα λαϊκὴ συγκέντρωσις πρέπει νὰ θεωρῆται παράνομος, ὅταν δὲν ἔχῃ ἀστυνομικὴν ἄδειαν καὶ πρέπει νὰ διαλύεται» «ὅτι τὰ γεγονότα ἀπέβλεπον εἰς τὴν καταπτόησιν τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὸ σταμάτημα τῶν διεκδικήσεών του» καὶ πολλὰ ἄλλα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἐλέχθησαν παρ' ἐκπροσώπων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς φυσικά.

'Αστικὰ προβλήματα γεννῶνται διὰ τὸ Κράτος εἰς τὰς περιπτώσεις βιαίας διαλύσεως ὅταν συμβοῦν τραυματισμοί, θάνατοι κ.λ.π. κατὰ τὴν διάλυσιν διὰ μέσων μὴ ἐπιτρεπομένων.

Οὕτω ἐξ ἀφορμῆς τῶν γεγονότων τῆς 9-5-1956 καθ' ἣν ἐκ ριφθέντος πυροβολισμοῦ ἐθανατώθησαν δύο ἄτομα τὸ 'Εφετεῖον 'Αθηνῶν ἐξ ἀφορμῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἐξέδωκεν ἀπόφασιν (ἀριθ. 2711/960) ἡ ὁποία λέγει τὰ ἑξῆς: «.....ἕνια τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἀπολέσαντα τὴν ψυχραιμίαν των, ἐπυροβόλησαν πρὸς ἐκφοβισμόν, κατὰ τοῦ πλήθους. Καὶ ἐνῷ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐκφοβιστικῶν βολῶν αἱ κάνναι τῶν περιστρόφων δέον νὰ εἶναι ἐστραμμέναι πρὸς τὰ ἄνω, ὥστε ν' ἀποφεύγηται ὁ κίνδυνος τραυματισμοῦ ἀτόμων (τοῦθ' ὅπερ καὶ ρητῶς ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 36 Κανον. 'Αστυν. Πόλεων) ἀστυνομικός τις ὑπάλληλος, ἐξ ἀμελείας καὶ ἀνεπιτηδειότητός του, λόγῳ καὶ συγχύσεως, ἥτις τότε ἐδημιουργήθη, ἐπυροβόλησε διὰ τοῦ περιστρόφου του χωρὶς νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ταῦτα προστασίας τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν.

Οὕτω ἐκ τοῦ πυροβολισμοῦ τούτου ἐτραυματίσθη εἰς τὴν τραχηλικὴν χώραν ἐκ δεξιᾶς πρὸς ἀριστερᾶ ὁ παθὼν ἐξ οὗ τραύματος καὶ ἔθανε.

«Εἶναι δεδομένον, βεβαιούμενον καὶ ὑπὸ τῶν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὁπλοφοροῦν καὶ ὅτι τὰ περίστροφά των δὲν ἦσαν ἑνιαίου τύπου. Περαιτέρω προέκυψεν ὅτι ἐκυκλοφόρουν καὶ ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικὴν περιβολήν, οἵτινες δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἰδιωτικὰ περίστροφα.

«'Αποδεικνύεται ὅτι ὁ τραυματισμὸς καὶ ὁ θάνατος τοῦ παθόντος ἐπῆλθε συνεπείᾳ πυροβολισμῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὡς εἴρηται ὑπηρεσίας, δ ι α π ι σ τ ω θ ε ί σ η ς ἐ σ ω τ ε ρ ι κ ῆ ς σ υ ν α φ ε ί α ς τ α ύ τ η ς π ρ ὸ ς τ ὴ ν π α ρ ά ν ο μ ο ν ἐ ν έ ρ γ ε ι α ν. Δὲν ἀπεδείχθη ὅτι συνέτρεχε καὶ πταῖσμα τοῦ παθόντος».

«'Αποδεδειγμένον τυγχάνει ὅτι ἡ θανάτωσις τοῦ υἱοῦ τῶν ἐναγόντων ὀφείλεται εἰς ἀποκλειστικὴν ὑπαιτιότητα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἐκτελούντων τότε διατεταγμένην ὑπηρεσίαν καὶ ὅτι ταῦτα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας των ὑποχρεοῦνται εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν διαδηλώσεων ν' ἀντιμετωπίζωσι τὰς παρουσιαζομένας συνεπείᾳ τούτων ἐκτάκτους καταστάσεις κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦνται ἀτυχήματα δὲν εὑρέθησαν πρὸ τοιαύτης καταστάσεως, ὥστε ἐντεῦθεν νὰ δικαιολογῆται ἡ χρῆσις παρ' αὐτῶν ὅπλων».

Εὐνόητον ὅμως τυγχάνει ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις νομίμου ἀμύνης κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν συναθροίσεων, οἱ ἀστυνομικοὶ δύνανται νὰ κάμουν χρῆσιν τοῦ προσφορωτέρου μέσου διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἄμυναν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Π.Κ.

15. Συμπέρασμα.

Ὡς συμπέρασμα τῶν ὅσων ἀνωτέρω σχετικῶν μὲ τὰς δημοσίας συναθροίσεις ἀνεπτύξαμεν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν τὰ κάτωθι:

α) Ἡ τήρησις τῆς τάξεως κατὰ τὰς δημοσίας συναθροίσεις ἀποτελεῖ ἀφορμὴν νὰ δοκιμασθῇ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐπάρκεια καὶ κατάρτισις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Καλὴ ἐκτίμησις τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, ἀπόλυτος ψυχραιμία, σύνεσις, ταχεῖα λῆψις ἀποφάσεων, σταθερὰ ἐκτέλεσις αὐτῶν συντελεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

β) Τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας πάντοτε μὲν κυρίως ὅμως κατὰ τὰς συναθροίσεις εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος, διότι διασάλευσις τῆς τάξεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ σοβαρὰς συνεπείας εἰς τὴν ὅλην κρατικὴν ὑπόστασιν.

γ) Κατὰ τὰς συναθροίσεις δημιουργεῖται μία ἰδιάζουσα ψυχολογία τῶν συνηθροισμένων, ἡ ψυχολογία τοῦ ὄχλου, ἐπικίνδυνος πολλάκις δι' ὀχλοκρατικὰς ἐκδηλώσεις.

δ) Συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν μόνον δημόσιαι συναθροίσεις ἐν ὑπαίθρῳ δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν ἐφ' ὅσον ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ἡ ἐκτίμησις δὲ τοῦ κινδύνου συνδέεται μὲ τὴν ἐκτίμησιν ζητημάτων δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἡ Διοίκησις (Νομάρχης, Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς) εἶναι πλέον ἐνήμεροι πάσης ἄλλης ἀρχῆς τῶν τυχὸν κινδύνων τῆς δημοσίας τάξεως ἕνεκα τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ συνάθροισις. Εἰς τὰς λοιπὰς συγκεντρώσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ Ἀστυνομία πρὸς πρόληψιν ἐκτρόπων.

ε) Αἱ συναθροίσεις διακρίνονται ἀναλόγως τοῦ τόπου εἰς ὃν λαμβάνουν χώραν καὶ ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκουσι.

Προστατεύονται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος αἱ ἥσυχοι καὶ ἄοπλοι συναθροίσεις. Ὁμοίως αἱ συναθροίσεις εἶναι στατικαὶ ἢ κινηταὶ (παρέλασις—διαδήλωσις κ.λ.π.).

στ) Εἰς τὰς συναθροίσεις ἡ Ἀστυνομία ἐπεμβαίνει προληπτικῶς μὲν διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεων, ὁσάκις ἐκ τούτων ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς κατασταλτικῶν δὲ ὁσάκις ἐπέλθῃ τυχὸν διαταραχὴ τῆς δημοσίας τάξεως ἢ βεβαιωθῇ τυχὸν ἀξιόποινος πρᾶξις.

ζ) Μία συνάθροισις νόμιμος δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς παράνομον ἐὰν παρακλίνῃ τοῦ ἀρχικοῦ της σκοποῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ συνάθροισις θεωρεῖται παράνομος καὶ ἡ Ἀστυνομία νομίμως ἐπεμβαίνει πρὸς διάλυσίν της.

η) Ἡ Ἀστυνομία πρὸς καταστολὴν μιᾶς παρανόμου συγκεντρώσεως μετέρχεται βίαν οὐ μόνον ψυχολογικὴν καὶ σωματικὴν τοιαύτην ἐξικνουμένην πολλάκις μέχρι τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων. Μία τοιαύτη ἐνέργεια πολλάκις δημιουργεῖ ψυχολογικὴν ἀντίδρασιν τοῦ κοινοῦ ἔναντι τῆς Ἀστυνομίας ὑποχρεουμένης νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς νόμους καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ κατάλυσιν τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους διὰ τῆς δημιουργίας ὀχλοκρατικῶν ἐκδηλώσεων. Ὁ ρόλος τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας εἶναι λίαν σοβαρός, διότι καθῆκον ἔχει νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους πάσῃ θυσίᾳ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἔννομον τάξιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ εἶναι λίαν αὐστηροί, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν τάξιν.

θ) Διὰ τὴν βιαίαν διάλυσιν τῶν συγκεντρώσεων τηρεῖται ὡρισμένη διαδικασία προβλεπομένη ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων, τὴν εὐθύνην δὲ πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀνάγκης τῆς χρήσεως βιαίων μέσων ἔχει ἡ διοικητικὴ ἀρχή.

ΚΩΝ. ΤΟΥΖΕΝΗΣ

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυν. Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

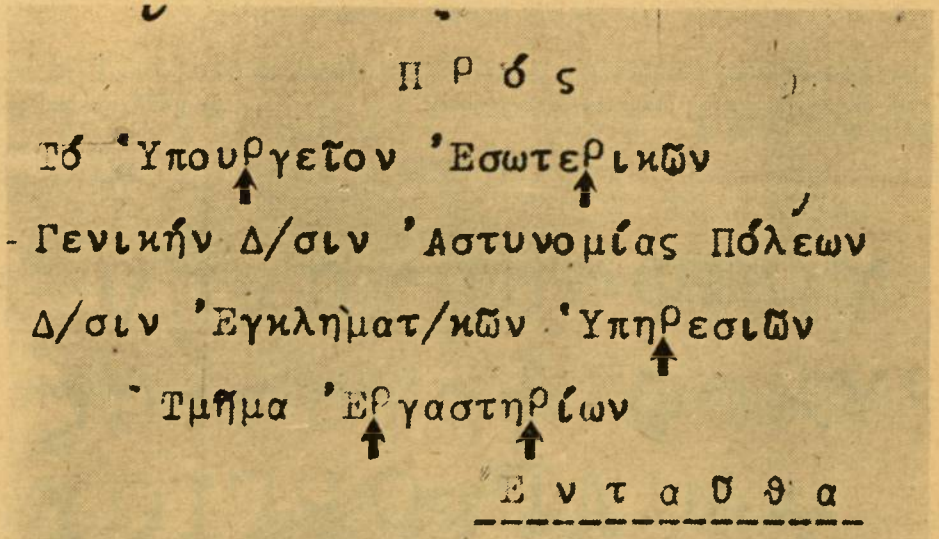
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

10. Ἐλαττώματα ἐπὶ ψηφίων.
11. Ἀκαθαρσίαι ἐπὶ τῶν γραμμάτων.
12. Κατάστασις μελανοφόρου ταινίας.
13. Τρόπος λήψεως δειγμάτων κειμένων γραφομηχανῆς.

***

10. Ἐλαττώματα ἐπὶ ψηφίων.

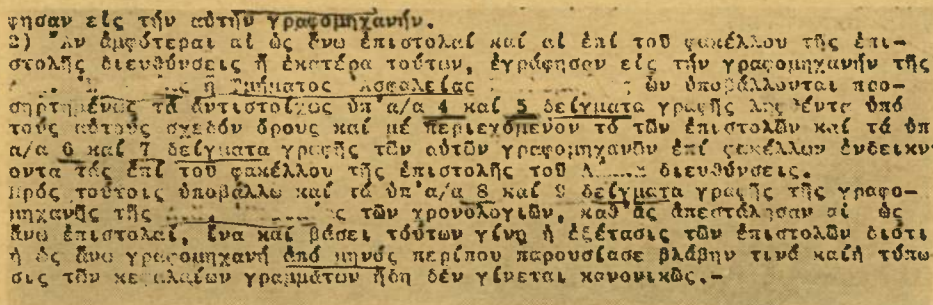
Ἐνίοτε ἡ μελέτη καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς χρονολογίας ἑνὸς δακτυλογραφήματος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἀπὸ ἐλάττωμα ψηφίου τινὸς τῆς γραφομηχανῆς (ὅρα εἰκ. 21.) Ἡ ἐργασία αὕτη προϋποθέτει ἐπίσης ὕπαρξιν καλοῦ ἀρχείου διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ

Εἰκ. 21. Ὡς δείκνυται εἰς τὴν εἰκόνα τὸ ψηφίον ρ κεῖται εἰς χαρακτικὸν ἐπίπεδον ἀρκετὰ ἄνωθεν τοῦ χαρακτοῦ ἐπιπέδου ἔνθα κεῖνται τὰ λοιπὰ μικρὰ ψηφία. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ἐλάττωμα τῆς διαστιχώσεως τῆς γραφομηχανῆς οὐδὲ τῆς περιφερείας τοῦ κυλίνδρου, ἀλλὰ εἰς βλάβην—ἀποκόλλησιν—καὶ ἀντικανονικὴν ἐπανακόλλησιν τοῦ ἐν λόγῳ ψηφίου ἀπὸ τὸν ἐπιδιορθώσαντα τὴν μηχανὴν τεχνίτην. Ἡμετέρα περίπτωσις Φ. 34/185/27-7-56.

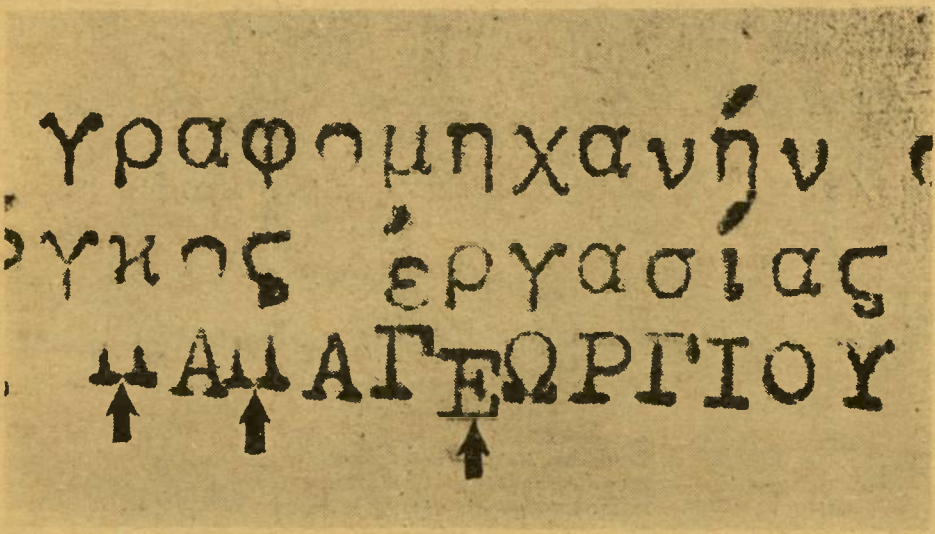
συγκριτικὴ μελέτη τοῦ ἐξεταζομένου δακτυλογραφήματος. Εἴπομεν ὅτι πᾶν ἐλάττωμα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν γραμμάτων, ἀριθμῶν, σημείων στίξεως καὶ λοιπῶν συμβόλων ἢ τῆς καθέτου καὶ ὁριζοντίου διαστιχώσεως δυνατὸν νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα τριῶν παραγόντων: α) τῶν ἐργαλείων κατασκευῆς αὐτῶν, β) τῆς μεγάλης ἢ μακρᾶς χρήσεως καὶ γ) τῆς κακῆς συντηρήσεως τῆς γραφομηχανῆς. Βλάβαι ἐπὶ τῶν ψηφίων, ἀριθμῶν κλπ. ἢ μικροπαρεκκλίσεις τῆς εὐθυγραμμίσεως (ὁριζοντίου ἢ καθέτου) δύνανται νὰ διαπιστωθοῦν καὶ ἐπὶ κειμένου γεγραμμένου διὰ νέας καὶ καινουργοῦς γραφομηχανῆς διότι ἐνίοτε ὀφείλονται καὶ εἰς τὴν ποιότητα τῆς γραφομηχανῆς, τὴν

ἱκανότητα καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ χειριζομένου αὐτὴν καὶ τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην χρῆσιν αὐτῆς (ὅρα εἰκ. 22). Ἀρφαλῶς, μία γραφομηχανή, ἂν ἔχῃ χρησιμοποιηθῆ ἐπὶ μικρὸν χρόνον, οἷον ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, θὰ ἔχῃ ἐπισκευασθῆ κατ' ἐπανάληψιν,

ψησαν εἰς τὴν αὐτὴν γραφομηχανήν.
2) Ἂν ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς ἐπιστολῆς διευθύνσεις ἢ ἑκατέρα τούτων, ἐγράφησαν εἰς τὴν γραφομηχανὴν τῆς ... ἢ ζημιατος ασφαλείας ... ὧν ὑποβάλλονται προσηρτημένως τὰ ἀντιστοίχως ὑπ'α/α 4 καὶ 5 δείγματα γραφῆς λαμβάντα ὑπὸ τούς αὐτοὺς σχεδὸν ὅρους καὶ μὲ περιεχόμενον τὸ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τὰ ὑπ'α/α 6 καὶ 7 δείγματα γραφῆς τῶν αὐτῶν γραφομηχανῶν ἐπὶ φακέλλων ἐνδεικνυόντα τὰς ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Λ... διευθύνσεις.
Πρὸς τούτοις ὑποβάλλω καὶ τὰ ὑπ'α/α 8 καὶ 9 δείγματα γραφῆς τῆς γραφομηχανῆς τῆς ... ... ς τῶν χρονολογιῶν, καθ' ἃς ἀπεστάλησαν αἱ ὡς ἄνω ἐπιστολαί, ἵνα καὶ βάσει τούτων γίνῃ ἡ ἐξέτασις τῶν ἐπιστολῶν διότι ἡ ὡς ἄνω γραφομηχανὴ ἀπό τινος περίπου παρουσίασε βλάβην τινὰ καὶ ἡ τύπωσις τῶν κεφαλαίων γραμμάτων δὲν γίνεται κανονικῶς.-

Εἰκ. 22. Ἡμετέρα περίπτωσις

αἱ δὲ ἐπιδιορθώσεις τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων αὐτῆς βλαβῶν δὲν θὰ ἐγένοντο ἄπαξ, ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν μακρὰν διάρκειαν τῆς χρήσεώς της. Ἐπομένως ἂν ὑπάρχουν καὶ μᾶς

γραφομηχανήν
ἐργασίας
ΜΑΙΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

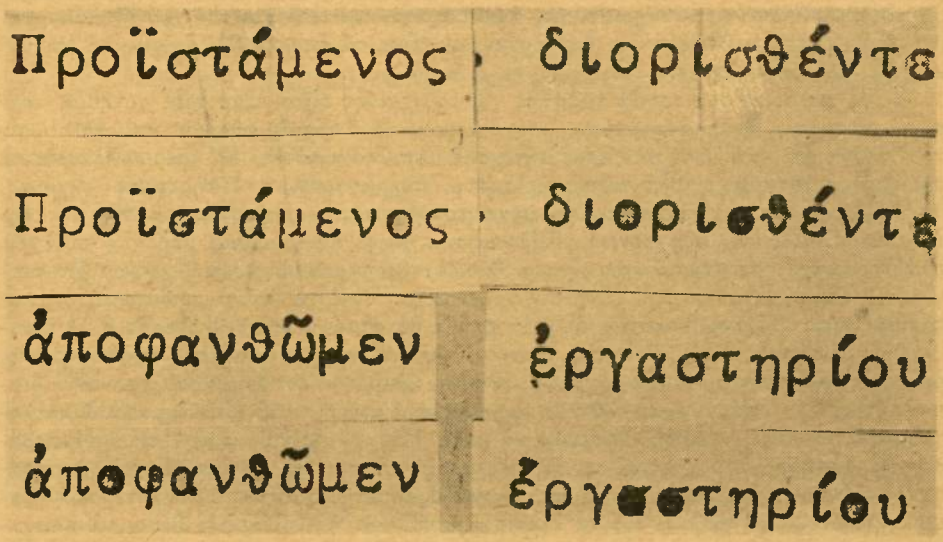
Εἰκ. 23

παραχωρηθοῦν ἀντίτυπα δακτυλογραφημάτων αὐτῆς διαφόρων ἡμερομηνιῶν καὶ χρονολογιῶν θὰ πρέπῃ νὰ διαπιστώσωμεν τὰς ζημίας αὐτὰς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς γραφῆς τοῦ δακτυλογραφήματος.

11. Ἀκαθαρσίαι ἐπὶ τῶν γραμμάτων.

Ἂν ἡ γραφομηχανὴ ἔχῃ χρησιμοποιηθῆ ἐπὶ μακρὸν καὶ δὲν ἔχῃ ὑποβληθῆ εἰς τὸν συνήθη καθαρισμόν, παρατηρεῖται ὑπερπλήρωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὡρισμένων κυκλικῶν ψηφίων καὶ ἀριθμῶν αὐτῆς, ὡς τὰ ο,α,ρ,β,9,6,8, ἐξ ἀκαθαρσιῶν προερχομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν ἰνῶν τοῦ χάρτου καὶ τῆς μελανοφόρου ταινίας

(ὅρα εἰκ. 24). Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερπληρώσεως τῶν ἐν λόγῳ ψηφίων εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐκτύπωσίν των ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἐμφανίζονται δίκην μέλανος κυκλικοῦ στίγματος. Τὰ ἴχνη ταῦτα διαλαλοῦν ὅτι τὰ ψηφία τῆς ἐν λόγῳ γραφομηχανῆς ἔχουν πολὺ χρόνον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν συνήθη καθαριότητα. Ὅθεν ἂν ἑνὸς ἑτέρου δακτυλογραχήματος γεγραμμένου διὰ τῆς αὐτῆς γραφομηχανῆς τὰ γράμματα ἐμφανίζωνται καθαρά, δηλαδὴ ἄνευ ἀκαθαρσιῶν, εἶναι προφανὲς ὅτι τὰ δύο αὐτὰ δακτυλογραφήματα, δὲν ἔχουν γραφῆ ταυτοχρόνως. Βεβαίως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι, τὸ ἓν δακτυλογράφημα ἐγράφη πρὶν νὰ ἔχουν καθαρισθῇ τὰ ψηφία αὐτῆς καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τὸ καθάρισμα καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ πρώτου. Διὸ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν λόγῳ διαπιστώσεως δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μὴ ἐπιδεχομένην ἀμφισβήτησιν, ἀλλ' ἁπλῶς ἔνδειξιν. Τὸ ἀντίθετον ὅμως δύναται νὰ συμβῇ ἂν διαπιστωθῇ ὅτι τῆς

Εἰκ. 24

πρώτης σελίδος τῆς διαθήκης τὰ ψηφία ἢ οἱ ἀριθμοὶ δὲν εἶναι πεπληρωμένα ὑπὸ ἀκαθαρσιῶν καὶ τῆς δευτέρας σελίδος εἶναι, ὅτι ἔχομεν ἀσφαλεστέρας ἐνδείξεις εἰς χεῖρας μας. 'Αλλὰ δέον νὰ γνωρίζωμεν ἐπίσης ὅτι ἂν τῆς μελανοφόρου ταινίας ἡ χρῶσις εἶναι βαρεῖα, δηλαδὴ φέρει μεγάλην ποσότητα μελάνης καὶ γραφῇ ἄφθονον κείμενον, τὰ κυκλικὰ ψηφία ἢ τὰ τμήματα αὐτῶν δύνανται νὰ πληρωθοῦν ταχύτερον ὑπὸ ἀκαθαρσιῶν. Ἂν ὅμως ἡ μηχανὴ χρησιμοποιῆται κατ' ἀραιὰ διαστήματα καὶ ἡ μελανοφόρος ταινία φέρῃ βαρεῖαν μελάνωσιν, ἡ πλήρωσις τῶν κυκλικῶν γραμμάτων δύναται νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἕως 10 ἡμερῶν.

12. Κατάστασις μελανοφόρου ταινίας.

Κατόπιν συγκριτικῆς ἀντιπαραβολῆς δύο δακτυλογραφημάτων δύνανται νὰ ἀνευρεθοῦν στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῇ ὁ ἐμπειροτέχνης νὰ ἀποφανθῇ ἂν τὰ δύο δακτυλογραφήματα ἔχουν γραφῇ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὴν διάφορον ἢ ὁμοίαν χρωματικὴν ἔντασιν τῶν συγκρινομένων δακτυλογραφημάτων. Ὁ χρωμα—φωτομετρικὸς δείκτης τῆς μελανώσεως δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται ὅμοιος ἢ διάφορος ὀλίγον ἢ πού, δηλαδὴ τὸ κείμενον τοῦ ἑνὸς δακτυλογραφήματος δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται ὡς παχὺ καὶ ἀποκλίνον

πρὸς τὸ μέλαν τῆς αἰθάλης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἕτερον κείμενον τὸ φερόμενον ὡς γραφὲν ὑπὸ τῆς αὐτῆς γραφομηχανῆς καὶ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ὅπερ ἐμφανίζεται μὲ ἀσθενῆ, ὑπομέλανα χρωματισμόν. Ἡ ἔντονος μελάνωσις τοῦ δακτυλογραφήματος προδίδει χρησιμοποίησιν μελανοφόρου ταινίας ἂν μὴ καινουργεστέρας, πάντως ὅμως πολὺ ὀλιγώτερον χρωματικῶς ἐξηντλημένης, ἀπὸ ἐκείνης ἥτις ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὸ ὑπὸ ὑπομέλανα χρωματισμὸν δακτυλογράφημα.

Ἐκ μόνης ὅμως τῆς τοιαύτης χρωστικῆς καὶ ποιοτικῆς διαφόρου ἐμφανίσεως τῶν δακτυλογραφημάτων διὰ τῆς ὁποίας πιστοποιεῖται ὅτι τὰ ὑπὸ ἔλεγχον δακτυλογραφήματα δὲν ἐγράφησαν διὰ τῆς αὐτῆς μελανοφόρου ταινίας—κορδέλλας—δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαχθῇ ἀπολύτως θετικὸν συμπέρασμα, δηλαδὴ περὶ τοῦ ὅτι ἡ γραφομηχανή, δι' ἧς ἐδακτυλογραφήθη τὸ ὑπὸ ἔλεγχον κείμενον, εἶναι διάφορος ἐκείνης, δι' ἧς ἐδακτυλογραφήθη τὸ δειγματικὸν κείμενον, διότι ἡ μελανοφόρος ταινία δὲν ἀποτελεῖ ἴδιον χαρακτηριστικόν, ἀναπόστατον καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἄφθαρτον στοιχεῖον μιᾶς γραφομηχανῆς, ὡς τουναντίον εἶναι τὰ ἐκ χάλυβος ψηφία, οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σημεῖα στίξεως.

Ἡ μελανοφόρος ταινία ἑκάστης γραφομηχανῆς εἶναι ἐξάρτημα συνήθως κατ' εὔκολον τρόπον ἐναλλασσόμενον, ὑποκείμενον εἰς διηνεκῆ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν κατ' ἀναλογίαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῆς, ἐφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ αὕτη εὑρίσκεται ἐφηρμοσμένη ἐπὶ τῆς γραφομηχανῆς, διότι διὰ μὲν τῆς συχνῆς καὶ πολλῆς χρησιμοποιήσεώς της ἀποστερεῖται τῆς μελάνης (ἐξασθενεῖται), ἐνῷ συγχρόνως φθείρεται καὶ τέλος διατρυπᾶται ὑπὸ τῶν συνεχῶν πλήξεων κατὰ τὰς δακτυλογραφήσεις, διὰ δὲ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου ἀποστεγνοῦται καὶ ἐλαττοῦται κατ' ἔντασιν χρωστικήν. Ἐπίσης δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ ἀποκλεισμὸς καὶ τῆς περιπτώσεως ὅτι μία ταινία δύναται νὰ ὑποστῇ φθορὰν ἢ νὰ ἐξαντληθῇ χρωστικῶς ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, ἂν διὰ τῆς γραφομηχανῆς ἐφ' ἧς εἶναι προσηρμοσμένη ἐγράφη ἄφθονον κείμενον ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ἂν ὑπάρχουν πολλὰ καὶ κατάλληλα, χρονολογημένα ἀντίγραφα δακτυλογραφημάτων πρὸς μελέτην δυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν εἰς καλὰ καὶ θετικὰ συμπεράσματα. Γενικῶς, ὅμως ἡ χρῶσις τῆς μελανοφόρου ταινίας δύναται ὄντως νὰ παράσχῃ βοήθειαν εἰς περιπτώσεις τινὰς ἂν καὶ ὡρισμένος ἀριθμὸς ἐμπειροτεχνῶν γραφομηχανῶν ὑποστηρίζουν εἰς τὰ συγγράμματά των ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνουν ἂν ἐν κείμενον ἐγράφη τὴν 11ην ἢ τὴν 17ην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ τὴν προηγουμένην ἡμέραν κ.λ.π. Ἐνίοτε ἐκ τῆς μελέτης τῆς πυκνότητος τῆς πλοκῆς τῆς ὑφάνσεως τῆς μελανοφόρου ταινίας, εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἐπιλήψιμον δακτυλογράφημα δὲν ἐγράφη δι' ὡρισμένης γραφομηχανῆς. Αἱ μελανοφόροι ταινίαι συνήθως κατασκευάζονται ἀπὸ βάμβακα, καὶ ἡ πυκνότης τῆς πλοκῆς—πλέξιμο—αὐτῆς ἀποτυποῦται κατὰ τὴν ἀποτύπωσιν τοῦ σχήματος των ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ εἶναι ἐπομένως δυνατὸν νὰ τὴν μελετήσωμε καὶ νὰ καταμετρήσωμεν τὰ ἴχνη της (ὅρα εἰκ. 25). Ἂν ἐπομένως διαπιστώσωμεν διαφορὰν τῶν ἰχνῶν τῆς πλοκῆς τῆς μελανοφόρου ταινίας, μεταξὺ τῶν συγκρινομένων δακτυλογραφημάτων, τὰ ἴχνη ταῦτα εἶναι μιὰ ἁπλῆ ἔνδειξις ὅτι τὰ ἐν λόγῳ δακτυλογραφήματα δὲν ἔχουν γραφῆ διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μελανοφόρου ταινίας καὶ ἴσως διὰ τῆς αὐτῆς γραφομηχανῆς.

Εἰκ. 25

13. Τρόπος λήψεως δειγμάτων κειμένων γραφομηχανῆς.

Ἡ κατάλληλος λῆψις δειγμάτων δακτυλογραφημάτων διὰ τῆς γραφομηχανῆς, δι' ἧς πιθανολογεῖται ὅτι ἔχει γραφῆ τὸ ἐπιλήψιμον δακτυλογράφημα, τὰ μᾶλλα

διευκολύνει τὸν ἐμπειροτέχνην ἐν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἄγνωστον γραφομηχανήν. Ἔτι δὲ παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἐργαστήριον νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀποδείξεις εἰς τὸ δικαστήριον μὲ σαφήνειαν καὶ ἁπλότητα.

1) Ὄνομα τῆς γραφομηχανῆς (Ὄλιβερ).

2) Τὸ μοντέλο τῆς γραφομηχανῆς (No 9) καὶ αὔξ. ἀριθμὸς αὐτῆς.

3) Ὁ τύπος τῶν ψηφίων, λ.χ. (Rica), (Elite).

4) Λῆψις ὅλων τῶν κεφαλαίων γραμμάτων τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο μετὰ τῆς μελανοφόρου ταινίας εἰς τὴν θέσιν της.

5) Λῆψις τῶν μικρῶν γραμμάτων, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὡς καὶ τῶν κεφαλαίων.

6) Λῆψις τῶν ἀριθμῶν καὶ λοιπῶν συμβόλων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν σημείων στίξεως κατὰ τὸν προμνησθέντα τρόπον.

7) Λῆψις τῶν κεφαλαίων γραμμάτων μετὰ καρμπὸν (ἓν ἀντίγραφον) ὡς καὶ εἰς τὴν 5ην παράγραφον.

8) Λῆψις τῶν μικρῶν γραμμάτων μετὰ καρμπὸν ὡς καὶ εἰς τὴν 8ην παράγραφον.

9) Λῆψις τῶν ἀριθμῶν καὶ λοιπῶν συμβόλων τῶν σημείων στίξεως μετὰ καρμπόν, ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον.

10) Λῆψις τῶν κεφαλαίων ψηφίων καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς τὴν 5ην παράγραφον, ἀλλ' ἀφοῦ προηγουμένως ἀφαιρεθῇ ἡ μελανοφόρος ταινία καὶ καθαρισθοῦν καλῶς διὰ ψήκτρας ἅπαντα τὰ ψηφία, ἀριθμοὶ κ.λ.π.

11) Λῆψις τῶν μικρῶν γραμμάτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον.

12) Λῆψις ἀριθμῶν καὶ συμβόλων ὡς καὶ σημείων στίξεως, ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον.

Νὰ σημειωθῇ ἐπὶ τοῦ φύλλου τοῦ δακτυλογραφήματος ἂν ἡ γραφομηχανὴ ἐπιδιωρθώθη συνεπείᾳ βλάβης, ποίας, πότε καὶ παρά τινος.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰ ἑξῆς :

α) Ὁ χάρτης ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ γραφῇ τὸ κείμενον τῆς γραφομηχανῆς δι' ἧς ὑποτίθεται ὅτι ἔχει γραφῇ τὸ ἐπιλήψιμον δακτυλογράφημα, δέον νὰ εἶναι ἴσος εἰς μέγεθος μετὰ τοῦ χάρτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει γραφῇ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν κείμενον, β) τὸ δειγματικὸν κείμενον δέον νὰ εἶναι πιστὸν ἀντίγραφον τοῦ ἐξεταζομένου, λέξιν πρὸς λέξιν, ἔτι δὲ καὶ νὰ ἀκολουθῇ καὶ τὰ τυχὸν τυπογραφικὰ λάθη καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ αὐτὸς βαθμὸς πιέσεως, γ) ἐπὶ πλέον δέον νὰ λαμβάνεται τοὐλάχιστον δεῖγμα ἐκ τμήματος τοῦ ὅλου ἐξεταζομένου κειμένου μὲ μεγάλην μεσαίαν καὶ ἐλαφρὰν πίεσιν, δ) ἂν ἡ ταινία εἶναι σχετικῶς καινουργὴς ἀφαιρεῖται καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἐργαστήριον· τότε λαμβάνονται καὶ νέα δακτυλογραφήματα μὲ διάφορον μελανοφόρον ταινίαν, ε) ἀναγράφεται ἡ ἡμερομηνία τῆς λήψεως τοῦ δακτυλογραφήματος.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΥ

– ΜΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΕΤΕ –

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest»,
κατὰ μετάφρασιν 'Αρχιφύλακος κ. **Κ. ΛΑΨΑΝΗ**

Εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο νὰ ὁδηγῇ κανεὶς αὐτοκίνητον μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, διότι καθίσταται δυσχερὴς ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποστάσεων. Συνήθη ἀντικείμενα, εὑρισκόμενα εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ δρόμου, λαμβάνουν περίεργα σχήματα. Τὸ ἄναμμα τῶν φώτων τοῦ αὐτοκινήτου κάνει τὰ πράγματα χειρότερα.

Τέτοιο ἦταν τὸ δειλινὸ πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἐγύριζα μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου ἀπὸ τὴν ἐργασία μου στὸ σπίτι. Ξαφνικά, ὅταν μπῆκα εἰς τὸν δρόμο: Λίτλ—Μπέντ—Ρόουντ, εἶδα αὐτὸ τὸ παιδί: ἕνα παιδὶ ἀδύνατο, ἡλικίας 8 περίπου ἐτῶν, ἐπάνω σ' ἕνα ποδήλατο, ποὺ πολὺ δύσκολα μποροῦσε νὰ τὸ ὁδηγήσῃ, ἔκαμα τοὺς ἀναγκαίους ἐλιγμούς, γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγω, ἀλλὰ ματαίως, αἰσθάνθηκα ἕνα ἐλαφρὸ κτύπημα, ἄκουσα ἕνα διαπεραστικὸ κρότο, καθὼς οἱ ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου μου πέρασαν ἐπάνω ἀπὸ τὸ ποδήλατο.

'Εφρενάρισα ἀπότομα ὅσο μποροῦσα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κτυπήσῃ τὸ κεφάλι μου ἐπάνω στὸ τιμόνι τοῦ αὐτοκινήτου μου. Σηκώθηκα γιὰ νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Τὸ παιδὶ εὑρίσκετο ξαπλωμένο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ δρόμου, εἰς ἀπόστασιν 15 περίπου μέτρων.

«'Ο Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ» ἐσκέφθηκα. «Τὸ ἐσκότωσα τὸ παιδί!» 'Αμέσως ἔννοιωσα μεγάλην ἀνωμαλίαν εἰς τὸ στομάχι μου. 'Εσκέπασα τὰ μάτια μου μὲ τὰ χέρια μου, ἕως ὅτου συνέλθω.

Στὸ δρόμο αὐτὸ τοῦ προαστίου ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτη ἡσυχία. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τί ἀκριβῶς μοῦ ἐπέρασε ἀπὸ τὸν νοῦ μου. Τὸ μόνο ποὺ ξέρω εἶναι ὅτι ἔκλεισα βιαίως τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου μου, ἐξεκίνησα καὶ ἄρχισα νὰ τρέχω στὸ δρόμο μὲ ταχύτητα τοὐλάχιστον 60 χιλ. τὴν ὥρα, ἐνῷ στὶς στροφὲς τὸ αὐτοκίνητόν μου ἔκλινε μέχρι ντεραπαρίσματος. Εἶχα τὴν ἀνόητη ἰδέα ὅτι ἂν μποροῦσα νὰ φθάσω γρήγορα στὸ σπίτι, ὅλα θὰ ἐπήγαιναν καλά. Ἔφθασα ἐπὶ τέλους στὸ σπίτι μου καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφθηκα ὅτι μποροῦσα νὰ εἶμαι ἥσυχος. Οἱ δουλειές μου ἐπήγαιναν καλά, εἶχα τὸ αὐτοκίνητόν μου, ἡ γυναίκα μου τὸ δικό της καὶ ἕνα σπίτι ἀξίας 30.000 δολλαρίων. Τὰ πάντα ἐφαίνοντο νὰ πηγαίνουν καλὰ ἕως τώρα.

Ἕως τώρα! Κατάλαβα πόσο τρομερὸ πρᾶγμα εἶναι νὰ σκοτώσῃ κανεὶς ἕνα παιδί, ἀλλὰ τί καλὸ μποροῦσε νὰ γίνῃ γιὰ τὸ παιδὶ αὐτό, μὲ τὸ νὰ ὑποφέρῃ ἡ οἰκογένειά μου; 'Εκύτταξα τὸ αὐτοκίνητόν μου. Δὲν ὑπῆρχον ἴχνη συγκρούσεως, οὔτε κηλίδες αἵματος. Πρὶν ἀνέβω ἐπάνω στὸ σπίτι ἔψαξα στὸ αὐτοκίνητο τῆς γυναίκας μου καὶ βρῆκα μιὰ φιάλη μὲ ποτό, τὸ χρειαζόμουν τόσο πολύ, γιὰ νὰ μὲ κρατήσῃ. Καὶ πράγματι μὲ ἐκράτησε. 'Εμπῆκα ζωηρὰ μέσα στὸ σπίτι, ἐφίλησα τὴν γυναίκα μου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνέβηκα εἰς τὸ δωμάτιο τοῦ γιοῦ μου Danny (Ντάνυ) γιὰ νὰ δῶ ἂν εἶχε μελετήσει τὰ μαθήματά του. Ἔπεσα νωρὶς στὸ κρεβάτι μου καὶ κοιμήθηκα. Ἤθελα ὁπωσδήποτε νὰ ξεχάσω τὸ δυστύχημα. Τὸ πρωῒ δὲν εἶχα καὶ πολλὲς τύψεις, δὲν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ τὸν ἑαυτό μου ὡς ἐγκληματία. 'Εγνώριζα ὅτι κατὰ βάσιν εἶμαι ἕνας καλὸς ἄνθρωπος. Μόλις εἶχα καθίσει γιὰ τὸ πρόγευμα, ἤκουσα τὸν σπῆκερ τοῦ ραδιοφώνου στὶς 8 ἡ ὥρα νὰ λέγῃ: «'Η 'Αστυνομία ἀναζητεῖ ἕνα ὁδηγὸν αὐτοκινήτου, ὁ ὁποῖος ἐκτύπησε μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του χθὲς βράδυ ἕνα παιδί, ἡλικίας περίπου 10 ἐτῶν καὶ τὸ ἐγκατέλειψε στὴ μέση τοῦ δρόμου ἀβοήθητο. Τὸ παιδὶ παρ' ὀλίγον νὰ κτυπηθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλου αὐτοκινήτου, καθ' ἣν στιγμὴν κουνῶντας τὰ χέρια ἐκάλει εἰς βοήθειαν. Τὸ παιδὶ ὑπέστη κάταγμα τῆς κνήμης του καὶ σοβαρὰν

ἐγκεφαλικὴν διάσεισιν, μὲ πολλαπλᾶ κτυπήματα εἰς τὴν κεφαλήν του, νοσηλεύεται εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, ἡ κατάστασίς του δὲ εἶναι κρίσιμος». Σὰν κεραυνὸς μὲ ἐκτύπησε ἡ ἀναγγελία τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον εἶχα κάμει. Εἶχα κτυπήσει ἕνα παιδὶ καὶ τὸ εἶχα ἐγκαταλείψει καταδικασμένο νὰ πεθάνῃ. Αἰσθανόμουν ἕνα παράξενο αἴσθημα, ὅτι τὸ σῶμα μου ἀνῆκε σὲ ἕνα ἄκαρδο δειλὸ ἄτομο καὶ ὅτι μὲ εἶχε κατὰ κάποιον τρόπον προδώσει. Καθισμένος στὸ τραπέζι κυττοῦσα ἀπέναντί μου τὸ καλοφτιαγμένο παιδί μου, τὸ ὁποῖον ἔπαιρνε ἀμέριμνο τὸ πρωϊνό του, ἐνῷ στὸ πρόσωπό του καθρεπτιζόταν ἡ εὐτυχία. Τὸ παιδί μου σηκώθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ τρέχοντας ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο μὲ ἐχαιρέτησε φωνάζοντας «ἀντίο μπαμπᾶ. Σήμερα θὰ πάω μὲ τὸ ποδήλατό μου στὸ Σχολεῖο». Κρύος ἱδρώτας μὲ ἔλουσε κυριολεκτικά. «Περίμενε!» τοῦ ἐφώναξα. «Θὰ σὲ πάω ἐγὼ μὲ τὸ αὐτοκίνητο στὸ Σχολεῖο». «Ὄχι εὐχαριστῶ» μοῦ ἀπήντησε ζωηρά. «Θέλω νὰ πάω μὲ τὸ ποδήλατό μου». Ἄκουσα τὴν πόρτα τοῦ γκαράζ νὰ ἀνοίγῃ καὶ σὲ λίγο εἶδα τὸ παιδί μου νὰ φεύγῃ μὲ τὸ ποδήλατό του, πρὶν ὅμως φύγῃ, κυττάζοντας μέσα στὸ γκαράζ τὸ αὐτοκίνητόν μου, μοῦ φώναξε: «Πατέρα ξέρεις ὅτι τὸ ἐμπρόσθιο φανάρι τοῦ αὐτοκινήτου σου εἶναι σπασμένο;» καὶ τότε ἔφυγε. Τότε ἔτρεξα ἀμέσως στὸ γκαράζ. Τὸ κρύσταλλο τοῦ ἐμπροσθίου δεξιοῦ φανοῦ ἔλειπε, εἶχε τόσο ὁμαλὰ ἀποσπασθῇ ποὺ οὔτε κἂν τὸ παρετήρησα. Ἀμέσως μὲ κατέλαβε τρομερὸς φόβος ὅτι τώρα πιὰ θὰ μὲ συνελάμβαναν. Δὲν τολμοῦσα νὰ ὁδηγήσω τὸ αὐτοκίνητόν μου. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ ἔχω καὶ κλειδωμένο. Οἱ ἑπόμενες ὧρες ἦσαν οἱ χειρότερες τῆς ζωῆς μου. Ἐπῆρα τὸ αὐτοκίνητον τῆς συζύγου μου, ἐπῆγα εἰς τὸ γραφεῖον μου καὶ προσεπάθησα νὰ ἐργασθῶ. Ἀλλὰ τὸ μυαλό μου ἦταν ἀναστατωμένο κυριολεκτικά, ἕνας στροβιλισμὸς σκέψεων κυριαρχοῦσε στὸ νοῦ μου. Φανταζόμουν τὸ γυιό μου αἱμόφυρτο, κτυπημένο ἀπὸ αὐτοκίνητο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ μοῦ ἄξιζε. Ἡ οἰκογένειά μου ἄξιζε περισσότερο ἀπὸ τὴ δική μου ζωή, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὅμως τρόπος νὰ ἐξασφαλίσω τὴ ζωὴ τῆς συζύγου μου καὶ τοῦ παιδιοῦ μου. Γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφθηκα ν' αὐτοκτονήσω. Μποροῦσα νὰ πάρω τὸ αὐτοκίνητο τῆς γυναίκας μου καὶ ὁδηγῶντας το νὰ τὸ ρίξω ἐπάνω σ' ἕνα δένδρο. Ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ θὰ πατοῦσα φρένο καὶ τὸ μόνο ποὺ θὰ πετύχαινα θὰ ἦταν ἁπλῶς νὰ μωλωπισθῶ. Εἶχα ἤδη ἀποδείξει πόσο δειλὸς ἤμουν. Ἀλλὰ αὐτὸ πάλι μοῦ φαινόταν περίεργο. Εἶχα ὑπηρετήσει εἰς τὸ πεζικὸ καὶ εἶχα λάβει τὸ μετάλλιο ἀνδρείας.

Τὸ μεσημέρι ἐπῆγα σὲ ἕνα τηλεφωνικὸ θάλαμο καὶ ἐτηλεφώνησα εἰς τὸ Νοσοκομεῖο: «Θέλω νὰ μάθω γιὰ τὸ μικρὸ παιδί, ποὺ ἐτραυματίσθη ἀπὸ αὐτοκίνητο, χθὲς βράδυ» τοὺς εἶπα. «Εἶστε τῆς οἰκογενείας τοῦ παιδιοῦ;» ἐρώτησε ἡ νοσοκόμος. «Εἶμαι κληρικός». Εἶπα ψέμματα. «Προσευχηθῆτε γιὰ τὸν μικρό». Μοῦ εἶπε. «Αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν μπορεῖ νὰ προσευχηθῇ χρειάζεται τὴν βοήθειάν σας».

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας δὲν ἦταν μακρυὰ ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου. Ἐπῆγα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας καὶ τοῦ εἶπα: «Εἶμαι ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ποὺ κτύπησε τὸ μικρὸ παιδὶ καὶ τὸν ὁποῖον καταζητεῖτε». Μοῦ ἐπέτρεψαν νὰ καλέσω τὸν δικηγόρο μου. Μὲ ἐκράτησαν ὅλη τὴν νύκτα στὸ κρατητήριο, ἕως ὅτου βγῶ μὲ ἐγγύησιν. Ὅταν ὁ δικηγόρος μου μὲ ἔβγαλε ἔξω, μιὰ ὁμὰς ἀπὸ γυναῖκες γεμᾶτες ὑστερία μὲ περίμενε ἀπ' ἔξω. Μία ἀπὸ αὐτὲς μὲ ἅρπαξε ἀπὸ τὸ πέτο καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ δυνατά, ὅσο δυνατὰ μποροῦσε: «Ἔπρεπε νὰ σὲ κρεμάσουν γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανες!».

Ὅταν ἔφθασα στὸ σπίτι ἡ γυναίκα μου ἔπεσε ἐπάνω μου, λέγουσα: «Θὰ τοὺς πῶ ὅτι ἐγὼ τὸ ἔκαμα. Θὰ δείξουν ὁπωσδήποτε ἐπιείκεια σὲ μιὰ γυναίκα».

Τὸ παιδὶ ἐγλύτωσε τὸ θάνατο ἂν καὶ θὰ ἔμενε ἀνάπηρο σὲ ὅλη του τὴ ζωή. Ἡ κατηγορία μου τώρα περιωρίζετο εἰς τραυματισμὸν δι' αὐτοκινήτου καὶ ἐγκατάλειψιν τοῦ θύματος. Ὡμολόγησα ὅτι ἤμουν ἔνοχος καὶ ὅτι δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἐπικαλεσθῶ τίποτε ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ μου. Κατεδικάσθην εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν. Οἱ

γονεῖς τοῦ παιδιοῦ μοῦ ἔκαμαν ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως, τὸ δικαστήριον ἐπεδίκασε ποσὸν κατὰ πολὺ ἀνώτερον ἐκείνου τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοκινήτου. Διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸν ἡ σύζυγός μου ἐπώλησε τὴν ἐπιχείρησίν μου ξυλείας καὶ τὸ σπίτι. Μετεκόμισε σὲ ἕνα μικρὸ διαμερισματάκι μὲ τὸ παιδί μου μαζὶ καὶ ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ὡς οἰκονόμος σὲ ἕνα ἑστιατόριον. Ἡ Ἔντιθ (ἡ σύζυγός μου) ἔκαμε τὸ πᾶν γιὰ νὰ μὲ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεώς μου. Ἐρχόταν πολὺ συχνὰ καὶ μὲ ἔβλεπε στὴ φυλακή, ἀλλὰ τὴν περισσότερη ὥρα τῆς ἐπισκέψεώς της ἔκλαιγε. Ὁ Ντάννυ, ὁ γυιός μου, ἦλθε μόνον μία φορά. Ἐγκατέλειψε τὸ σχολεῖο καὶ κατετάγη στὸ Ναυτικό. Ἡ σύζυγός μου συγκατετέθη, ποτὲ πιὰ δὲν μὲ συνεβουλεύετο. Ἀλλὰ γιατὶ νὰ μὲ συμβουλευθῇ;

Ὁ ἐφημέριος τῆς φυλακῆς μοῦ εἶπε, ὅτι ἂν εἶχα πράγματι μετανοήσει γιαυτὸ ποὺ ἔκανα, μποροῦσα νὰ εἶμαι ἥσυχος γιὰ τὴν ψυχή μου. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ἐβασάνιζε κυριολεκτικὰ ἦταν τὶ ἐπρόκειτο νὰ κάνω μὲ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου.

Ὅταν ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν φυλακή, ἡ Ἔντιθ μὲ ἐδέχθη εἰς τὸ μικρό της διαμέρισμα, στὸ ὁποῖον ζοῦσε, ὁ γάμος μας εἶχε τόσο πολὺ διαταραχθῆ, ἐνῷ ἡ ἐπιχειρηματική μου καριέρα εἶχε χαθῆ τελείως. Ἐσκέφθηκα πρὸς στιγμὴν νὰ ἀλλάξω κατοικίαν καὶ νὰ πάω σὲ ἄλλη πολιτεία, ἀλλὰ φοβόμουν ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ παιδιοῦ θὰ βρισκόταν πάλι μπροστά μου. Μοῦ ἀφῄρεσαν τὴν ἄδειαν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ κανεὶς δὲν ἐπρόκειτο νὰ μοῦ δώσῃ ὑπεύθυνον ἐργασίαν. Πολὺ ἐπίσης μὲ ἐβασάνιζε καὶ ἡ σκέψις ὅτι τὸ παιδί μου, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ μηχανικός, ἐγκατέλειψε τὸ σχολεῖο του, ἐξ αἰτίας μου καὶ δὲν γνώριζα τί θὰ κάνω γιὰ τὴ ζωή του καὶ τὸ χειρότερο, δὲν μποροῦσα νὰ τὸ βοηθήσω. Σκεπτόμουν ἐπίσης τὸ μικρὸ παιδί, ποὺ κτύπησα μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου. Ἔπρεπε νὰ πάω νὰ τὸ δῶ αὐτὸ τὸ παιδί, ἀλλὰ δὲν εἶχα τὸ κουράγιο.

Πρὸ δύο ἑβδομάδων συνέβη νὰ δῶ τὸν Ἀρχιφύλακα, ὁ ὁποῖος ἦταν τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συλλήψεώς μου. Μὲ ἐχαιρέτησε διὰ χειραψίας καὶ μὲ ρώτησε σχετικὰ μὲ τὸ ζωή μου. Τὸν ἐρώτησα τότε κάτι, τὸ ὁποῖον ἀπασχολοῦσε τὴ σκέψη μου ἀπὸ πολὺ καιρό: «Σὲ παρακαλῶ πολὺ πές μου τί θὰ μοῦ ἔκαναν, ἂν δὲν ἐγκατέλειπα τὸ παιδί, ποὺ ἐτραυμάτισα καὶ δὲν ἔφευγα;». «Πὲς πὼς ἔμενα ἐπὶ τόπου ἔδιδα τὶς πρῶτες βοήθειες στὸ παιδὶ καὶ ἐν συνεχείᾳ καλοῦσα τὴν Ἀστυνομία—τί θὰ συνέβαινε τότε;». «Τίποτε ἀπολύτως μοῦ ἀπήντησεν ὁ Ἀρχιφύλαξ. «Ἦτο ἕνα ἀτύχημα (τυχαῖον). Ἡ εὐθύνη θὰ ἐβάρυνε ἐξ ἴσου ἐσένα καὶ τὸ παιδί».

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΛΕΠΤΟΥ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ

'Εκ τοῦ 'Αμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

Στὴν ἐποχὴ τοῦ ράντζου, οἱ ἄνδρες ποὺ δὲν παίζουν κανένα ρόλο στὴν ἱστορία δὲν γίνονται συχνὰ γνωστοί. Κάποτε ὅμως ὑπῆρξαν ἀριστοκράτες μεταξὺ τῶν κλεπτῶν καὶ τὸ ἔτος 1920, ὁ ἀσύγκριτος 'Αρθοῦρος Μπάρρυ ἦταν ὁ βασιλιᾶς των. 'Ακόμη καὶ σήμερα ὑπάρχουν ἐν ἐνεργείᾳ ντέντεκτιβς, ποὺ τὸν θεωροῦν ὡς ἕναν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων κλεπτῶν κοσμημάτων ποὺ ἔζησε ποτέ.

'Ο Μπάρρυ μάζεψε ἀπ' αὐτὴ τὴν δουλειά, λάφυρα ἀξίας 5 ἕως 10 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Σπανίως λήστευε ἀνθρώπους μεσαίας κοινωνικῆς τάξεως. Οἱ τρόποι του ἦσαν κατὰ κάποιον τρόπο ἀναμάρτητοι....., τὸ δὲ ἔνδυμα τῆς δουλειᾶς του ἦταν πάντοτε ἕνα σμόκιν. Πολὺ σπάνια ὁπλοφοροῦσε, σπάνια δὲ χρησιμοποιοῦσε βία καὶ σχεδὸν κατὰ κανόνα μετὰ τὴν πράξη του ἄφηνε ἕνα εἶδος εὐνοϊκῆς ἐντυπώσεως στὰ θύματά του, ποὺ τὰ ὠνόμαζε πάντοτε πελάτες.

"Εμοιαζε πολὺ τοῦ «Ρόναλντ Κόλμαν», ποὺ ὅταν οἱ πλούσιες οἰκοδέσποινες ξυπνοῦσαν, τὸν εὕρισκαν νὰ σουλατσάρῃ μέσα στὸ δωμάτιό των, χωρὶς νὰ τὰ καταφέρνουν νὰ ξεφωνίσουν κάθε φορά.

Σήμερα ὁ 'Αρθοῦρος Μπάρρυ ἐργάζεται σ' ἕνα κεντρικὸ ἑστιατόριο ποὺ βρίσκεται στὸ Γουώρτσεστερ τῆς Μασσαχουσέτης μὲ 50 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Κρατᾷ αὐτὴ τὴν δουλειὰ ἀπὸ τὸ 1949, τότε ποὺ ἀπηλλάγη ἀπὸ τὴν φυλάκισή του καὶ σήμερα θεωρεῖ τὴν ἑαυτόν του ὡς ἕναν ἔντιμο πολίτη ποὺ αἰσθάνεται ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν δύστροπη νεολαία, σὰν πολλοὺς μεταμεληθέντας κλέπτας.

Τὴν τελευταία ἀποφυλάκισή του πέτυχε σὲ ἡλικία 59 ἐτῶν, ἀφοῦ ἔδωσε τὸ λόγο τῆς τιμῆς του καὶ δέχθηκε νὰ μιλήσῃ γιὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ παληά του κατορθώματα καὶ νὰ κάμῃ μιὰ αὐτοκριτικὴ στὸ τέλος γιὰ ὅλα αὐτά.

Γεννήθηκε τὸ 1896 στὸ Γουώρτσεστερ τῆς Μασσαχουσέτης καὶ ἦταν τὸ 12ον κατὰ σειρὰ παιδὶ τῶν γονέων του, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ, προερχόμενοι ἀπὸ τὴν 'Ιρλανδία.

Πραγματικά, ἦταν μιὰ καλὴ καὶ ἀγαπητὴ οἰκογένεια καὶ ὅλα τ' ἀδέλφια καὶ οἱ ἀδελφὲς τοῦ Μπάρρυ σταδιοδρόμησαν στὴν ζωή των καὶ ἔζησαν καλά. Αὐτὸς ἀποδίδει τὴν πτώση του στὴν φυσιολογική του δυστυχία, ποὺ σὲ ἡλικία 13 ἐτῶν ἦταν πολὺ ἀνεπτυγμένος.

Γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὔνοιαν ἑνὸς παλαιοῦ του φίλου, χωρὶς καὶ ὁ ἴδιος νὰ τὸ καταλάβῃ, βρῆκε τὸν ἑαυτό του νὰ τρέχῃ σὲ θελήματα μερικῶν ἁμαρτωλῶν. "Ενας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν κάποιος κύριος ὀνόματι Λόουελλ Τζάκ, ὁ ὁποῖος ἔδειχνε πὼς εἶχε μισαποχωρήσει ἀπὸ κάτι τέτοιες δουλειὲς καὶ κέρδιζε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, κατασκευάζοντας νιτρογλυκερίνη. Αὐτὸς χρειαζόταν ἕνα καλὸ παιδὶ γιὰ τὴν διανομὴ καὶ προσέλαβε τὸν νεαρὸ Μπάρρυ μὲ 4 ἢ 5 δολλάρια γιὰ κάθε δουλειά. Σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα ὁ Μπάρρυ ἔγινε ἕνα πολὺ ἔμπιστο μέλος τοῦ ὑποκόσμου στὸ Γουώρστεστερ.

'Ο Μπάρρυ διέπραξε τὴν πρώτη του διάρρηξη σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν, διὰ μιὰ πολὺ μικρὴ δουλειὰ ποὺ τοῦ καθάρισε λιγώτερα ἀπὸ ἑκατὸ δολλάρια. "Αλλες διαρρήξεις ἐπακολούθησαν, μὰ διέκοψε τὴν καριέρα του γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ στὸ στρατό, στὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο.

Μετὰ τὸν πόλεμο ἐγκατεστάθη στὴν Νέα 'Υόρκη. Οὐδέποτε ἀπεφάσισε στὰ σοβαρὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἕνα τίμιο ἐπάγγελμα. Τὸ πρόβλημά του ἦταν ἁπλῶς καὶ μόνον ν' ἀποφασίσῃ τί εἶδος κλοπῆς θὰ ἔκανε. 'Η δουλειὰ τῆς διανομῆς δὲν

τοῦ ἀπέδιδε ἀρκετὰ καὶ μιὰ μικρὴ λῃστεία τοῦ ἔθιγε κάπως τὴν ὑπόληψη. Μόνον σὲ μιὰ εἰδικότητα φαινόταν νὰ καταγίνεται. «Κλέπτης κοσμημάτων». Ἔχοντας ἀποφασίσει τί νὰ κλέψῃ, ὁ Μπάρρυ εἶχε πάρει τὴν ἀπόφαση ἀπὸ ποιὸν νὰ τὰ κλέψῃ.

«Παρετήρησα, λέγει, ὅτι πολλὲς πλούσιες κυρίες, μετὰ ἀπὸ τὰ ψώνια ποὺ ἔκαναν στὰ μαγαζιά, πήγαιναν μὲ τ' αὐτοκίνητά των στὸ κεντρικὸ πάρκο, κοντὰ στὸ καζίνο. Ἔτσι πήγαινα ἐκεῖ καὶ ὅταν κατόπτευα μιὰ γυναῖκα μὲ πολλὰ διαμάντια, ἀκολουθοῦσα τὴν λιμουζίνα της, γιὰ νὰ πάρω τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀδείας. Ἐν τῷ μεταξὺ τηλεφωνοῦσα στὸ γραφεῖο τῆς τροχαίας γιὰ νὰ τοὺς πῶ : Ἐδῶ σκοπὸς ἀστυφύλαξ, ἀριθμὸς σήματος 465786, ἔχει συμβῆ ἕνα ἀτύχημα ἐδῶ καὶ χρειάζομαι τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνση τῆς κλειστῆς καντιλάκ, ἀριθμὸς πινακίδος XYZ—123 N.Y. Τὸ γραφεῖον τροχαίας, οὐδέποτε εὕρισκε χρόνον νὰ ἐλέγξῃ τὸν σκοπὸ ἀστυφύλακα καὶ μοὔδινεν ἀμέσως τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνση ποὺ τοῦ ζητοῦσα».

Ὁ Μπάρρυ συγκέντρωνε τὰ θύματά του ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἔδινε ἰδιαιτέρα προσοχὴ στὶς ἀγγελίες τῶν πάρτυ ποὺ γινόνταν συχνὰ στὸ Νόρθ Σιὸρ τοῦ Λὸγκ Ἄϊλαντ, τὸ πιὸ ἀγαπητὸ μέρος γιὰ τὴ δουλειά του. Πάρκαρε τὸ αὐτοκίνητόν του κοντὰ στὸ ἐξοχικὸ σπίτι, φοροῦσε κατάλληλα ροῦχα καὶ λάβαινε μέρος στὸ πάρτυ σὰν προσκεκλημένος.

Στὰ πάρτυ ποὺ γινόνταν στὴν ὕπαιθρο ἦταν εὔκολο γι' αὐτὸν, νὰ γλυστρήσῃ μέσῳ ἑνὸς φράκτη ἢ πάνω ἀπὸ ἕναν τοῖχο καὶ ν' ἀναμιχθῇ μὲ τοὺς προσκεκλημένους. Ἔπειτα γύριζε ἀνενόχλητος στὸ σπίτι γιὰ νὰ κάμῃ μιὰ νοερὴ σκιαγραφία τοῦ πατώματος καὶ νὰ ἐντοπίσῃ τὰ πιθανὰ σημεῖα, ποὺ ἐφυλάσσοντο κοσμήματα.

Ἡ παρουσία του ἦταν ἄμεμπτος καὶ ἡ γραμματική του ἀρκετὰ καλὴ νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν βασιλιὰ τῆς Ἀγγλίας—ὅπου καὶ αὐτὸ τὸκανε κάποτε ποὺ ὁ Ἐδουάρδος ὁ 4ος ἦτο πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας.

Συναντῶντας τὸν πρίγκιπα τὸ 1924 σ' ἕνα καπηλεῖον ὁ Μπάρρυ ἔδωσε μιὰ τέτοια εὐνοϊκὴ ἐντύπωση, ποὺ ἤπιαν πάρα παλλὰ ποτὰ μαζί, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ πρῖγκιψ μιλοῦσε μὲ πολὺ εὐθυμία καὶ ἴσως λίγο πιὸ πολὺ ἀπὸ ὅτι ἔπρεπε.

Λίγες μέρες ἀργότερα, ἕνας κλέπτης εἰσῆλθε σ' ἕνα σπίτι τοῦ Λόγκ Ἄϊλαντ, ὅπου ἕνας ἐξάδελφος τοῦ πρίγκιπος—ὁ Λόρδος Μαουμπάτεν καὶ ἡ γυναίκα του—ἦσαν φιλοξενούμενοι καὶ ἀφῄρεσε κοσμήματα ἀξίας 150.000 δολλαρίων. Κατὰ μέσον ὅρον ὁ Μπάρρυ ἐκαρποῦτο ἀπὸ κλοπὲς μισὸ ἑκατομμύριο δολλάρια τὸ χρόνο, ἀλλὰ οἱ κλεπταποδόχοι, στοὺς ὁποίους θὰ πουλοῦσε τὰ λάφυρά του, θὰ ἀγόραζαν τὰ πιὸ ἀκριβὰ κοσμήματα καὶ θὰ πλήρωναν ἕνα μέρος τῆς πραγματικῆς των ἀξίας. Συνήθως αὐτὸς κομμάτιαζε τὰ κολλιέ, τὶς καρφίτσες καὶ τὶς πόρπες, πετοῦσε τὶς βάσεις καὶ τὰ μικρότερα πετράδια. Ἦταν συχνὸς ἐπισκέπτης τῶν φέρρυ - μπόουτ, ὅπου πάντοτε ἕνας εὐπαρουσίαστος κύριος στεκόταν κοντὰ στὰ κιγκλιδώματα, προσποιούμενος ὅτι τίναζε ἐλαφρὰ τὴ στάχτη τοῦ τσιγάρου του στὸ νερό.

Σιωπὴ καὶ ἐπιτηδειότης ἐχαρακτήριζε τὶς περισσότερες πράξεις του καὶ μάλιστα τότε ποὺ κοσμήματα ἀξίας 700.000 δολλαρίων ἐξηφανίσθησαν μέρα μεσημέρι ἀπὸ τὰ συνεχόμενα δωμάτια τοῦ ξενοδοχείου τῆς κυρίας Τζαίημς Π. Ντονάχουε θυγατρὸς τοῦ Φ. Γούλγορθ, ὅταν αὐτὴ βρισκόταν στὴ σκάφη τοῦ μπάνιου λίγα πόδια πιὸ πέρα. Μία ὑπηρέτρια καὶ ἕνας μασσὲρ ἦσαν στὰ διπλανὰ δωμάτια μὰ κανένας τους δὲν ἄκουσε θόρυβο. Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων ποὺ ἔκλεψε ἦταν καὶ ἕνα δαχτυλίδι μὲ διαμάντια ἀξίας πάνω ἀπὸ 50.000 δολλάρια, καθὼς ἐπίσης καὶ μιὰ ζώνη ἀπὸ μαργαριτάρια ἀξίας 450.000 δολλαρίων.

Ὁποιοσδήποτε πῆρε αὐτὰ τὰ μαργαριτάρια—ἐδήλωσε ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας—γνώριζε πολὺ καλὰ τὴ δουλειά του. Ὑπῆρχαν πέντε ζῶνες μέσα

σ' ἕνα συρτάρι. Τέσσαρες ἀπ' αὐτὲς ἀπομιμήσεις. Οἱ ἀπομιμήσεις ἦσαν ἀρκετὰ καλὲς νὰ ἐξαπατήσουν ἕνα ἀνίδεον.

Ἕνα ἰδιαιτέρας σημασίας κατόρθωμά του, προξένησε πραγματικὸ φόβο στοὺς ἀστυνομικοὺς κύκλους.

Εἶχε ἀνακαλύψει ὅτι οἱ κάτοχοι μιᾶς μεγάλης περιουσίας διατηροῦσαν τὰ κοσμήματά των στὸ ὑπνοδωμάτιό των καὶ μέσα σ' ἕνα μικρὸ χρηματοκιβώτιο ἀξίας 150 λιρῶν, ποὺ πάντοτε βρισκόταν κλειδωμένο. Ὁ Μπάρρυ σκαρφάλωσε μὲ μιὰ σκάλα, μπῆκε στὸ ὑπνοδωμάτιο, περπάτησε ἀθόρυβα πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιο τὸ σήκωσε στοὺς ὤμους του (ἂν καὶ ὁ Μπάρρυ ἦταν μόνον 5 πόδια καὶ ὀκτὼ ἴντζες ψηλός, ἦταν ἕνας ἄνδρας καταπληκτικῆς φυσικῆς δυνάμεως), καὶ χωρὶς θόρυβο ἔφυγε ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος ποὺ εἶχε ἔλθει.

Μία ἀπὸ τὶς 150 μεγάλες κλοπὲς του γιὰ τὴν ὁποία ὁ Μπάρρυ καταδικάστηκε καὶ φυλακίστηκε, ἦταν ἡ κλοπὴ κοσμημάτων ἀξίας 100.000 δολλαρίων ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ζ. Λίβερμορ, διαχειριστοῦ, στὴν ὁδὸ Γουώλλ.

Στὶς 2.30' τὴν νύχτα τῆς 29ης Μαΐου 1927, ὁ Μπάρρυ καὶ ἕνας συνεργός του ἀπὸ τὸ Μπόστον Μπίλλυ, ὀνόματι Μόναγκαν, μπῆκαν μὲ μιὰ σκάλα σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ δευτέρου πατώματος ὅπου ἐφιλοξενοῦντο ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Χάρρυ Ἄρονσον. Σχεδὸν οἱ Ἄρονσον ἐξύπνησαν ἀμέσως. «Καλησπέρα σας εἶπε ὁ Μπάρρυ μὲ τὸ σύνηθες χαμόλεγο καὶ τὸν εὐγενικὸ τόνο τῆς φωνῆς του. Ἤλθαμε νὰ πάρωμε μόνον τὰ κοσμήματά σας. Παρακαλῶ πολὺ μὴν στεναχωρηθῆτε». Τότε πλησίασε καὶ ἔκοψε τὸ σύρμα τοῦ τηλεφώνου ποὺ ἦταν στὸ δωμάτιο.

Ἄχ ! εἶπε ἡ κυρία Ἄρονσον. «Νομίζω πῶς θὰ λιποθυμήσω».

«Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μαντάμ», ἀποκρίθηκε ὁ Μπάρρυ.

Θὰ θέλατε παρακαλῶ μία ἀσπιρίνη ;

«Νομίζω πῶς θὰ ἤθελα», ἀποκρίθηκε ἡ κυρία Ἄρονσον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ποὺ ἡ κυρία Ἄρονσον ἔψαχνε στὸ κομοδίνο της νὰ βρῇ τὴν ἀσπιρίνη, ὁ Μπάρρυ ἔπερνε τὰ κοσμήματά της ἀπὸ τὸ συρτάρι τῆς τουαλέττας, τὰ ὁποῖα περιελάμβανον καὶ ἕνα ρολόγι χεριοῦ, κάτι ποὺ αὐτὸς σπανίως ἔκλεπτε. Ἐν πάσει περιπτώσει αὐτὸ ἦταν ἀπὸ πλατίνη καὶ ὁ Μπάρρυ τὸ ἐκτίμησε γιὰ 1.500 δολλάρια. «Παρακαλῶ μὴν μοῦ πέρνετε τὸ ρολόγι μου», παρεκάλεσε ὁ κύριος Ἄρονσον. Εἶναι δῶρο ἀπὸ τὴν μητέρα μου. Ἄ ! ἐντάξει ἀπήντησε ὁ Μπάρρυ, εἶχα κι' ἐγὼ κάποτε μητέρα. Ἐὰν συνεργασθῆτε μαζί μου μπορεῖ νὰ τὸἀφήσω στὸ δωμάτιο τῶν Λίβερμορς ὅταν τελειώσω.

Ὁ Μπάρρυ καὶ ὁ Μόναγκαν πῆγαν μετὰ στὸ ὑπνοδωμάτιο τῶν Λίβερμορς. «Ἦταν πραγματικὸς κίνδυνος» ξαναθυμᾶται σήμερα. Θὰ εἴχαμε γίνει κομμάτια ἂν οἱ Ἄρονσονς εἶχαν ἀρχίσει νὰ ξεφωνίζουν. Εὐτυχῶς δὲν ἔκαναν κάτι τέτοιο. Ὅταν τοὺς μιλοῦσες ἤσυχα καὶ ἐνθαρρυντικὰ θὰ ἡσύχαζαν.

Στὸ δωμάτιο τῶν Λίβερμορς, ὁ Μπάρρυ ξύπνησε τὴν κυρία, ρίχνοντας τὸ φῶς τοῦ φανοῦ του, πάνω στὰ μάτια της.

«Ποιὸς εἶναι, εἶπε ἡ κυρία». Καὶ πετάχτηκε πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι της. Ἐγὼ τότε, ὅπως πάντα τῆς εἶπα. «Καλησπέρα σας. Μὴν πιάνετε τὸ τηλέφωνο διότι εἶναι κομμένο τὸ σύρμα του. Τὸ μόνο ποὺ θέλουμε εἶναι τὰ κοσμήματά σας».

Κατὰ τὴν διάρκειαν ποὺ ὁ Μπάρρυ ἔψαχνε τὰ συρτάρια τοῦ γραφείου, παρετήρησε ὅτι ἡ κυρία Λίβερμορ φαινόταν πολὺ ἀνήσυχη, φορῶντας μόνον μιὰ νυχτικιά, πῆρε καὶ ἔβαλε στοὺς ὤμους της μιὰ ρόμπα τοῦ μπάνιου.

«Εἶσαι ἕνας διάβολος» τοῦ εἶπε.

Εὐχαριστῶ μαντάμ, ἀποκρίθηκε ὁ Μπάρρυ.

«Θὰ θέλατε παρακαλῶ ἕνα τσιγάρο ;».

«Παρακαλῶ μὴν μοῦ πέρνετε τὸ δαχτυλίδι μου, εἶπε ἡ κυρία Λίβερμορ».

Είναι δῶρο ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου. Ὁ Μπάρρυ τὸ ἐκτίμησε γιὰ 15.000 δολλάρια, ἀλλὰ τὸ ἐπέστρεψε στὴν κυρία.

«Σᾶς παρακαλῶ, μὴν πέρνετε τὸ δαχτυλίδι αὐτό, συνέχισε αὐτή. Τὸ ἔχω κάνει δῶρο στὸν ἄνδρα μου. Ὁ Μπάρρυ τὸ ἐκτίμησε γιὰ 20.000 δολλάρια, ἀλλὰ τὸ ἐπέστρεψε κι' αὐτό.

«Θεέ μου, εἶπε ὁ Μόναγκαν, πᾶμε νὰ φύγωμε τώρα ποὺ εἴμαστε κερδισμένοι. Καθὼς ἀναχωροῦσαν, ὁ Μπάρρυ εἶπε στὴν κυρία Λίβερμορ.

«Θὰ μπορούσατε παρακαλῶ νὰ δώσετε αὐτὸ τὸ πλατινένιο ρολόγι στὸν Ἄρονσον ; Εἶπε ὅτι τοῦ τόχει δώσει ἡ μητέρα του». Καληνύχτα σας.

Μέσα σὲ μιὰ ἑβδομάδα ὁ Μπάρρυ ἦταν στὴν φυλακή. Νομίζει ὅτι κάποια γυναίκα τὸν πρόδωσε. Οἱ κυρίες ξετρελλαίνονταν μαζί του. «Ἐκεῖ πήγαιναν ὅλα μου τὰ χρήματα», λέγει. «Δὲν ἔχετε ἰδέα πόσο δαπανηρό, μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτό. Ἤμουν ἁπλῶς φίλος μερικῶν κοριτσιῶν μιᾶς χορῳδίας καὶ μερικὲς φορὲς ὅλες μαζὶ τὶς ἔβγαζα ἔξω». Ὁ Μπάρρυ ὑποψιάζεται ὅτι ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ κορίτσια σὲ παροξυσμὸ ζήλειας μαρτύρισε στὴν ἀστυνομία τὴν διάρρηξη ποὺ ἔγινε στὸ σπίτι τῶν Λίβερμορς. Συνελήφθη καὶ καταδικάσθη σὲ 25 χρόνια φυλακὴ καὶ μετεφέρθη στὶς φυλακὲς τοῦ Ἄμπουρν. Ἦταν τότε 31 χρόνων καὶ μποροῦσε ν' ἀποφυλακισθῇ σὲ ἡλικία 47 ἢ 48 ἐτῶν, ἐὰν ὑπέσχετο λόγους τιμῆς καὶ εἶχε συμπεριφερθῇ καλά. Ἀλλὰ τὴν 28 Ἰουλίου 1929 ἀπέδρασε ἀπὸ τὴν φυλακὴ τοῦ Ἄμπορν σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ τολμηρότερες στάσεις, ποὺ γράφτηκαν ποτὲ στὴν ἱστορία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ ἐξέγερσις ἔγινε ἕνα ἥσυχο Κυριακάτικο ἀπόγευμα, σὲ μιὰ ὥρα ποὺ σὲ περισσότερους ἀπὸ 1.700 καταδίκους εἶχε ἐπιτραπῇ ἡ ἐλευθερία στὴν αὐλὴ τῆς φυλακῆς. Μερικοὶ συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Μπάρρυ μποροῦσαν νὰ περπατοῦν στοὺς διαδρόμους τῶν κελιῶν. Στὸ βάθος ποὺ ἦταν τοῦ Μπάρρυ τὸ κελλί, ἦταν καὶ μιὰ ἀτσαλένια πόρτα. Κοντὰ στὴν πόρτα ὑπῆρχε ἕνα γραφεῖο ποὺ ἀπασχολοῦσε δύο φύλακες καὶ κάτω ἀπὸ τὸ γραφεῖο ἦταν τὸ ὁπλοστάσιον γεμᾶτο ὅπλα καὶ πολεμοφόδια. Γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ ὁπλοστάσιο ὁ Μπάρρυ χρησιμοποίησε δύο πράγματα ! Ἕνα κέϊκ γενεθλίων ποὺ φτιάχτηκε ἀπὸ ἕναν κατάδικο, ποὺ εἰργάζετο στὸ φοῦρνο τῆς φυλακῆς καὶ μιὰ μπάλλα τένις ποὺ ἐκλάπη ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ψυχαγωγίας καὶ ποὺ γεμίσθηκε μὲ ἀμμωνία ἀπὸ τὸ πλυντήριο τῶν φυλακῶν.

Μεταφέροντας τὸ κέϊκ καὶ τὴν μπάλλα τοῦ τένις ὁ Μπάρρυ χτύπησε ἐλαφρὰ τὴν πόρτα τῶν δύο φυλάκων. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς κύτταξε μέσῳ ἑνὸς μικροῦ ἀνοίγματος καὶ ὁ Μπάρρυ τοῦ ἐξήγησε ὅτι τὸ κέϊκ ἦταν δῶρο γιὰ ἕναν κρατούμενο ποὺ ἦταν στὸ ἄλλο μπλὸκ τῶν κελιῶν. Ὁ φύλακας θὰ ἔβλεπε ἐὰν ἔπρεπε νὰ παραδοθῇ ἢ ὄχι. Συνεφώνησε, ξεκλείδωσε τὴν πόρτα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν στιγμὴ τὸ πρόσωπό του γέμισε μὲ ἀμμωνία καὶ ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του.

Ὁ Μπάρρυ καὶ οἱ τρεῖς σύντροφοί του ὥρμησαν μέσα γρήγορα, ἐπετέθησαν ἐναντίον τοῦ δευτέρου φύλακος, τὸν κατέβαλαν, πῆραν τὰ κλειδιά, ἄνοιξαν τὸ ὁπλοστάσιο καὶ ὡπλίσθηκαν μὲ βαρειὰ ὅπλα.

Κρατῶντας τὸ ὅπλα του ὁ Μπάρρυ, ἀνέβηκε πάνω σ' ἕναν μπαλκόνι καὶ πυροβολῶντας στὸν ἀέρα φώναζε, «δραπετεύουμε, ἐὰν κανεὶς θέλῃ νὰ ἔλθῃ μαζί μου, νὰ ἔλθῃ τώρα».

Καθὼς ὁ ὄγκος τῶν κρατουμένων φώναζε μὲ λύσσα μπροστὰ στὸ κτίριο τῆς φυλακῆς, πρὸς τὸν μία πλευρά, ὁ Μπάρρυ καὶ ἡ παρέα του, ξέφυγαν ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ μικροῦ πύργου καὶ μὲ μιὰ μικρὴ σκάλα ἀνέβηκε πάνω στὸν τοῖχο. Σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ σκεπτόταν νὰ κάνῃ ἕνα μεγάλο πήδημα κάτω στὸ δρόμο. Μιὰ σφαῖρα ποὺ ρίχτηκε ἀπὸ ἕναν φύλακα τὸν χτύπησε χαμηλὰ στὸ πόδι του. Μιὰ ἄλλη ἔσκασε πίσω του καὶ ἦταν πολὺ τυχερὸς ποὺ δὲν τὸν χτύπησε στὸ πνευμόνι του. Πήδησε στὸ κενὸ πάνω ἀπὸ τὸν τοῖχο καὶ ὅταν ἔφθασε

στὸ πεζοδρόμιο, μὲ τὴν δύναμη τῆς πτώσεως εἶχαν σπάσει δύο δάχτυλα τοῦ ποδιοῦ του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ στάσις τῶν κρατουμένων, τῶν φυλακῶν Ἄμπουρν, κρατοῦσε ὁλόκληρη τὴν ἀστυνομία ἐπὶ ποδός, ὧρες ὁλόκληρες, ἀκόμη καὶ σὲ ἀπόσταση πενῆντα μιλλίων μακρυά.

Κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσή του ὁ Μπάρρυ τρύπωσε σ' ἕνα σπίτι καὶ ἅρπαξε μερικὰ ροῦχα γιὰ ν' ἀλλάξῃ τὸ ἔνδυμα τῆς φυλακῆς. Ὅταν φοροῦσε τὰ παρούτσια του, τὰ σπασμένα του δάχτυλα εἶχαν ἀρχίσει νὰ φουσκώνουν. «Σὰν μπαλόνια ποὺ μοιάζουν μὲ λουκάνικα ἦταν τὰ δάχτυλά μου» λέγει αὐτός. «Δὲν μποροῦσα νὰ βάλω μὲ μιᾶς ὅλο μου τὸ πόδι στὸ παπούτσι. Ὅταν τὸ ἐπίεζα, ἀκόμη καὶ τώρα ἀκούω τὸ τρίξιμο ποὺ ἔκαναν τὰ κόκκαλά μου».

Λίγο ἀργότερα, κατὰ τὴν ἴδια νύχτα, ὁ Μπάρρυ προσπαθοῦσε νὰ κλέψῃ ἕνα αὐτοκίνητο ἀπὸ ἕνα ἰδιωτικὸ γκαράζ, μιὰ σφαῖρα τοῦ ἦλθε ἀπ' ἔξω τρυπῶντας τὸ κρύσταλλο τοῦ αὐτοκινήτου. «Ἕνας μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι μὲ σκόπευε μὲ ἕνα ὅπλο» λέγει ὁ Μπάρρυ. «Καὶ τὰ δύο μου μάτια εἶχαν γεμίσει μὲ κομμάτια ἀπὸ σπασμένα γυαλιά. Εἶμουν τυφλός. Ἄνοιξα μὲ τὰ δάχτυλά μου τὸ ἕνα μου μάτι καὶ κρατῶντας τὸ τιμόνι τοῦ αὐτοκινήτου μὲ τὸ ἄλλο χέρι, ὡδήγησα τοῦτο πρὸς τὸ δρόμο».

Ἐντὸς ὀλίγου τὸ αὐτοκίνητον μὲ τὴν τρυπημένη ἀπὸ τὶς σφαῖρες δεξαμενή, σταμάτησε, Βγῆκε ἔξω καὶ κουτσαίνοντας στὰ σκοτεινά, χώθηκε πίσω ἀπὸ τὴν αὐλὴ ἑνὸς ψηλοῦ σπιτοῦ.

«Ἦταν ἡ ὥρα 4η πρωϊνὴ καὶ ἔβρεχε δυνατά, ἤμουν τόσο ἐξαντλημένος ποὺ κόντευα νὰ λιποθυμήσω. Τελικὰ ἀγωνιζόμουν νὰ βγῶ μέσα ἀπὸ μιὰ λίμνη, βάθους ἑνὸς ποδιοῦ περίπου. Σταμάτησα ἐκεῖ καὶ ἤθελα νὰ πεθάνω. Σκέφθηκα ὀρθὰ τί καταδικασμένος τρελλὸς ὑπῆρξα σ' ὅλη μου τὴν ζωή. Εἶχα θεραπευθῆ αὐτὴ τὴν στιγμὴ καὶ ἂν ζοῦσα μ' αὐτήν μου τὴν ἀπόφαση ποτὲ δὲν θὰ ξανάκλεβα».

Κατὰ κάποιον τρόπο ὁ Μπάρρυ τὰ κατάφερε νὰ φθάσῃ στὸ Ἄλμπανυ, ποὺ μερικοὶ φίλοι του ἐκεῖ τοὔδωσαν καινούργια ροῦχα καὶ βρῆκαν ἕνα γιατρὸ γιὰ τὶς πληγές του. Περισσότερα ἀπὸ τρία χρόνια ὁ Μπάρρυ ἦταν ἕνας ἀποτυχημένος φυγάς.

Ἐγκαταστάθηκε κοντὰ στὸ Φλέμιγκον τῆς Νέας Ἰερσέης καὶ σὰν τὸν «Τζήμη Τόνερ», ἔγινε πωλητὴς συσκευῶν πλυσίματος τζαμιῶν αὐτοκινήτων, ὑποσχόμενος ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ξανάκλεβε, ἀλλὰ τὴν 22 Ὀκτωρβίου 1932 ἄκουσε ἕνα μοιραῖο χτύπημα στὴν πόρτα του.

«Ξέρετε τί ἦταν; Λέγει ἀγανακτησμένος».

«Ἀπαγωγεῖς μικρῶν παιδιῶν....».

Ἀστυφύλακες καὶ ἄνδρες τοῦ F.B.I. ἐλέγχανε ὅλους τοὺς νέους κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς, στὴν Ν. Ἰερσέη».

Ὁ Μπάρρυ πέρασε τὰ ὑπόλοιπα 17 χρόνια στὴν φυλακή.

Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας πῆγαν νὰ τὸν ἀνακρίνουν γιὰ ἕξη ἀδικήματα ποὺ διεπράχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν ποὺ αὐτὸς ἦταν στὴν φυλακὴ τοῦ Ἄμπουρν.

«Ἕνας ὡραῖος ἄνδρας ἀπὸ τὸ Γρίνγουϊστ τῆς Κοννεκτικούτης», λέγει ὁ ἀστυνόμος ἀπεδείχθη ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ διαρρήξει τὸ σπίτι τῆς Πέρσυ Ροκφέλλερ ἐκεῖ, τὸ 1926. «Φυσικὰ τοῦ εἶπα πὼς δὲν ἤξερα τίποτε γι' αὐτό, ἀλλὰ ὁ ἀστυνόμος συνέχισε. Ἄρθουρ, γιὰ κύτταμαι, δὲν λέγω ὅτι ἐσύ τὸκανες, ἀλλὰ ἄφησέ με νὰ σοῦ μιλήσω γι' αὐτὸ πρῶτα. Τὸ σπίτι περιεβάλλετο μ' ἕναν πέτρινο τοῖχο, ποὺ μέσα γιὰ φύλακες ἦσαν δύο μεγάλα καὶ ἄγρια λυκόσκυλα. Ἐγὼ καὶ δύο ντέντεκτίβς προσπαθήσαμε νὰ πηδήσουμε μέσα πάνω ἀπὸ τὸν τοῖχο, μόνον νὰ δοῦμε ἐὰν τοῦτο ἦταν δυνατόν, ἀλλὰ οἱ σκύλοι κόντεψαν νὰ μᾶς ξεσκίσουν.

Τώρα, τί θὰ εἶχες κάνει ἐσύ;

«Εἶπα στὸν ἀστυνόμο, ὅτι ὅλα ἦσαν ἐμπιστευτικὰ καὶ ὑποθετικά, ἀλλὰ κατὰ

πρῶτον θὰ προσπαθοῦσα μὲ ἕνα κομμάτι κρέας—θὰ τὸ ἔρριχνα πίσω ἀπὸ τὸν τοῖχο καὶ θὰ περίμενα. Ἐὰν ἀποτύγχανα μὲ αὐτὸ τὸ κόλπο, θὰ ἀγόραζα ἕνα θηλυκὸ σκυλὶ καὶ μάλιστα τὴν ἐποχὴ τοῦ ζευγαρώματος, θὰ ἔδενα ἕνα σχοινὶ στὸ λαιμό του, θὰ τὸ κατέβαζα μέσα, ἀφοῦ ἀπὸ ἔξω θὰ εἶχα δέσει σὲ ἕνα δένδρο τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ σχοινιοῦ. Μετὰ ἀπὸ πέντε λεπτὰ θὰ σκαρφάλωνα μόνος μου καὶ κατὰ τὴν ἔξοδόν μου θὰ τὸ τραβοῦσα πίσω μου».

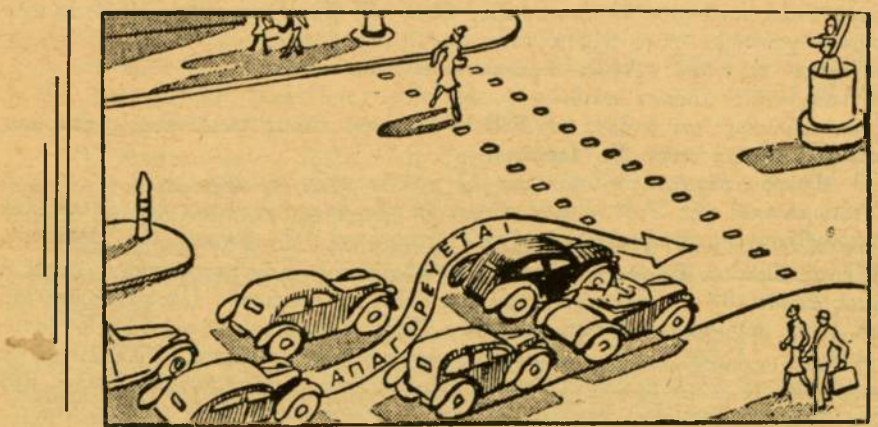
«Ἐνόμισα ὅτι ὁ ἀστυνόμος θὰ πέθαινε ἀπὸ τὰ γέλοια» εἶπε ὁ Μπάρρυ. «Μετὰ ἀπὸ λίγο αὐτὸς μοῦστειλε ἕνα κουτὶ ποῦρα».

Ὅταν ὁ Μπάρρυ ἀπηλλάγη, ὑποσχόμενος λόγο τιμῆς τὸ 1949, ἐπέστρεψε στὸ Γουώρσεστερ καὶ ἔπιασε δουλειὰ σ' ἕνα παιδικὸ του φίλο ποὺ εἶχε τέσσαρα ρεστωράν.

«Ἕνας ἀστυφύλακας τοῦ Γουώρσεστερ εἶπε τελευταίως ὅτι ποτὲ δὲν φανταζόταν νὰ δῇ τὸν Μπάρρυ νὰ κάνῃ μιὰ τίμια δουλειά, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕνας ἔντιμος ἄνθρωπος».

«Δὲν εἶμαι καθόλου σὲ θέση νὰ μιλήσω γιὰ χρηστὰ ἤθη», εἶπε ὁ Μπάρρυ ὅταν τοῦ ζήτησαν νὰ κάνει μία αὐτοκριτικὴ γιὰ τὰ κατορθώματά του, ὅπως ἀρχικὰ εἶχε δηλώσει. «Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ πῶ τὸ ἑξῆς: Ὅταν ἤμουν νέος εἶχα πολλὰ κεφάλαια. Δὲν εἶμουν μόνο εὐφυής, ἀλλὰ καὶ ἐξυπνάκιας. Εἶχα γνωρίσει πολὺ κόσμο καὶ ἔχω ὅλο τὸ θάρρος νὰ σᾶς λέω αὐτό. Μποροῦσα νὰ ἔχω φύγει γιὰ ὁπουδήποτε. Ἔτσι ὅταν ἀποφασίσετε νὰ βάλετε κάτω ὅλες ἐκεῖνες τὶς διαρρήξεις ποὺ κανα, μὴν ξεχάσετε νὰ βάλετε τὴν μεγαλύτερη στὴν ἀρχή.....

Ὁ Ἀρθοῦρος Μπάρρυ δὲν ἐλήστευσε μόνον τοὺς Ζ. Λίβερμορς ἢ τὸν ἐξάδελφο τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ ὁ Ἀρθοῦρος Μπάρρυ, ἐλήστευσε τὸν ἴδιον τὸν Ἀρθοῦρο Μπάρρυ...

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

ΠΟΜΜΕΡΕΝΚΕ
(POMMERENKE)
Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ. OTTO ZIZMANN καὶ RUDOLF GUT τῆς FREIBURG, κατὰ μετάφρασιν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πρὶν γίνῃ γνωστὸν τὸ συμβὰν στὴν Klimek ἐσημείωσε ὁ ἀστυνομικὸς σταθμὸς τοῦ Triberg, μία ληστρικὴ ἐπίθεσι κατὰ τῆς 25ετοῦς ἀνυπάνδρου σερβιτόρου Hildegarnt, ἡ ὁποία ἐργαζόταν σὲ ἕνα ἐστιατόριον στὸ Gremmelsbach.

Τὴν 2/6/1959 κατὰ τὰς 15,40′ μεταξὺ τῆς λεωφόρου 33 καὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Triberg, σὲ ἕνα μονοπάτι τῆς περιοχῆς, ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ τῆς ἐκλάπη ἡ τσάντα. Ἡ ἔρευνα γιὰ τὸν ἄγνωστον δράστην ἀπέβη ἀρνητική. Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θύματος καὶ κατὰ τὴν ἰατροδικαστικὴν ἔκθεσιν, ὁ δράστης ἔπρεπε νὰ τὴν εἶχε κτυπήσει μὲ ἕνα ξύλο ἐπιστρωμένο ἀπὸ σίδερο. Ἔλειπε μία τσάντα μὲ 70 γερμανικὰ μάρκα. Τὸ θῦμα ἔδωσε μιὰ πολὺ ἀνεπαρκῆ περιγραφὴ τοῦ δράστου, ἡ ὁποία ἔμοιαζε μὲ τὴν περιγραφὴ τῆς Gisela Pe, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦσε ἀπόλυτα.

Ἦταν φανερὸ ὅτι οἱ πιὸ πάνω τρεῖς ἐγκληματικὲς παγίδες δηλαδὴ ἡ ἀπόπειρα βιασμοῦ τῆς Gisela Pe, στὸ Singen, ὁ φόνος τῆς Dagmar Klimek καὶ ἡ ληστεία κατὰ τῆς Hidelgarnt Pa στὸ Triberg ἔπρεπε νὰ ἐξετασθοῦν ὡς νὰ εἶχαν σχέσι μεταξύ των. Οἱ τοποθεσίες τοῦ Singen καὶ τοῦ Triberg ἀπέχουν περὶ τὰ 100 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν τοποθεσία τοῦ Ebringer ὅπου ἔγινε ὁ φόνος τῆς Klimek. Ἐπρόκειτο περὶ τριῶν διαφορετικῶν ἐγκλημάτων (ἀπόπειρα βιασμοῦ, φόνος, ληστεία). Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ βρεθῇ σύνδεσις μεταξύ τους λόγῳ τῶν ἀποστάσεων ποὺ τὰ χώριζε, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ ἦταν καὶ οἱ ἑκάστοτε περιγραφὲς τοῦ δράστου μεταξὺ των ἀντιφατικές. Ἡ μόνη χρήσιμη περιγραφὴ εἶχε δοθῇ ἀπὸ τὴν Gisela Pe.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἔλαβαν δημοσιότητα τὴν 5, 6, 7, καὶ 8 Ἰουνίου 1959 καὶ ἀνησυχοῦσαν τὸν πληθυσμὸν τῆς περιοχῆς τῆς Karlsruhe, διότι ἕνας μαχαιροβγάλτης καὶ βιαστὴς ὑπῆρχε μεταξύ τους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔγινε γνωστόν, ὅτι ἐκεῖνες τὶς μέρες, κάποιος ἄγνωστος κακοποιὸς ἐκμεταλλευόμενος τὸ σκοτάδι, τραυμάτισε μὲ μαχαίρι δυὸ γυναῖκες στὴν πλάτη ἐπιβαίνων τοῦ ποδηλάτου του. Ὁ ἄγνωστος δράστης κατάφερε νὰ διαφύγῃ.

Τὴν 8-6-1959, περὶ ὥραν 2αν πρωϊνήν, ἕνα 15χρονο κορίτσι τὸ ὁποῖον κοιμότανε στὸ κρεβάτι του, μέσα στὸ σπίτι του, ἐδέχθη ἐπίθεσιν καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρὰ ἀπὸ μαχαιριὲς στὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ λαιμοῦ.

Στὶς φωνὲς τῆς βοηθείας τῆς κόρης του, μποροῦσε ὁ πατέρας της νὰ προλάβῃ τὸν δράστη μέσα στὸ σπίτι, μολαταῦτα ὁ δράστης διέφυγε ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο τῆς κουζίνας, τὸ ὁποῖον, ὡς ἦτο φανερόν, εἶχε χρησιμοποιήσει καὶ γιὰ νὰ εἰσέλθῃ.

Ἡ ἀστυνομία τῆς Karlsruhe εὑρέθη στὴν ἀρχὴ πρὸ ἑνὸς προβλήματος, ἐν τούτοις ὑπέθετε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δράστου.

Αὐτὲς οἱ πράξεις εἶχαν προκαλέσει μεγάλη ἀνησυχία εἰς τὴν περιοχὴ τοῦ Noed καὶ Sudbaden. Διενηργήθησαν μεγάλες ἔρευνες, ἀπέβησαν ὅμως πολὺ φτωχὲς οἱ περιγραφὲς τοῦ προσώπου τοῦ δράστου καὶ κατὰ συνέπειαν χωρὶς ἐπακόλουθον.

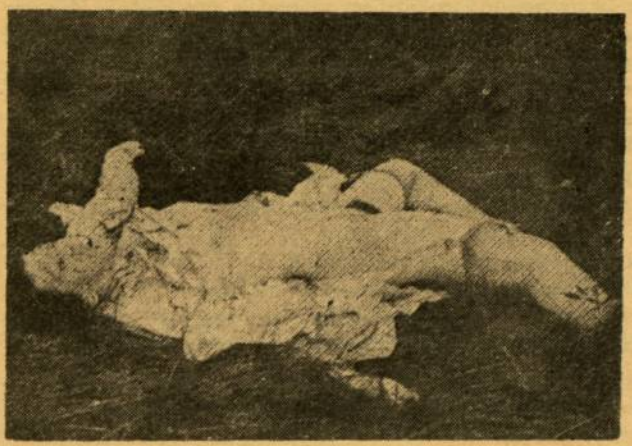
Ἡ 8 Ἰουνίου τοῦ 1959 ἦταν μία βροχερὴ μέρα καὶ μόνον ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ἡ 16χρονη Rita Walterspacher ἐγκατέλειπε τὴν ἐργασία της ὡς μαθητευομένη πωλήτρια σὲ ἕνα κατάστημα ἐπίπλων στὸ Baden—Baden φάνηκε ὁ ἥλιος μέσα,

ἀπὸ τὰ σύννεφα. Ὅπως κάθε μέρα τὸ νεαρὸ μετρίου ἀναστήματος καὶ νόστιμο κορίτσι θέλησε νὰ πάῃ σπίτι του χρησιμοποιῶντας τὸ εἰσιτήριον μηνιαίας διαρκείας ποὺ εἶχε. Τὸ σπίτι του ἦταν στὸ Otigheim καὶ ἔπρεπε πρῶτα νὰ πάῃ ἀπὸ τὸ Baden—Baden στὸ Rastatt καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Otigheim.

Σήμερα ὅμως τὴν δελέασε ὁ καλύτερος καιρὸς—δηλαδὴ ὁ κάπως γαλάζιος οὐρανὸς καὶ ὁ συμπαθητικὸς ἥλιος ποὺ εὑρίσκετο στὴ δύση του—καὶ ἀντὶ νὰ πάρῃ τὸ τραῖνο ἀπὸ τὸ Rastatt καὶ νὰ πάῃ στὸ Otigheim διέτρεξε μὲ τὰ πόδια τὸ σύντομο δρόμο, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο μεταξὺ τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἑνὸς μικροῦ δάσους.

Ἐκτὸς αὐτοῦ εἶχε χάσει τὸ τελευταῖο τραῖνο τὸ ὁποῖον πήγαινε στὸ Otigheim διότι ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ κάποιο μάθημα ποὺ εἶχε στὴν ἐμπορικὴ σχολὴ τῆς πόλεως. Νὰ περιμένῃ τὸ ἄλλο τραῖνο—ὄχι—μὲ τὰ πόδια θὰ ἔφθανε πιὸ γρήγορα, στὸ σπίτι της. Ἔτσι σκέφτηκε τὸ κορίτσι.

Ἦταν ἀκόμη φωτεινὰ καὶ ὁ ἥλιος ἀκριβῶς στὴν δύσιν του. Τὸ βραδάκι ἦταν ὡραῖο καὶ ὁ Tellweg,—ἔτσι ὀνομάζεται ὁ δρομάκος, ὁ ὁποῖος φθάνει στὴν ἀρχὴ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Rastatt—Dummerheim—Karlseuhe καὶ ἀμέσως πίσω ἀπὸ τὸ θέατρο ὁδηγεῖ πρὸς στὰ πρῶτα σπίτια τοῦ Otigheim καὶ λόγῳ τῆς οὐσιώδους συντομεύσεως ἦταν πολυσύχναστος δρόμος.

Τὸ πτῶμα τῆς Rita Walterspacher στὸ μέρος ποὺ εὑρέθη μὲ ξεσχισμένα τὰ ροῦχα.

Ἐπίσης αὐτὸ τὸ βράδυ ὁ δρόμος ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ ποδηλάτες καὶ παρέες πεζῶν.

Ἡ Rita Walterspacher πήγαινε μόνη της κατὰ μῆκος τῆς εὐθείας ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ σιδηροδρομικοῦ προχώματος καὶ τοῦ ποιητικοῦ μικροῦ δάσους — οὔτε μπρὸς οὔτε πίσω ἀπὸ αὐτὴν εὑρίσκετο ἐκείνη τὴν στιγμὴ κανεὶς διαβάτης—βάσταγε στὸ χέρι της τὴν σχολική της τσάντα καὶ μιὰ μικρὴ ὀμβρέλλα.

Ὑπῆρξε μιὰ φοβερὴ νύχτα γιὰ τοὺς γονεῖς τῆς Rita Walterspacher ὅταν ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα ματαίως περίμεναν τὸν ἐρχομὸ τῆς κόρης τους, ἡ ὁποία ἦταν πάντα συνεπὴς στὴν ὥρα της. Στὴν ἀρχὴ νόμισε ὁ πατέρας της ὅτι ἴσως νὰ τὴν κατάφεραν οἱ φιλενάδες της νὰ πάῃ μαζί τους στὸ κινηματογράφο. Ἡ μητέρα της ὅμως ἔλεγε : «Αὐτὸ δὲν τὸ κάνει ἡ Rita ἐὰν σ' αὐτὴν δὲν συμβαίνῃ τίποτε. Κανεὶς διαβάζει κάθε μέρα στὴν ἐφημερίδα γιὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα». Ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα καὶ νύχτωνε τόσο ἡ ἀνησυχία καὶ ὁ φόβος μεγάλωνε στὴν οἰκογένεια καὶ ἔμεναν ἄγρυπνοι. Τὶς πρωϊνὲς ὧρες ὁ πατέρας ἐξουσιοδότησε τὸ γιό του νὰ καταθέσῃ στὴν ἀστυνομία τῆς Rastatt τὴν δήλωσι τῆς ἐξαφανίσεως τῆς κόρης του. Ἡ ἀμέσως διενεργηθεῖσα ἔρευνα ἔδωσε γρήγορα ἀποτελέσματα, δηλαδὴ ἔγινε γνωστὸν ὅτι ἡ ἐξαφανισθεῖσα τὸ ἀπόγευμα ἦταν στὸ σταθμὸ τῆς Rastatt. Ἀπὸ ἐδῶ μπόρεσαν νὰ συμπεράνουν, ὅτι αὐτὴ ἐχρησιμοποίησε τὸ τραῖνο μόνο ἀπὸ τὸ Baden—Baden, ἕως τὴν Rastatt καὶ ὅτι τὸν ὑπόλοιπο δρόμο γιὰ τὸ σπίτι της δηλαδὴ

ἕως τὸ Otigheim τὸν διήνυσε μὲ τὰ πόδια. Μὲ βάσιν αὐτὴν τὴν εἰκασίαν ἠρευνήθη μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἀστυνομικῶν σκύλων ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ τοῦ δάσους μεταξὺ τοῦ Rastatt καὶ τοῦ Otigheim. Κατὰ αὐτὴν τὴν ἔρευναν εὑρέθη ἡ Rita Walterspacher σὲ ἕνα δασύλλιο μὲ πυκνὸ καὶ ἀνεπτυγμένο χορτάρι. Ἦταν πεσμένη ἀνάσκελα μὲ ἀφύσικη στάση τῶν σκελιῶν, τελείως γυμνὴ καὶ μὲ τὰ ροῦχα σχισμένα ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω καὶ ριγμένα στὰ πλάγια τοῦ κορμιοῦ της. Στὸ λαιμὸ τοῦ πτώματος ὑπῆρχον καθαρὰ ἴχνη στραγγαλισμοῦ καὶ μωλωπισμοί, στὸ δὲ πηγούνι κηλίδα μεγέθους φακῆς καὶ εἰς τὸ λαρύγγι ἕνα ὄχι βαθὺ γρατζούνισμα. Ἐπίσης ὁ καρπὸς τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ εἶχε πολλὰ κόκκινα σημάδια.

Τὸ ὑπογάστριον καὶ τὰ ἐσώρρουχα ἦσαν πασαλειμένα μὲ αἷμα, καὶ τὸ τριχωτὸν μέρος τοῦ αἰδοίου πιτσιλισμένο ἀπὸ ἄσπρη ξεραμένη βλένα. Κατὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἔπρεπε νὰ ἐκληφθῇ ὡς σεξουαλικὸν ἔγκλημα. Κατὰ τὴν ἔρευνα στὰ πέριξ τῆς περιοχῆς—περὶ τὰ 24 μέτρα πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὸ πτῶμα—εὑρέθησαν στὸ χορτάρι τετράδια, βιβλία καὶ ἄλλα πράγματα τῆς νεκρῆς ὡς καὶ ἡ πράσινη σάκκα της. Οἱ ἐρωτηθέντες γονεῖς ἐπεβεβαίωσαν μὲ φρίκη ὅτι ἔλειπαν μιὰ γυναικεία ὀμβρέλλα καὶ ἕνα πορτοφόλι μὲ 5 γερμανικὰ μάρκα περίπου.

Τὸ μέρος ποὺ ἔλαβε χώραν τὸ ἔγκλημα δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ εὔκολα ἀντιληπτόν, παρὰ μόνον κατόπιν προσεκτικῆς παρατηρήσεως, διότι στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ὑπῆρχε χόρτο ὕψους 50 ἕως 60 ἑκατοστῶν καθὼς καὶ διάφορα δένδρα. Τὸ πτῶμα εὑρίσκετο κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο σὲ ἕνα ξέφωτο καὶ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ φαίνεται ἀπὸ τὸν δρομάκο.

Τὸ πτῶμα τῆς Rita Walterspacher μὲ τοὺς μωλωπισμοὺς καὶ τὰ ἴχνη τοῦ στραγγαλισμοῦ στὸ λαιμὸ καὶ τὸ τραῦμα στὸ λάρυγγα.

Τελικὰ βρέθηκε ἡ θέσις στὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιτεθῆ ὁ δράστης κατὰ τοῦ θύματος. Αὐτὴ ἡ θέσις σκεπασμένη ἀπὸ θάμνους καὶ μικρὰ δένδρα, εἰς τὴν στροφὴν τοῦ δρόμου, ἐδημιουργοῦσε μιὰ καλὴ θέα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς περιοχῆς.

Ἦταν ἐπίσης ἀξιοσημείωτον καὶ ἐντυπωσιακὸν ὅτι ὁ ἐγκληματίας εἶχε διαλέξει ἕνα τόπο γιὰ νὰ κάνῃ τὸ ἔγκλημά του, ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν παρὰ 50 μέτρα πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τοῦ Rastatt—Karlsruhe καὶ πολὺ κοντὰ στὸ δρομάκο, ὁ ὁποῖος ἦταν πάντα πολυσύχναστος.

Κατὰ τὴν νεκροψία καὶ τὴν ἰατροδικαστικὴν ἔκθεσι, ποὺ ἔλαβε χώραν τὴν 9-6-1959, εἰς τὸ πτῶμα, ἀπεδείχθη πρόσφατος διακόρευσις καὶ σπέρμα εἰς τὸν κολεό. Ἡ εἰκασία ὅτι τὸ ἔγκλημα, ἦταν καθαρὰ σεξουαλικῆς μορφῆς, βρῆκε μὲ τὴν νεκροψία τὴν ἀπόδειξίν της.

Κατὰ τὴν ἔρευναν ἡ ὁποία ἔγινε ἀμέσως καὶ κατόπν τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ κοινοῦ, διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τοῦ ραδιοφώνου, ἔλαβε ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ Freiburg ἀπὸ διαφόρους μάρτυρες ὑποδείξεις γιὰ τὸν πιθανὸ δράστη. Στὸ μεταξὺ μιὰ γυναίκα κατέθεσε ὅτι ἐκείνην τὴν ὥρα ἀπὸ τὸ τραῖνο εἶχε δῆ ἕνα νεαρὸ ἄνδρα. Ἀλλὰ ἡ περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν, ποὺ ἔδωσε δὲν συμφωνοῦσε μὲ ἄλλες περιγραφὲς ποὺ εἶχαν δώσει ἄλλα πρόσωπα.

Κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῆς τῆς προσπαθείας συνελήφθη ἕνας νεαρὸς ὕποπτος, ὁ ὁποῖος τὴν ὥρα τοῦ ἐγκλήματος ἐθεάθη στὴν περιοχὴ ἐκείνη καὶ δὲν μποροῦσε ν' ἀποδείξῃ τὸ ἄλλοθι καὶ διότι περιέπεσεν εἰς ἀντιφάσεις ἐκρατήθη ὡς ὕποπτος γιὰ τὸ ἔγκλημα.

Ἕως τὸν Ἰούνιον τοῦ 1959 εἶχαν γίνει γνωστὰ τρία σεξουαλικὰ ἐγκλήματα στὴν περιοχὴ τοῦ Sudbaden χωρὶς νὰ βρεθῇ κανένα στοιχεῖον, ποὺ νὰ ὁδηγῇ στὴ σύλληψη τοῦ δράστου.

Οἱ τρόποι δὲ τῶν ἐγκλημάτων ἦταν πάντα διαφορετικοὶ (θανατηφόρον πλῆγμα, πέταγμα ἔξω ἀπὸ τὸ τραῖνο, στραγγαλισμός).

Ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ τοποθεσίες ποὺ ἔλαβαν χώραν τὰ ἐγκλήματα ἀπεῖχαν μεταξύ τους περὶ τὰ 100 χιλιόμετρα (Hornberg—Ebringer,—νοτίως τοῦ Freiburg—Origheim — Rastatt) πρᾶγμα ποὺ δημιουργοῦσε τὴν ὑποψίαν διαφορετικῶν δραστῶν. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ σὰν χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐγκληματία ὑπῆρχαν πάντα τὸ ξέσχισμα τῶν ρούχων καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἐπερχόμενον ξεγύμνωμα τοῦ κορμιοῦ, ἐπίσης καὶ οἱ ἐκλεγόμενες περιοχὲς (δηλ. κοντὰ σὲ δρόμους καὶ δάση) εἶχαν μιὰ ἀναμφισβήτητον σχέσιν μεταξύ τους. Τὸ δὲ τελευταῖο ἔγκλημα στὴν Karlsruhe ἔπρεπε νὰ καταμετρηθῇ μὲ αὐτά.

Ὑπῆρχε ἀκόμη μεγάλο σκοτάδι σ' αὐτὲς τὶς ὑποθέσεις καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶχε μεγάλη ἀνησυχία. Καθημερινῶς συνελαμβάνοντο διάφορα ἄτομα κατόπιν ὑποδείξεων, ἀλλὰ ὅταν δὲν εἶχαν καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα ἀφήνοντο ἐλεύθερα.

(Συνεχίζεται)

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 4 Ἀπριλίου 1961

Ἐκλαμπρότατον
Κον Θεόδωρον Ρακιντζῆν
Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων

Ἀθήνας

Ἀγαπητέ μοι κ. Ἀρχηγέ,

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρακολουθῶ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ἔγκριτον Περιοδικὸν τῆς ἡρωϊκῆς Ἀστυνομίας Πόλεων «Ἀστυνομικὰ Χρονικά». Ἡ ἐμφάνισίς του καὶ ἡ ὕλη του εἶναι μία σπουδαία προβολὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐνδόξου Σώματος, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ἡ Ὑμετέρα Ἐκλαμπρότης.

Μεταξὺ τῶν περισπουδάστων ἄρθρων αὐτοῦ ἐξέχουσαν θέσιν ἔχει τὸ «Χρονογράφημα», τὸ ὁποῖον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, γράφει ὁ παλαιὸς ἡμῶν μαθητὴς εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τῆς Σύρου Ὑπαστυνόμος κ. Σπυρίδων Πηλός.

Ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν Ὑμᾶς διὰ τὴν μερίμνη Ὑμῶν τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ σπουδαίου τούτου Ἐθνικοῦ Περιοδικοῦ, τοὺς ἀρθρογραφοῦντας καὶ τὸν μετὰ τόσης λογοτεχνικῆς ἱκανότητος γράφοντα τὸ «Χρονογράφημα».

Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐχῶν
† ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΦΑΙΡΕΣΕΩΣ ΑΔΕΙΩΝ ΟΔΗΓΗΣΕΩΣ ΕΙΣ Η.Π.Α.

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Τί εἶναι τὸ σύστημα τῶν σημείων (Point System).
3. Πῶς λειτουργεῖ τὸ σύστημα.
4. Μορφὲς τοῦ συστήματος.
5. Σκοπὸς τοῦ συστήματος.
6. Πῶς χρησιμοποιεῖται τὸ σύστημα.
7. Παραγραφὴ τῶν σημείων.
8. Ἡ νομιμότης τοῦ συστήματος.
9. Ἐπιτεύγματα τοῦ συστήματος.
10. Ἀφαίρεσις ἀδειῶν ἐν Ἑλλάδι.

***

1. Εἰσαγωγή.

Δὲν ὑπάρχει κανένας ἀμερικανὸς πολίτης ποὺ νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ περίφημο Point System—σύστημα τῶν σημείων—ὅπως ἀποκαλεῖται, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἕνα σύστημα ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν ὁδηγήσεως, τῶν ὁδηγῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν προβλήματα εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Εἶναι ἴσως εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων συντελεστῶν τῆς δημιουργίας τῶν ἤδη σήμερον ὑφισταμένων καλῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἡ ὁδήγησις δὲν ἀποτελεῖ δικαίωμα κάθε ἀτόμου, ἀλλὰ προνόμιον τὸ ὁποῖον τοῦ ἐχορήγησεν ἡ πολιτεία πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῆς κοινωνίας. Κάθε ὑπέρβασις ἢ κακὴ χρῆσις τοῦ προνομίου τούτου δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τρόπος ἀναστολῆς ἢ ἀφαιρέσεως τοῦ προνομίου. Πιστεύοντες εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην οἱ Ἀμερικανοὶ καθιέρωσαν τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν ὁδηγήσεως, ἡ ἐπίδρασις τοῦ ὁποίου εἶναι τεραστία ἐπὶ ἑκάστου ὁδηγοῦ κατὰ τὴν ὁδήγησιν τοῦ αὐτοκινήτου του.

2. Τί εἶναι τὸ σύστημα τῶν σημείων (Point System).

Τὸ σύστημα τῶν σημείων καθιερώθη τὸ πρῶτον, τὸ ἔτος 1947, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοκινήτων τῆς πολιτείας τῆς Κονεκτικούτης διὰ νὰ προσδιορίσῃ τοὺς ὁδηγούς, οἱ ὁποῖοι καθίσταντο πρόβλημα διὰ τὴν κυκλοφορίαν. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐτηρεῖτο ἀρχεῖον τῶν ὁδηγῶν παραβατῶν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν διαπραττομένων παρ' αὐτῶν παραβάσεων. Διὰ τοῦ καθιερωθέντος συστήματος καθωρίσθη βαθμολογία διὰ τὰς παραβάσεις ἀναλόγως τῆς σοβαρότητός των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ὁδηγοί, οἵτινες κατεδικάσθησαν διὰ σοβαρωτέρας παραβάσεις θὰ προσδιωρίζοντο ἐνωρίτερον διὰ τοῦ νέου συστήματος παρὰ διὰ τοῦ παλαιοῦ τοιούτου.

Βάσει τοῦ παλαιοῦ συστήματος κάθε ὁδηγὸς θὰ ἐτιμωρεῖτο δι' ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα δι' ὡρισμένον ἀριθμὸν παραβάσεων. Τοῦτο ἐσήμαινεν ὅτι ἕνας ὁδηγός, ὅστις διέπραξεν ἐπικινδύνους παραβάσεις, θὰ ἐτιμωρεῖτο διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς μὲ ἄλλον ὁδηγόν, διαπράξαντα τὸν αὐτὸν μὲν ἀριθμὸν παραβάσεων, πολὺ ὅμως μικροτέρας σημασίας ἀπὸ ἀπόψεως κινδύνου εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἡ τακτικὴ αὕτη κατηργήθη διὰ τοῦ νέου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾷ τὰς ποινὰς ἐκ τῆς σοβαρότητος τῶν παραβάσεων.

3. Πῶς λειτουργεῖ τὸ σύστημα.

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, κάθε παράβασις βαθμολογεῖται ἀναλόγως τῆς σοβαρότητός της. Π. χ. παραβάσεις ταχύτητος καὶ ἐπικινδύνου ὁδηγήσεως βαθμολογοῦνται περισσότερον ἀπὸ ἄλλας παραβάσεις μικροτέρας σημασίας. Μετὰ τὴν διάπραξιν παραβάσεώς τινος καὶ τὴν καταδίκην, ὁ βαθμὸς ὁ προκαθορισθεὶς διὰ τὴν παράβασιν καταχωρεῖται εἰς τὴν κάρταν ἑκάστου ὁδηγοῦ. Ὅταν οἱ βαθμοὶ φθάσουν εἰς προκαθωρισμένον σημεῖον, ἐντὸς προκαθωρισμένης προθεσμίας, ἐξάγεται ἡ κάρτα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἤτοι τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας τοῦ παραβάτου. Ἡ ἐνημέρωσις τῶν καρτῶν καὶ ὁ τρόπος ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν καθορίζονται σαφῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ ἄλλων διατάξεων.

4. Μορφὲς τοῦ συστήματος.

Ὑπάρχουν τέσσαρες (4) μορφὲς τοῦ συστήματος τούτου :

α) Σύστημα σημείων μὲ σαφῆ καθορισμὸν διὰ νόμου ἢ ἄλλων διατάξεων τῶν βαθμῶν ἑκάστης παραβάσεως, τοῦ τρόπου συγκεντρώσεως τῶν παραβάσεων, ὡς καὶ τὰς ποινάς, αἵτινες δέον νὰ ἐπιβληθῶσιν ἐντὸς ὡρισμένων χρονικῶν ὁρίων.

β) Σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον, ἀφ' ἑνὸς οἱ βαθμοὶ τῶν παραβάσεων, ὁ τρόπος συγκεντρώσεως τούτων, ὡς καὶ τὰ διάφορα χρονικὰ ὅρια ἐπενεργείας τούτων καθορίζονται σαφῶς ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπιβλητέα ποινὴ καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, βασιζομένη ἐπὶ τοῦ παρελθόντος τοῦ ὁδηγοῦ.

γ) Διακριτικὸν σύστημα σημείων μὲ εὐρεῖαν δημοσιότητα. Κατ' αὐτό, ἡ ὑπηρεσία ἐκδόσεως ἀδειῶν ὁδηγήσεως, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ νόμου, καταρτίζει σύστημα ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν, τὸ ὁποῖον καὶ δημοσιεύει εὐρύτατα, ἵνα καταστῇ γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

δ) Διακριτικὸν σύστημα σημείων ἄνευ δημοσιότητος. Ἡ ὑπηρεσία ἐκδόσεως ἀδειῶν καταρτίζει, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ νόμου, σύστημα ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν, δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν. Οἱ ὁδηγοὶ ἐνημεροῦνται γενικῶς, μόνον ὅτι τηροῦνται ἀρχεῖα τῶν παραβάσεών των καὶ ὅτι δυνατὸν νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἄδειά των ἐφ' ὅσον συγκεντρώσουν ὡρισμένον ἀριθμὸν σημείων.

5. Σκοπὸς τοῦ συστήματος.

Τὸ σύστημα τῶν σημείων ἐσχεδιάσθη διὰ νὰ προσδιορίσῃ εἰς τὰ κεντρικὰ ἀρχεῖα τῶν ὁδηγῶν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διαπράττουν πολλὰς καὶ σοβαρὰς παραβάσεις καὶ καθίστανται ὑπαίτιοι ἀτυχημάτων. Ἐκ πείρας διεπιστώθη ὅτι μία μικρὰ μερὶς ὁδηγῶν ἦτο ὑπεύθυνος διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν παραβάσεων. Ἐὰν οἱ ὁδηγοὶ οὗτοι ἠδύναντο νὰ προσδιορισθοῦν ταχέως, ἡ κυκλοφορία θὰ εἶχε νὰ βελτιωθῇ τὰ μέγιστα. Μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κακῶν ὁδηγῶν, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς βελτίωσίν τους ἢ νὰ τοὺς ἀπαγορεύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν αὐτοκινητοδρόμων.

Βασικῶς τὸ σύστημα τῶν σημείων εἶναι ἕνας μηχανισμός, δυνάμενος νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς κακοὺς ὁδηγοὺς καὶ νὰ λάβῃ μέτρα ἐναντίον των πρὸς βελτίωσιν τῆς κυκλοφορίας.

6. Πῶς χρησιμοποιεῖται τὸ σύστημα.

Τὸ σύστημα λειτουργεῖ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

α) Ὅταν συγκεντρωθῇ ἕνας ὡρισμένος ἀριθμὸς σημείων, συνήθως χαμηλός, ἀνασύρεται ἡ κάρτα τοῦ ὁδηγοῦ καὶ συντάσσεται μία ἐπιστολὴ πρὸς τοῦτον συμβουλευτική. Εἶναι μία ἀνεπίσημος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὁδηγόν, ἡ ὁποία τὸν πλη-

ροφορεῖ ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τὸν παρακολουθεῖ καὶ ὅτι, ἐφ' ὅσον συνεχισθῇ ἡ ἄνοδος τῶν σημείων, θὰ ληφθοῦν μέτρα ἐναντίον του. Διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης καλεῖται ὁ ὁδηγὸς νὰ ἐπιδείξῃ καλὴν συμπεριφορὰν εἰς τὸ μέλλον, ἄλλως πως θὰ τοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ἄδεια.

Συνήθως δὲν μνημονεύονται εἰς τὴν ἐπιστολὴν αἱ παραβάσεις, τὰς ὁποίας οὗτος διέπραξε, διότι ὑποτίθεται ὅτι τὰς γνωρίζει.

β) Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν σημείων ἀνέλθῃ ὑψηλότερον, ὁ ὁδηγὸς καλεῖται ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιον ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συζητεῖ τὸ θέμα.

Σκοπὸς τῆς συναντήσεως εἶναι νὰ σχηματίσῃ ὁ ὑπάλληλος γνώμην περὶ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς του καὶ νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάλογον λύσιν. Εἶναι δυνατὸν κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην, ὁ ὁδηγὸς νὰ προσκομίσῃ στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐσφαλμένως ἐδημιουργήθη ἡ κατ' αὐτοῦ κατάστασις. Μετὰ τὴν συνάντησιν ταύτην, ἐκτὸς τῶν συστάσεων, δυνατὸν νὰ διαταχθῇ ἐπανεξέτασις τοῦ ὑπὸ κρίσιν ὁδηγοῦ ἐὰν προκύψῃ ὅτι ἡ συμπεριφορά του ὀφείλεται εἰς σωματικὰ ἐλαττώματά του.

Εἶναι δυνατὸν ἐπίσης νὰ τεθῇ οὗτος ὑπὸ κατάστασιν παρακολουθήσεως ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον ἢ καὶ νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἰσχὺς τῆς ἀδείας του. Τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς μορφῆς ὑπὸ τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ τὸ σύστημα. Εἰς τὰς πολιτείας εἰς τὰς ὁποίας καθορίζονται σαφῶς αἱ ἐνέργειαι καὶ ποιναί, οὐδεμία διακριτικὴ εὐχέρεια ὑπάρχει.

Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν σημείων ἀνέλθῃ εἰς ἀκόμη ὑψηλότερον ἐπίπεδον (μετὰ ἀπὸ προηγηθεῖσαν συνάντησιν), ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια δι' ἀνάλογον χρονικὸν διάστημα, ἄνευ ἑτέρας διαδικασίας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ὁδηγὸς εἶχε προειδοποιηθῇ πρὸς τοῦτο.

Ἡ ἀφαίρεσις εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἐπὶ χρονικὸν διάστημά τι ἢ καὶ ὁριστική.

7. Παραγραφὴ τῶν σημείων.

Ἡ παραγραφὴ τῶν σημείων (βαθμῶν) ποικίλει ἀπὸ πολιτείας εἰς πολιτείαν. Συνήθως τὰ σημεῖα ἀπαριθμοῦνται διὰ μίαν τριετίαν, ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα κατεχωρήθησαν εἰς τὸ παρελθόν, πέραν τῆς τριετίας, δὲν ἀπαριθμοῦνται, ἀλλὰ παραμένουν εἰς τὸ νεκρὸν ἀρχεῖον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἕνας ὁδηγὸς ἠμπορεῖ νὰ ἀπαλείψῃ ὅλα τὰ σημεῖα εἰς διάστημα μιᾶς τριετίας, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν προσθέσει ἄλλα εἰς τὸ διάστημα τοῦτο.

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο στηρίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ χρόνου, παραταῦτα ὅμως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλοι παράγοντες, οἵτινες ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς παραγραφῆς. Τὸ εἶδος καὶ ἡ σοβαρότης τῶν παραβάσεων ἀσκοῦν μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τινας τῶν πολιτειῶν, ἐπὶ τῆς παραγραφῆς.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ τοῦ συστήματος παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν παραβάτην νὰ ἀπαλείψῃ τὸ παρελθόν του, ἐφ' ὅσον ἐπιδείξῃ καλὴν διαγωγήν.

8. Ἡ νομιμότης τοῦ συστήματος.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία διὰ τὴν νομιμότητα τῶν συστημάτων τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία καθορίζεται λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ νόμου. Τὰ συστήματα εἰς ἃ παρέχεται μεγάλη διακριτικὴ εὐχέρεια ἐγένοντο ἀντικείμενα κριτικῆς, παρὰ ταῦτα ὅμως ἤνθεξαν, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἐστηρίζοντο εἰς τὸν νόμον καὶ δὲν παρεξέκλινον τῶν κατευθυντηρίων τούτου γραμμῶν. Π. χ. ἐφ' ὅσον ὁ νόμος προέβλεπεν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας διὰ γενικῶν ἐκφράσεων ἐπὶ κατηγοριῶν παραβάσεων, ἠδύνατο ἡ διοίκησις νὰ προσδιορίσῃ ἐπακριβῶς τὰς παραβάσεις ταύτας, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ δημιουρ-

γήση νέας κατηγορίας. Ἕτερον σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἀποδεκτὸν εἶναι τὸ ὅτι τὸ σύστημα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχύν.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ νομιμότης τοῦ συστήματος ἐξαρτᾶται :

α) Ἐκ τῆς ὑπάρξεως νομοθεσίας, ἐπιτρεπούσης τὴν ἀνάπτυξιν τοιούτου συστήματος.

β) Ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ διοίκησις ἐφαρμόζει τὸ σύστημα καὶ δὴ ἐὰν ὁ τρόπος οὗτος ἐκφράζῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου.

9. Ἐπιτεύγματα τοῦ συστήματος.

Τὸ μεγαλύτερον, ἴσως, ἐπίτευγμα τοῦ συστήματος εἶναι ὁ ταχὺς προσδιορισμὸς τῶν ὁδηγῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν κίνδυνον διὰ τὴν κυκλοφορίαν καὶ οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν τὴν ἀνάγκην ἀμέσου ἐπεμβάσεως πρὸς βελτίωσίν των. Τὸ σύστημα ἐγένετο ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ θεωρεῖται ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κακῶν ὁδηγῶν. Ἐκτὸς τούτου ἐδημιούργησεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ὁδήγησις ἀποτελεῖ προνόμιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται λελογισμένως καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν συμφερόντων.

Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι σήμερον εἰς τὰς Η.Π.Α. κάθε ὁδηγός, ὅταν ὁδηγῇ τὸ αὐτοκίνητόν του, ἔχει κατὰ νοῦν τὰς συνεπείας, αἵτινες εἶναι δυνατὸν νὰ προκύψουν δι' αὐτόν, βάσει τοῦ συστήματος, ἐφ' ὅσον διαπράξῃ παράβασιν. Ἡ σκέψις αὕτη τὸν ἀποτρέπει ἀπὸ τὴν διάπραξιν παραβάσεων. Τὸ σύστημα ἀναπαρίσταται ὡς σιδηροῦ κλωβός, ὅστις ἀναμένει νὰ συλλάβῃ τὸν ἀτίθασσον λέοντα.

Τὸ πρόστιμον καὶ αἱ ἄλλαι ποιναὶ τῶν δικαστηρίων ἔχουν μικρὰν ἀξίαν ἔναντι τοῦ συστήματος τούτου, ἂν καὶ συνήθως αὗται εἶναι βαρεῖαι.

10. Ἀφαίρεσις ἀδειῶν ἐν Ἑλλάδι.

Παρ' ἡμῖν προβλέπεται ἀφαίρεσις τῶν ἀδειῶν ὁδηγήσεως, εἰς διαφόρους νόμους, διὰ διαφόρους περιπτώσεις, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ διοικητικὸν τοῦτο μέτρον ἔχει τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν οἵαν ἔχει ἐν Η.Π.Α. τὸ σύστημα τῶν σημείων. Κατ' ἀρχὴν ἐλλείπει ἡ συστηματικότης τῆς ἐργασίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἐκ δευτέρου οἱ ὁδηγοὶ πιστεύουν ὅτι θ' ἀνεύρουν τρόπον τινὰ διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν τιμωρίαν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ἐν Η.Π.Α. ἰσχυόντων ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν Ἀμερικῇ αἱ διοικητικαὶ αὗται ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ ἐκτελοῦνται καθ' ὃν τρόπον ἐπιβάλλονται καὶ ἐκτελοῦνται παρ' ἡμῖν αἱ ποιναὶ τῶν δικαστηρίων.

Πιστεύομεν ὅτι θὰ ἠδύνατο καὶ παρ' ἡμῖν νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ παρόμοιον μὲ τὸ ἐν Ἀμερικῇ σύστημα, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου θὰ ἦσαν εὐεργετικώτατα, εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐγένετο προσπάθεια ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ἀρχείων τῶν ὁδηγῶν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν, μὲ σκοπὸν τὴν παρακολούθησιν τῶν κακῶν ὁδηγῶν καὶ ἐφαρμογὴν συστήματος παρομοίου μὲ τοῦ τῶν Η.Π.Α. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη θὰ συνεχισθῇ διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ

«Λαμβάνω τήν τιμήν ν' ἀναφέρω...»

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

...Στὴν «αἴθουσα ἀλλαγῆς» ἑνὸς συνοικιακοῦ Τμήματος «κάπου στὴν Ἀθήνα»... Δύο παρὰ τέταρτο τὸ πρωΐ.

Τέσσαρες ἀστυφύλακες, παρατεταγμένοι σὲ μιὰ εὐθύγραμμη σειρά, μὲ τὸ σῆμα ὑπηρεσίας στὸ χέρι, στέκονται σὲ στάση προσοχῆς ἀπέναντι ἀπὸ ἕνα ἀρχιφύλακα ποὺ μόλις μπῆκε στὴν αἴθουσα, κρατῶντας ἕνα βιβλίο στὸ χέρι...

Σιωπή... Καὶ σὲ λίγο ἡ ἱερουργία τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας, ἀρχίζει...

Αὐτοὶ οἱ πέντε ἄνδρες, μαζὶ μὲ τὸν Ὑπαστυνόμο ποὺ θὰ προστεθῇ στὴν ὁμάδα τους, εἶναι οἱ «ἀγραυλοῦντες ποιμένες» τῆς νυκτερινῆς τάξεως... Ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο θὰ τραβήξουν γιὰ τὶς σκοπιές τους καὶ θὰ μείνουν ἐκεῖ μέχρι τὶς 6 τὸ πρωΐ, γιὰ νὰ δώσουν τὴν μεγάλη μάχη τῆς ἀσφαλείας· καὶ νὰ προστατεύσουν τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν συνανθρώπων τους...

Μιὰ σκηνὴ ἀπ' τὴν καθημερινὴ ἀστυνομικὴ ζωή, ἴσως ὄχι πολὺ γνωστὴ στὸ μεγάλο κοινόν...

Ἂς τὴν παρακολουθήσουμε...

Ὁ ἀρχιφύλακας ἐνεργεῖ προσκλητήριον, γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν εἶναι παρόντες, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀλλαγῆς του.

Τέσσαρα ὀνόματα ἐκφωνεῖ, καὶ τέσσαρα ταυτόχρονα «παρὸν» ἀκούγονται...

Μά, στὸ πέμπτο ὄνομα κανεὶς δὲν ἀπαντᾷ... Ὁ ἀρχιφύλακας παραζενεύεται...

—«Ποῦ εἶναι ὁ Κ.Α.;» ρωτᾷ «τὸν εἶδε κανείς σας;»... Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸν εἶχε δῆ. Κι' αὐτὸ κάνει ἐντύπωση σ' ὅλους. Γιατὶ ὁ Κ.Α. εἶναι ἕνας καλὸς ἀστυφύλακας πού, στὰ πέντε χρόνια τῆς ὑπηρεσίας του στὸ Τμῆμα, ποτὲ δὲν εἶχε δώσει τὴν παραμικρὴ ἀφορμή... Ἴσα-ἴσα ποὺ διεκρίνετο γιὰ τὴν πειθαρχικότητά του, τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀφοσίωση στὴν ὑπηρεσία του...

Στέκει ἕνα λεπτὸ ὁ ἀρχιφύλακας, κοιτάζοντας κατὰ τὴν πόρτα... Ὕστερα σημειώνει πάνω στὸ χαρτὶ ποὺ κρατεῖ τὴν λέξη: «ἀπὼν» καὶ στὴ συνέχεια ἐπιθεωρεῖ τοὺς τέσσαρες ἀστυφύλακες, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἂν εἶναι νηφάλιοι, ἂν φέρουν κανονικὰ τὴ στολή τους καὶ ἂν ἔχουν μαζί τους ὅλα τὰ δημόσια εἴδη των.

Ὕστερα τοὺς διαβάζει τὰ ὑπηρεσιακὰ τηλεφωνήματα, τὶς διαταγὲς καὶ τὶς ἀνακοινώσεις, καὶ ὁρίζει τὴν ὑπηρεσία καθενός.

Τέλος εἰδοποιεῖ, μ' ἕνα ἀστυφύλακα, τὸν Ὑπαστυνόμο Ἐπιθεωρήσεως ὅτι «ἡ ἀλλαγὴ εἶναι ἑτοίμη» καὶ περιμένει...

Περιμένει κοιτάζοντας πάντα τὸ ρολόϊ του... Δύο παρὰ πέντε... Τί νἄγινε ἆρά γε ὁ Κ.Α.,; Τί νὰ τοῦ συμβαίνῃ;

Ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα ὅταν μπαίνῃ στὴν αἴθουσα συγκεντρώσεως ὁ Ὑπαστυνόμος... Ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ἀναφέρει: «Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω, κύριε Ὑπαστυνόμε, ὅτι ἐκ τῆς ἀλλαγῆς ἀπουσιάζει ἀδικαιολογήτως ὁ ἀστυφύλαξ Κ.Α.».

Ξαφνιάζεται ὁ Ὑπαστυνόμος.

—«Ποιὸς ἀπουσιάζει;».

—«Ὁ Κ.Α.».

—«Περίεργο! Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀκούω κάτι τέτοιο γιὰ τὸν καλὸ αὐτὸ ἀστυφύλακα. Κάπου θ' ἀπασχολήθηκε ὑπηρεσιακῶς. Ἀλλοιῶς πῶς νὰ τὸ ἐξηγήσω. Γιατί...».

...Πάνω στὴν ὥρα ἀκούγεται ἕνα βιαστικὸ κτύπημα στὴν πόρτα καὶ ἐμφανίζεται λαχανιασμένος ὁ «ἀδικαιολογήτως ἀπών». Χαιρετᾷ καὶ παίρνει θέση στὴν

ἄκρη τῆς σειρᾶς τῶν συναδέλφων του, βάζοντας μὲ γρήγορες κινήσεις τὸ σῆμα ὑπηρεσίας στὸ χέρι του...

—«Ἐβράδυνες 12′ λεπτά. Γιατί; τὸν ρωτᾶ ὁ Ὑπαστυνόμος.

—«Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε Ὑπαστυνόμε. Ἀναγνωρίζω τὸ παράπτωμά μου ἀλλὰ ξέρετε... σᾶς ἀναφέρω ὅτι... ἡ... μάννα μου... εἶναι βαρειὰ ἄρρωστη... Ἴσως...».

Ὁ Ὑπαστυνόμος δὲν ἐπιμένει, δὲν ρωτᾶ...

—«Καλά, Θὰ πᾶς στὴν 5η σκοπιὰ» τοῦ λέει μαλακά... «Ἔχεις ὅλα τὰ δημόσια εἴδη μαζί σου;».

—«Μάλιστα, κύριε Ὑπαστυνόμε» ἀπαντᾶ ἐκεῖνος στρέφοντας τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέρος του. Καὶ τότε ὁ Ὑπαστυνόμος προσέχει ὅτι τὰ μάτια τοῦ ἀστυφύλακα εἶναι κόκκινα καὶ μιὰ παραπονεμένη ἀνησυχία εἶναι χυμένη στὸ πρόσωπό του. Δὲν λέει τίποτε, ὅμως... Μονάχα χαιρετᾶ τὴν ἀλλαγὴ καὶ φεύγει, ἐνῷ ὁ ἀρχιφύλακας βγαίνει ἀπ' τὸ Τμῆμα, μὲ συντεταγμένους τοὺς ἀστυφύλακες εἰς φάλαγγα κατ' ἄνδρα... Τοὺς ὁδηγεῖ στὶς σκοπιές τους...

Τὸ τυπικὸν μέρος τῆς ἀστυνομικῆς ἱερουργίας ἔχει τελειώσει... Πάνοπλοι ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς, καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ὑπηρεσιακά των εἴδη στὶς τσέπες τους, οἱ ἀστυφύλακες, διασκορπίζονται στὴν περιφέρεια τοῦ Τμήματος, γιὰ νὰ φυλάξουν τ' ἀγαθὰ τῶν κατοίκων της καὶ νὰ διατηρήσουν τὴν ἔννομη ἰσορροπία τῆς νυκτερινῆς ζωῆς... Θ' ἀνταμώσουν στὸ διάβα τους πολλὰ ἐμπόδια, θὰ ἐκτεθοῦν σ' ἕνα σωρὸ κινδύνους, θὰ κρυώσουν, θὰ κουραστοῦν, ἀλλὰ θὰ φέρουν σὲ αἴσιον πέρας τὴν ἀποστολή τους... Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ ὑπέροχο μεγαλεῖο τους... Τὸ ὅτι, δηλαδή, θυσιάζονται γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἄλλοι νὰ κοιμηθοῦν ἀμέριμνοι...

Νὰ ἡ ζωὴ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν νοιώσῃ ὅποιος δὲν ἔζησε κοντά τους...

***

...Τώρα εἶναι 3... τρεῖς τὸ πρωΐ... Ἡ ψύχρα ἀρχίζει νὰ γίνεται ἐνοχλητική, καὶ τὸ σκοτάδι στοὺς δρόμους εἶναι πυκνὸ ἀδιαπέραστο...

Τίποτε δὲν ἀκούγεται... Τίποτε δὲν κινεῖται...

Κι' οἱ ὁδηγοὶ τῶν ταξὶ στὴν «πιάτσα» ἔχουν ἀποκοιμηθῆ...

Μονάχα οἱ ἑπτὰ ἄνδρες τῆς «ἀλλαγῆς» δὲν σταμάτησαν στιγμὴ νὰ ξαποστάσουν. Μὲ τὸ ἴδιο πάντα βῆμα, μὲ τὸ φακὸ στὸ χέρι καὶ μὲ τὴν προσοχὴ σὲ ὑπερέντασῃ, ἐξακολουθοῦν νὰ περνοδιαβαίνουν ἔξω ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ σπίτια, ἕτοιμοι νὰ μετρηθοῦν μ' ὁποιοδήποτε κίνδυνο ἀπειλήσῃ τὴ γειτονιά τους...

...Νὰ ὁ Ὑπαστυνόμος... ἐκεῖ, στὸ μικρὸ σταυροδρόμι τῆς 5ης σκοπιᾶς... Περιμένει νὰ «ἐπιθεωρήσῃ» τὸν σκοπό... Τὸν Κ.Α., ποὺ πλησιάζει ἀπὸ τὸν ἀπέναντι δρόμο.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας μου, οὐδὲν μοῦ συνέβη»...

Ὁ Ὑπαστυνόμος παίρνει τὸ φύλλο ἐπιθεωρήσεως καὶ ὑπογράφει. Ὕστερα, τὸν ρωτᾶ:

«Τί ἀκριβῶς σοῦ συμβαίνει; Κάτι μοῦ εἶπες γιὰ τὴ μητέρα σου. Τί ἔχει;». Ἐκεῖνος σκύβει τὸ κεφάλι ἀναστενάζοντας :

—«Εἶναι πολὺ βαρειὰ ἄρρωστη, κύριε Ὑπαστυνόμε... Ὁ γιατρὸς ποὺ τὴν εἶδε μοῦ εἶπε ὅτι ἴσως σὲ λίγες ὧρες...».

—«Λυπᾶμαι γι' αὐτὸ ποὺ ἀκούω» τὸν διακόπτει ὁ Ὑπαστυνόμος «λυπᾶμαι πολὺ καὶ σὲ νοιώθω... Καταλαβαίνω τὴν κατάστασή σου... Μά, πρέπει νὰ κάνῃς ὑπομονή... Εἶσαι ἄνδρας, καὶ στὴ φουρτούνα θὰ δείξῃς τὴ δύναμή σου... Ἄλλωστε ἐσὺ ὅ,τι μπόρεσες ἔκανες... Τὸ ξέρουμε ὅλοι πόση ἀδυναμία ἔχεις στὴ μητέρα σου καὶ πόσο τὴν πρόσεξες καὶ τὴν φρόντισες μέχρι σήμερα... Ἔκανες τὸ χρέος σου στὸ ἀκέραιο... Δὲν περνᾶ τίποτε ἄλλο ἀπ' τὸ χέρι σου... Τὸ θέμα πιὰ ξέφυγεν ἀπ' τὴν

ἁρμοδιότητά σου... Ὁ Θεὸς τώρα ἔχει τὸν λόγον... Καὶ αἱ βουλαὶ του εἶναι ἀνεξιχνίαστοι. Ὑπομονή, φίλε μου... Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος εἶναι ἀλληλένδετες φάσεις τῆς ὑπάρξεώς μας ἀνώτερες ἀπ' τὴ δύναμη καὶ τὴ θέλησή μας... Εἶναι σκέλη τῆς ἴδιας ἐξισώσεως. Γεννιώμαστε γιὰ νὰ πεθάνουμε κάποτε. Καὶ πεθαίνουμε ἐπειδὴ ἔχουμε γεννηθῆ. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα νὰ ἐλπίζουμε ὅτι κάποτε, σὲ μιὰ ἄλλη γαλάζια ζωὴ καὶ μὲ ὡραιότερες προϋποθέσεις, θὰ συναντήσουμε ἐκείνους ποὺ ἀγαπᾶμε καὶ τοὺς στερηθήκαμε... Ἀλλά, δὲν ξέρεις κι' ὅλας!!! Δὲν εἶναι καὶ ἀπολύτως θετικὸ ὅτι θὰ χάσῃς τὴ μητέρα σου... Καμμιὰ φορὰ κι' οἱ γιατροὶ κάνουν λάθη... Ἄνθρωποι εἶναι κι' αὐτοί!!!...».

Ὁ Ὑπαστυνόμος σταμάτησε... Τὸ βλέμμα του ἦταν συννεφιασμένο... Ἕνας βαθὺς στεναγμὸς βγῆκεν ἀπ' τὰ στήθη του. Ἔκανε νὰ φύγῃ, ἀλλὰ κοντοστάθηκε... Κάποια ἰδέα τὸν ἀπασχολοῦσε... Καὶ ἔμοιαζε σὰν νὰ παλεύῃ μὲ τὴ συνείδησή του... ὥσπου στὸ τέλος ρώτησε:

«Μά, μοῦ φαίνεται, κάπου ἐδῶ κοντὰ δὲν μένεις;».

—«Μάλιστα, κύριε Ὑπαστυνόμε... Σ' ἐκείνη ἐκεῖ ἀπέναντι τὴν πλαγιὰ τοῦ λόφου».

—«Ἀπὸ ἐκεῖ δὲν περνάει ἡ σκοπιά σου;».

—«Μάλιστα».

—«Λοιπόν, καθὼς θὰ περνᾶς... μπὲς... μπὲς μέσα στὸ σπίτι σου καὶ κάθισε λίγο κοντὰ στὴ μητέρα σου... Πιὲς ἕνα καφέ, κι' ὕστερα συνέχισε τὸ δρομολόγιό σου...».

Ὁ ἀστυφύλακας τινάχτηκε... Ἡ εὐγνωμοσύνη ποὺ τὸν κυρίεψε ἔκανε τὰ μάτια του νὰ λάμψουν χαρούμενα...

—«Εὐχαριστῶ πολύ... Σᾶς εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, κύριε Ὑπαστυνόμε... Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴν καλωσύνη σας...» εἶπε καὶ χαιρέτησε, ἐνῷ ὁ Ὑπαστυνόμος ἀπομακρύνονταν μὲ ἀργὰ βήματα...

Ἔτσι, ὁ Κ.Α., ξαναβρέθηκε μονάχος νὰ περιπολῇ στοὺς δρόμους τῆς γειτονιᾶς του, κυκλωμένος ἀπ' τὰ σκοτάδια καὶ τὴ σιωπὴ τῆς χειμωνιάτικης νύχτας...

Καὶ τὰ λεπτὰ ξανάρχισαν νὰ κυλοῦν ἀργὰ-ἀργά, μονότονα, μεγαλώνοντας τὸ μαρτύριό του... Πέρασαν ἔτσι λίγες στιγμές, ἐνῷ ὁ ἀστυφύλακας συνέχιζε τὸ δρομολόγιό του ἔξω ἀπ' τὰ κλειστὰ σπίτια τῶν συνανθρώπων του... ὥσπου κάποτε βρέθηκε κοντὰ σ' ἕνα κῆπο, ποὺ περιτριγύριζε ἕνα μικρὸ, κατάλευκο σπιτάκι...

...Αὐτὴ ἡ εἰκόνα, αὐτὰ τὰ δέντρα, αὐτὴ ἡ σκηνὴ ξύπνησε μέσα ἀπ' τὴν ὁμίχλη τῆς φαντασίας του μιὰ ἄλλη εἰκόνα, παληὰ κι' ἀγαπημένη...

Τοῦ φάνηκε ξαφνικὰ ὅτι τὰ χρόνια γύρισαν πίσω, ὅτι ἄρχισε νὰ μικραίνῃ καὶ νὰ ταξιδεύῃ στὸ παρελθόν... Τότε εἶδε τὸ σπίτι του, ἐπάνω στὸ βουνὸ τοῦ χωριοῦ του, εἶδε τὰ πρόβατα τοῦ πατέρα του, ἄκουσε τὴ φλογέρα τοῦ μεγαλύτερου ἀδελφοῦ του... Κι' εἶδε ἀκόμα τὴ μάννα του, καθισμένη στὸ πεζούλι τῆς αὐλόπορτας νὰ γυρνᾷ τὴ ρόκα, νὰ ταΐζῃ τὶς κόττες, ν' ἁρμέγῃ τὴν κατσίκα, νὰ ζυμώνῃ καὶ νὰ φουρνίζῃ τὸ σπιτικὸ ψωμί...

Εἶδε... εἶδε πολλά, ὥσπου δυὸ δάκρυα, σὰν μικρὲς γκρίζες κουρτίνες, ἦρθαν νὰ σκεπάσουν τὰ μάτια του, κάνοντας τὸ ὄνειρό του ἀκόμα πιὸ ἀληθινό...

Εἶδε νὰ περνοῦν μπροστὰ ἀπὸ τὰ δακρυσμένα μάτια του, σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία, τὰ παιδικά του χρόνια... Κι' ἔνοιωσε τὴ νοσταλγία τῆς μάννας του ν' ἁπλώνεται στὴ θύμησή του ὁλάκαιρη καὶ νὰ τὸν πλημμυρίζῃ θαυμασμό...

Μάννα!!! Δὲν βρίσκεται λέξη καμμία,
νἄχῃ στὸν ἦχο της τόση ἁρμονία...

...Σὰν πέθανε ὁ πατέρας του ἦταν πολὺ μικρὸς... Καὶ βρέθηκε μὲ τ' ἄλλα τρία ἀδέλφια του στοὺς πέντε δρόμους, ἔρημος κι' ἀπροστάτευτος.... Μιὰ ζωὴ γεμάτη στερήσεις ἀνοίγονταν μπροστά τους... Τότες, σ' ἐκείνη τὴ μανιασμένη

καταιγίδα τῆς μοίρας, ὅταν ὅλα σκοτείνιασαν γύρω καὶ σείονταν τὸ ἔδαφος κάτω ἀπ' τὰ πόδια τους, ξεπατάχτηκε πανέμορφη, ἀλύγιστη, σωστὴ ἡρωΐδα ἡ χαροκαμένη μάννα του... Καὶ στάθηκε σὰν ἀκατάβλητη θεὰ ἀνάμεσά τους, γιὰ νὰ μὴ λείψῃ τίποτε ἀπὸ τὸ σπιτικό τους... Βολόδερνε στοὺς κάμπους, ἐπότιζε μὲ τὸν ἱδρώτα της τὰ ξένα χωράφια, δούλευε σκληρὰ καὶ γερνοῦσε πρόωρα, μὰ τὰ παιδιά της δὲν πείνασαν, δὲν γνώρισαν στερήσεις. Τὰ ἔζησε μὲ τὴ δύναμή της, μὲ τὸ αἷμα της... τὰ μεγάλωσε, τὰ σπούδασε, τὰ ἀνάθρεψε σὰν πλουσιόπαιδα...

Σὰν ἀρρώσταιναν, ἀρρώσταινε μαζί τους.... Στέκονταν πάνω ἀπ' τὸ προσκεφάλι τους, σὰν Νεράϊδα τοῦ παραμυθιοῦ, διὰ νὰ διώξῃ τὸν πυρετό, γιὰ νὰ ἀπαλύνῃ τὸν πόνο, γιὰ νὰ νικήσῃ μὲ τὴ στοργή της τὸ θάνατο...

Ροζιάσανε τὰ χέρια της, καμπούριασε τὸ κορμί της, βαθούλωσαν τὰ μάτια της.... Μά, τὰ παιδιά της ζήσανε καὶ μεγάλωσαν καὶ στάθηκαν νὰ ὁμορφήνουν τὰ γηρατειά της...,

Ὦ ! Μάννα ! Μάννα ! Ἐσὺ τοῦ Σύμπαντος Ψυχὴ καὶ τῆς ἀγάπης ἄγγελε !!!

Καὶ πόσα δὲν σοῦ ὀφείλει ἡ ἀνθρωπότητα !!! Καὶ πόσα χείλη δὲν σὲ τραγούδησαν μὲ θαυμασμό !!!

«Μάννα !» κράζει τὸ παιδάκι.
«Μάννα !» ὁ νιός, καὶ «μάννα» ὁ γέρος.
«Μάννα !» ἀκοῦς σὲ κάθε μέρος...
Ἄ ! Τί ὄνομα γλυκό !!!.....

Ὅλα ἐτοῦτα τὰ ἁπλᾶ ποιήματα τῶν παιδικῶν του χρόνων ἀντήχησαν μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀστυφύλακα, γιὰ νὰ τοῦ φέρουν τὴν καταιγίδα...

Κι' ἐκεῖνος ὅλο περπατοῦσε μέσα στὰ μικρὰ δρομάκια τῆς γειτονιᾶς του μὲ τ' ὄνομα τῆς μάννας του στὰ χείλη γιὰ συντροφιά...

...Σὲ μιὰ ὥρα θὰ μποροῦσε νὰ πάῃ σπίτι, νὰ τὴν ἰδῇ, νὰ τὴν φιλήσῃ, νὰ τῆς ζητήσῃ τὴν εὐχούλα της...

Σὲ μιὰ ὥρα ! Γιατὶ σὲ μιὰ ὥρα κι' ὄχι τώρα ; Ποῦ θὰ τὸ μάθαινε ὁ Ὑπαστυνόμος ἂν πήγαινε σπίτι του νωρίτερα ; Ἀφοῦ τοῦ εἶχε δώσει ἄδεια γιὰ τὶ νὰ μὴ τρέξῃ κοντὰ στὴν ἄρρωστη μάννα του ἀπὸ τώρα ;

Ναί ! Καθὼς περπατοῦσε, λυγισμένος ἀπὸ τὸν πόνο, ἄκουσε δίπλα του μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ ψιθυρίζῃ : «Γιατί σὲ μιὰ ὥρα ; Γιατί ; Πήγαινε τώρα. Ἡ μάννα σου πεθαίνει. Ἐπιτρέπεται νὰ γυρνᾷς στοὺς δρόμους, μακριά της ;..... Ποιὸς θὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτὴ τὴ θυσία σου ; Μὴν εἶσαι κουτός ; Νύχτα εἶναι. Δὲν θὰ σὲ δῇ κανείς... Ἄντε.... Πήγαινε.... Τὶ φοβᾶσαι ; Τί κάνεις αὐτὴν τὴν ὥρα ἐδῶ ; Τριγυρίζεις ἄσκοπα ἐδῶ κι' ἐκεῖ.... Σκέψου τὴ μάννα σου..... Καὶ πήγαινε κοντά της....."Αντε... Μὴ τὸ σκέφτεσαι....».

Στάθηκεν ἀπότομα ὁ ἀστυφύλακας... Νὰ πάῃ ; Νὰ παρακούσῃ τὴ διαταγὴ ποὺ ἔλαβε ; Ν' ἀφήσῃ ἀφρούρητη τὴν περιφέρειά του ;

Τότε, μέσα ἀπ' τὰ σκοτάδια, τοῦ φάνηκε πὼς εἶδε νὰ ξεπετάγεται ἕνα φῶς... Κι' εἶδε ἀστυφύλακες νὰ περπατοῦν.... ἄλλους νὰ πέφτουν..... ἄλλους νὰ βοηθοῦν γέροντες καὶ παιδιὰ.... Κι' εἶδε μνήματα..... Κι' εἶδε τάφους.... Καὶ τοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσε μιὰ φωνή, σὰν ἀντίλαλο ἀπ' τὸ χτές, καὶ τοὔλεγε ἐτοῦτα τὰ παράξενα λόγια :

«..... Συγκρούονται μέσα σου, παιδί μου, δυὸ ὅμορφοι κόσμοι, δυὸ ἀγάπες..... Ἡ μάννα σου καὶ τὸ καθῆκον..... Καὶ στέκεις ἀναποφάσιστος.... Ὅμως, πρὶν κάνῃς ἕνα βῆμα σκέψου..... Σκέψου πόσοι καὶ πόσοι συνάδελφοί σου ἐβάδισαν περήφανα, ἀντρίκια κι' εὐσυνείδητα τὸν ἴδιο δρόμο.... Χιλιάδες εἶναι οἱ συνάδελφοί σου ποὺ ἔγραψαν μὲ τὴ ζωή τους τὴν ἱστορία τοῦ Σώματός σου, ποὺ ὡρκίστηκες ποτὲ νὰ μὴ προδώσῃς..... Τὸν βάδισαν μὲ πίστη.... Καὶ πολλοὶ ἔπεσαν νεκροὶ γιὰ

χάρη τῆς ἰδέας ποὺ ὑπηρετεῖς.... Κι' ἀκόμα σκέψου τὴν κοινωνία ποὺ σοῦχει ἐμπιστευθῆ τὸ εἶναι της..... 'Ετούτη τὴν ὥρα ἴσως κι' ἄλλες μαννάδες σὲ χρειασθοῦν... Θὰ τὶς προδώσῃς ; Θ' ἀφήσῃς τοὺς ἐχθροὺς τῆς κοινωνίας ἐλεύθερους, λυγίζοντας στὸ πρῶτο ἐμπόδιο ποὺ ἀντάμωσες; Ὄχι, παλληκάρι μου... Δὲν πρέπει.... Στάσου ἐκεῖ ποὺ τάχθηκες..... Συνέχισε τὸ δρομολόγιό σου καὶ θἄχῃς τὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπη τῆς γειτονιᾶς σου.....».

'Ο ἀστυφύλακας ἐσκούπισε τὰ μάτια του, ἐτέντωσε τὸ κορμί του, ἔβαλε πίσω πάλι τὰ χέρια του καὶ μὲ περήφανο ἀνάστημα ξανάρχισε νὰ βαδίζῃ ἀργὰ–ἀργὰ τοὺς δρόμους τῆς σκοπιᾶς του....

Ἔτσι περάσανε οἱ στιγμές, καὶ βρέθηκε κάποτε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του.... 'Η θύελλα ποὺ εἶχε κοπάσει ἐξέσπασε μέσα του.... Εἶδε τὸ φῶς τῆς κάμαράς του... Εἶδε τὴ γειτόνισα καθισμένη δίπλα στὴ μητέρα του... Καὶ ὥρμησε νὰ μπῇ στὸ σπίτι του. Μά, δὲν πρόλαβε νὰ βάλῃ τὸ χέρι του στὴν κλειδαριά, ὅταν ἄκουσε ξαφνικὰ ν' ἀντηχοῦν φωνὲς καὶ κλάματα.... Δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ σπίτι του.... 'Ερχόταν ἀπὸ κάπου κοντά..... 'Εστάθηκεν ἀναστατωμένος.... Ἕνα βῆμα ἂν ἔκανε θὰ βρισκόταν κοντὰ στὴ μάννα του.... 'Αλλὰ οἱ φωνὲς δὲν τὸν ἄφηναν νὰ προχωρήσῃ..... Τὸν ἐκαλοῦσαν πίσω..... Ἔκανε τὸ σταυρό του..... «Θεέ μου, τί νὰ κάνω ;». Καὶ πάλι ἡ ἴδια φωνὴ ἀντήχησε μέσα του : «Πήγαινε, παλληκάρι μου νὰ ἰδῇς τί συμβαίνει. Κάμε τὸ χρέος σου.....».

Μὲ βουρκωμένα μάτια ὁ ἀστυφύλακας ἀφήνει τὸ σπίτι του καὶ ξαναχώνεται μέσα στὰ σκοτάδια..... 'Ακούει καὶ πάλι τὴ φωνὴ κι' ἐπιταχύνει τὸ βῆμα του.... Ψάχνει κι' ἀνακαλύπτει ἕνα ἄλλο φωτισμένο σπίτι ἀνοικτὸ καὶ κόσμο νὰ μπαινοβγαίνῃ.....

Μπαίνει μέσα καὶ βλέπει ἕνα βρέφος.... ἕνα παιδάκι ξανθό, γεμᾶτο αἵματα. Ἔπεσεν ἀπὸ τὴν κούνια του καὶ τραυματίσθηκε βαρειά. 'Ο ἀστυφύλακας δὲν στέκει νὰ ρωτήσῃ πολλὰ πράγματα, ἁρπάζει τὸ παιδάκι στὴν ἀγκαλιά του καὶ τρέχει μὲς στὴ νύχτα, γιὰ νὰ τὸ γλυτώσῃ ἀπ' τὸ θάνατο..... Σ' ἑνὸς γνωστοῦ του ὁδηγοῦ τὸ σπίτι σταματᾷ. Κτυπᾷ καὶ τὸν ξυπνάει. Κι' ἐκεῖνος σὰν βλέπῃ τὸ παιδὶ τινάζεται, ρίχνει κάτι στὴν πλάτη του, βάζει μπροστὰ τ' αὐτοκίνητό του καὶ ξεκινᾷ ὁλοταχῶς γιὰ τὸ νοσοκομεῖο.

***

...Εἶναι 6 καὶ τέταρτο τὸ πρωΐ...

Στὴν ἴδια «αἴθουσα ἀλλαγῆς» συνάχτηκαν τὰ ἴδια πρόσωπα.... Καὶ πάλιν ὁ Κ. Α. ἀπών..... Καὶ πάλι ρωτοῦν νὰ μάθουν τί ἔγινε.... 'Οπότε μπαίνει ἐκεῖνος μὲ ματωμένη τὴ στολὴ καὶ κουρασμένο βλέμμα....

Βλέπουν οἱ ἄλλοι τὰ αἵματα καὶ ταράσσονται....

—«Τί ἔπαθες ;» τὸν ρωτᾷ ὁ 'Υπαστυνόμος ;

—«Ἕνα παιδάκι κτύπησε καὶ τὸ πῆγα στὸ νοσοκομεῖο. Εὐτυχῶς δὲν εἶναι τίποτε σοβαρό .....».

'Ο 'Υπαστυνόμος καὶ πάλι ξαφνιάζεται :

—«Παιδάκι ;.... Κι' ἡ μάννα σου ; πῶς εἶναι ;.....».

Ὅλοι γυρίζουν κατὰ τὸ μέρος του....

—«'Η μάννα μου ; εἴπατε κύριε 'Υπαστυνόμε ; Μὰ..... δὲν..... δὲν ξέρω ».

—«Πῶς ;» ρωτᾷ ὁ 'Υπαστυνόμος κατάπληκτος «Δὲν ξέρεις ;».

—«Ὄχι !».

—«Δὲν πῆγες σπίτι σου ;».

—«Ὄχι, κύριε 'Υπαστυνόμε..... Δὲν πρόλαβα. Ἔπρεπε νὰ πάω τὸ κτυπημένο παιδάκι στὸ νοσοκομεῖο..... τώρα θὰ πάω στὴ μάννα μου.....».

.....

Ἡ ἀλλαγὴ διαλύθηκε.... Οἱ ἀστυφύλακες παραδίδουν τὰ σημειωματάριά τους καὶ βγαίνουν, ἕνας—ἕνας, ἀπ' τὸ Τμῆμα.....

Νὰ κι' ὁ Κ. Α..... Δὲν περπατᾷ..... τρέχει..... Καὶ καθὼς διασχίζει τὸ δρόμο κάτι σὰν ἐμβατήριο συνοδεύει τὰ βήματά του..... Σὰν νὰ παρελαύνει ἕνας ὁλόκληρος στρατὸς..... Σὰν νὰ παρελαύνῃ ὁλόκληρη ἡ 'Αστυνομία Πόλεων..... 'Ακόμα κι' οἱ νεκροί της.....

.....

....'Ο Κ. Α. βρίσκεται στὴν πόρτα τοῦ σπιτοῦ του.... βάζει τὸ κλειδὶ στὴν κλειδαριά, μὰ στέκει..... Γυρίζει κατὰ τὴ γειτονιά του..... βλέπει τὰ μικρούτσικα σπιτάκια της, τὶς αὐλές, τοὺς ἐργάτες ποὺ ξεκινοῦν γιὰ τὴ δουλειά τους, τὰ κλειστὰ μαγαζιά, τὴν ἐκκλησιὰ ἐκεῖ στὴν ἄκρη..... Εἶναι μέσα σ' ὅλα ἐτοῦτα καὶ ἡ μορφὴ τῆς μάννας του τρυπωμένη..... Καὶ νοιώθει μέσα στὴν καρδιά του τὴ χριστιανικὴ ἀγάπη, στὴν πιὸ πλατειά της ἔννοια..... Κάνει τὸ σταυρό του καὶ ἀνοίγει τὴν πόρτα. Στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του προχωρεῖ..... Μά, μιὰ φωνὴ τὸν κάνει ν' ἀνατριχιάσῃ : «Παιδί μου, γιατὶ ἄργησες ;».

Γυρνᾷ καὶ βλέπει τὴ μητέρα του νὰ τοῦ χαμογελᾷ μὲ στοργή. «Τί μὲ κοιτάζεις ἔτσι, παιδί μου ; Εἶμαι ἡ μάννα σου. Δὲν εἶμαι φάντασμα. Πρὶν δέκα λεπτὰ ἔφυγε ὁ γιατρός. Κι' ἔφυγε χαρούμενος. 'Η Παναγιὰ ἔκανε τὸ θαῦμα της. Εἶμαι καλά. 'Η κακιὰ νύχτα πέρασε..... Κάνε μου ἕνα καφέ, παιδί μου....».

'Ο ἀστυφύλακας στέκει μαρμαρωμένος.... Κοιτάζει τὴ μητέρα του, δίχως νὰ μπορῇ νὰ προφέρῃ λέξη..... Ἕνας κόμπος βαραίνει τὸ λαιμό του.... Μά, σιγὰ-σιγὰ συνέρχεται.... Τὰ δάκρυα πλημμυρίζουν τὰ μάτια του.... Καὶ ξαφνικὰ τρυπώνει στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάννας του καὶ κλαίει.... κλαίει σὰν παιδί....

***

'Ετούτη ἡ ἱστορία, φίλε ἀναγνώστη, εἶναι ὁλότελα ἀληθινή...

Τὴν ἔζησα ἀπὸ κοντά, ἐχάρηκα τὸ μεγαλεῖο της...

Εἶναι ἡ ἱστορία ἑνὸς καλοῦ ἀστυφύλακα καὶ μιᾶς ὑπέροχης μητέρας..... Κι' εἶναι μαζὶ ἡ ἱστορία ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ποὺ δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται ποὺ ἔχει τέτοιους ὑπαλλήλους.....

Σ. ΠΗΛΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ποὺ ἔχει στὸ ἐνεργητικό της ἕνα σωρὸ μεγάλες ἐπιτυχίες στὴ δίωξη τοῦ ἐγκλήματος καὶ ποὺ ἔχει προβληθῆ πολλὲς φορὲς καὶ ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου σὰν μιὰ ἄριστα συγκεκροτημένη ὑπηρεσία ἀσφαλείας, μᾶς ἔδωκε πάλι τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἕνα ἀκόμη δεῖγμα τῆς ἀξίας τῶν ἱκανοτήτων της, ἀποσπάσασα τὰ ἐνθουσιώδη σχόλια τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου. Πρόκειται γιὰ τὴ σύλληψη δύο ἐπικινδύνων κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι διέρρηξαν κεντρικὸν κατάστημα τῆς πρωτευούσης, συναποκομίσαντες κλοπιμαῖα μεγάλης ἀξίας.

Ἡ ὑπόθεσις, σὲ γενικὲς γραμμές, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Ἀμερικῆς βρίσκεται τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἀθανασίου Ντέρου, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὁποίου τὸ προπερασμένο Σάββατο διεπίστωσαν, ὅταν τὸ πρωὶ ἦλθαν καὶ ἄνοιξαν τὸ μαγαζί, ὅτι τοῦτο εἶχε διαρρηχθῆ ὑπὸ ἀγνώστου διαρρήκτου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀφαιρέσει ἐπίχρυσα κοσμήματα ἀξίας 80-90 χιλιάδων δραχμῶν καὶ 3.240 δραχμὰς σὲ μετρητά. Εἰδοποιήθηκεν ἀμέσως ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν καὶ ἡ Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι τῶν ὁποίων ἤρχισαν μεθοδικὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῶν ἐρευνῶν των μὲ μιὰ προσεκτικὴ καὶ ἐπίμονη αὐτοψία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέκυψαν τὰ κάτωθι :

Οἱ διαρρῆκται εἶχαν μπῆ στὸ κατάστημα κατὰ «θαυμαστὸν» τρόπον καὶ εἶχαν διαπράξει τὴν κλοπὴν βάσει ἑνὸς ἀριστοτεχνικοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐβασίζετο εἰς τὸ πραγματικὸν γεγονὸς ὅτι ὅλα τὰ καταστήματα τοῦ Μεγάρου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ ἔχουν στὰ ὑπόγειά τους φωταγωγοὺς πρὸς τὸν δρόμον.

Ἔτσι, οἱ διαρρῆκται ἔδεσαν εἰς τὸ κιγκλίδωμα τῆς ὁδοῦ ἀνεμόσκαλαν καί, χωρὶς νὰ γίνουν ἀντιληπτοί, κατέβηκαν κάτω. Ἐκεῖ, ἀνάβοντας σπίρτα, ἄνοιξαν μ' ἕνα καλέμι μία ὀπὴν εἰς τὸν τοῖχον καὶ δι' αὐτῆς μπῆκαν μέσα στὸ ὑπόγειο τοῦ καταστήματος. Ἐν συνεχείᾳ «ἐδούλεψαν» μὲ τὴν ἡσυχίαν των, παραμείναντες ἀρκετὸν χρόνον στὸ μαγαζί, καί, ἀφοῦ ἀφήρεσαν τὰ κλοπιμαῖα ποὺ προαναφέρουμε, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὁδόν.

Στὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ παραμονῆς των παρεβίασαν ὅλα τὰ συρτάρια τοῦ καταστήματος, ἀλλ' ἐφρόντισαν φεύγοντες νὰ «σκουπίσουν» τ' ἀποτυπώματά των μὲ τόση προσοχή, ὥστε ἡ Σήμανσις δὲν βρῆκε οὔτε ἕνα ἀποτύπωμα.

Τὰ εὑρήματα τῆς αὐτοψίας περιωρίστηκαν μονάχα σὲ στάχτες τσιγάρου καὶ μερικὰ ἀποτσίγαρα ἀπὸ «σέρτικα» Ἀγρινίου, τὰ ὁποῖα ἐκάπνισεν ὁ ἕνας, ποὺ φαίνεται ὅτι ἦταν μανιώδης καπνιστής.

Κατόπιν τούτου τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας περισυνέλεξαν μὲ προσοχὴν τ' ἀποτσίγαρα καὶ ἄρχισαν τὶς ἔρευνές τους χωρὶς κανένα ἄλλο στοιχεῖο στὰ χέρια τους. Κι' ὅμως!!! Ἀπὸ τ' ἀποτσίγαρα αὐτὰ κατάφεραν, μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸν διάστημα, νὰ ἐντοπίσουν καὶ νὰ συλλάβουν τοὺς δύο διαρρῆκτες.

«Ἆθλον» τῆς Ἀσφαλείας ἐχαρακτήρισεν ὁ τύπος τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος, κι' ἕνας φίλος δημοσιογράφος ἀκούστηκε νὰ μονολογῇ: «Μωρὲ ἡ Ἀσφάλεια ξέρει τί...καπνὸ φουμάρουμε ὅλοι μας... Ἀπ' τὸν καπνὸ μονάχα μπορεῖ νὰ ὁδηγηθῇ στὰ ἴχνη μας...». Ἡ παρατήρηση βέβαια εἶναι κωμική, ἀλλὰ στὴν προκειμένη περίπτωση ἔχει κάποιαν βάσιν καὶ ὑπογραμμίζει κατὰ τρόπον ἀξιόλογον τὶς ζηλευτὲς ἱκανότητες, τὴν ἐπιστημοτεχνικὴν κατάρτισιν καὶ τὶς ἀστυνομικὲς ἀρετὲς τῶν ὑ-

παλλήλων τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐ γ γ ύ η σ ι ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Ἔτσι, γρήγορα διαπιστώθηκεν ὅτι αὐτουργὸς τῆς διαρρήξεως ἦταν ὁ σεσημασμένος διαρρήκτης Γεώργιος 'Αναστασιάδης ἢ 'Αθανασιάδης καὶ συνεργὸς ὁ φίλος του Σωτήριος Τσαπραλίδης ἐτῶν 21, οἱ ὁποῖοι καὶ συνελήφθησαν ἐνῷ τὰ κλοπιμαῖα κατεσχέθησαν.

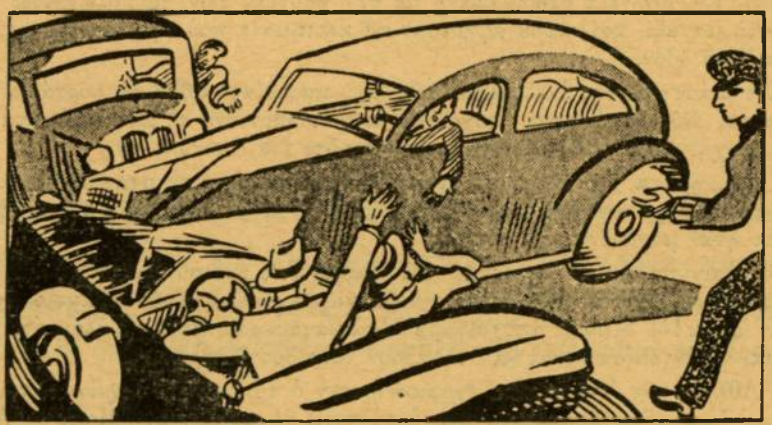
Καὶ τὸ ἀξιόλογον εἶναι ὅτι οἱ δύο κακοποιοὶ συνελήφθησαν στὴν...Θεσσαλονίκη, ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον καταφύγει, προτιθέμενοι νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Τουρκίαν, καθ' ὅσον ἦσαν Τοῦρκοι ὑπήκοοι. 'Αλλὰ κι' ἐκεῖ τοὺς ἀνακάλυψε τὸ ἄγρυπνο καὶ προσεκτικὸ βλέμμα τῆς 'Ασφαλείας, τὰ ἁρμόδια ὄργανα τῆς ὁποίας, κατὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ 'Αναστασιάδη, ἐξηκρίβωσαν ὅτι ὁ καταζητούμενος διαρρήκτης εἶχε προσφάτως θεωρήσει τὸ διαβατήριόν του διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Τουρκίαν καὶ εἶχεν ἀναχωρήσει τὸ πρωῒ τοῦ προπερασμένου Σαββάτου μὲ ταξί, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν συνεργόν του Τσαπραλίδη, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν θρασυτάτην κλοπὴν ἔφθασαν εἰς τὰς Θήβας ὅπου, ἀφοῦ ἔδωσαν στὸν ὁδηγὸ τοῦ αὐτοκινήτου μέρος τῶν κλαπέντων κοσμημάτων, ὡς ἀμοιβήν, ἐπέβησαν ἄλλου αὐτοκινήτου-ταξὶ καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

'Η 'Ασφάλεια τότε εἰδοποίησε τὰς συνοριακὰς ἀρχὰς Πυθίου καὶ τὴν 'Ασφάλειαν Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ διέμενεν ὁ στενὸς φίλος τοῦ 'Αναστασιάδη, ὁ Ι. Πετρίδης, στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου καὶ συνελήφθησαν οἱ δύο διαρρῆκται.

Οἱ κλέπται ἀπεστάλησαν ἤδη στὴν 'Ασφάλειαν 'Αθηνῶν, ὅπου καὶ ἀνακρίνονται, διότι ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι εἶναι ἀναμεμιγμένοι καὶ εἰς ἄλλας διαρρήξεις καταστημάτων τῶν 'Αθηνῶν.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

'Ο,τιδήποτε καὶ ἂν σᾶς συμβῇ πρέπει νὰ μένετε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας. Μὴν ἀρχίζετε τὶς φιλονικίες μὲ τοὺς ἄλλους ὁδηγοὺς καὶ μὴ ζητᾶτε νὰ λύσετε τὶς διαφορές σας μὲ βρισιές, γιατὶ δὲν θὰ κερδίσετε τίποτε, παρὰ μόνον θὰ ἐκνευρισθῆτε καὶ θὰ συγκεντρώσετε τοὺς περιέργους ποὺ θὰ γελοῦν εἰς βάρος σας.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Γιαννετάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου 36, στοῦ ΦΙΞ.

Ὁ Γιαννετάκης Παναγιώτης ἤ, σύμφωνα μὲ τὸν Τρικούπη, Γιαννετᾶς Μιστριώτης ἤ, κατὰ Φωτᾶκον, Γιαννετᾶς Τζαννετάκης, ὑπῆρξε ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, καταγόμενος ἀπὸ τὴ Σπάρτη. Ἐργαζόμενος ὡς μεγαλέμπορος καὶ τραπεζίτης, στὴ Κωνσταντινούπολι, ἀμέσως μὲ τὴν ἔκρηξι τῆς Ἐπαναστάσεως ἦλθε στὴν Ἑλλάδα καὶ διέθεσε τὴν περιουσία του γιὰ τὸν ἱερὸ ἀγῶνα. Σὲ συμπλοκὴ μὲ τοὺς τούρκους ποὺ ἔγινε στὰ Βασιλικὰ τῆς Κορίνθου, συνελήφθηκε αἰχμάλωτος ἀπὸ τὸν Δελῆ—Ἀχμὲτ καὶ ἐφονεύθη στὶς 12 Αὐγούστου 1822.

Γιαννίτση.

Διασταυροῦται μὲ τὴν ὁδὸ Βρούτου 43, στοῦ Κυπριάδου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη ναυτικὴ οἰκογένεια τῶν Ψαρῶν τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διέπρεψαν στὴν Ἐπανάστασι τοῦ Γένους.

Γιαννοπούλου.

Βρίσκεται στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων καὶ διασταυροῦται μὲ τὴν ὁδὸ Πλυτᾶ.

Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴν πολλῶν ὁμωνύμων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ποὺ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, προσέφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὴν Ἐπανάστασι.

Γιαννοπούλου Περικλέους.

Πάροδος τῆς Λ. Γαλατσίου (στάσις 3η) στοῦ Κυπριάδου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν Γιαννόπουλο Περικλῆ, συγγραφέα ἀπὸ τὴν Πάτρα, ὁ ὁποῖος ἔγραψε διάφορες αἰσθητικὲς μελέτες καὶ ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ὡραιολάτρης καὶ φυσιολάτρης.

Γιατράκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ 42, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη ἀριστοκρατικὴ καὶ παλαιὰ οἰκογένεια

τῆς Σπάρτης, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν κατὰ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821. Ὡς γενάρχης της φέρεται ὁ Πέτρος Μέδικος, ὁ ὁποῖος ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1331 μαζὶ μὲ τὸν Οὐαλτέρον Βριέννιον γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ δουκάτου τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς Καταλανούς. Ἐγκαταστάθηκε στὸ Ναύπλιο καί, ἐξελληνισθέντος τοῦ ὀνόματός του, ὠνομάσθηκε Ἰατρός. Ἀργότερα, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Ἰατροῦ, ἐγκαταστάθηκαν σὲ διάφορα πόλεις τῆς Ἑλλάδος, παίρνοντας τ' ὄνομα Γιατράκοι. Ἀπὸ τὴν οἰκογένεια αὐτή, ὁ πιὸ ἀξιόλογος εἶναι ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πολὺ ὀξυδερκὴς καὶ νοήμων.

Γιοβάνοβιτς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πραντούνα 38, στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσων.

Ὁ Γιοβάνοβιτς Γερόλυμος, Σέρβος φιλέλλην, ἔλαβε μέρος σὲ πολλὲς μάχες τὸν καιρὸ τοῦ 1821 καὶ ἐπέδειξε ἰδιαίτερο ἡρωϊσμό.

Γιολδάση.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρουμπέση 9, στὸ Δουργούτι.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐπωνύμου παλαιᾶς περίφημης οἰκογενείας ἁρματωλῶν τῆς Εὐρυτανίας, (τ' ὄνομα παράγεται ἀπὸ τὸ τουρκικὸ παρεπώνυμο, γιὸλ-ντὰς ποὺ σημαίνει προστάτην), τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821.

Γκαΐρτνερ.

Βρίσκεται στὸ Δουργούτι, κοντὰ στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Βολταίρου.

Ὁ Φρ. Γκαΐρτνερ, Βαυαρὸς ἀρχιτέκτων ἐξεπόνησε τὰ σχέδια τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων (σημερινὴ Βουλή), ὁ θεμέλιος λίθος τῶν ὁποίων κατετέθη ἀπὸ τὸν Βαυαρὸ βασιλέα Λουδοβῖκο στὶς 26 Ἰανουαρίου 1836. Τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα ἐκτίσθησαν στόν, ἐπάνω ἀπὸ τὴ πλατεῖα Συντάγματος, λόφο τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Τὰ ἀνάκτορα ἐπυρπολήθησαν τὴν 25 Δεκεμβρίου 1909. Ἀνακαινισθέντα, χρησιμοποιοῦνται σήμερα ὡς γραφεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Γκάλλι Ροβέρτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μητσαίων 14, κοντὰ στὸ Θέατρο Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Ὁ Ροβέρτος Γκάλλι, Ἰταλὸς δημοσιογράφος καὶ πολιτικός, ὑπῆρξε θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Ὁ φιλελληνισμός του ἐξεδηλώθη πολὺ ἔντονα κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1897 καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸν ἐτίμησε μὲ τὸν μεγαλόσταυρο, ὁ δὲ Δῆμος Ἀθηναίων τὸν ἀνεκήρυξε ἐπίτιμο δημότη του.

Γκίκα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρούμελης 2, στοῦ Φιλοπάππου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸ ἐπώνυμο πολλῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν μεγάλες ὑπηρεσίες στὸν μεγάλο ἀγῶνα, εἴτε στὴ ξηρὰ εἴτε στὴ θάλασσα.

Γκίνη.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Σκαλίδη, στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσων.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τῆς ὁμωνύμου Σπετσιώτικης οἰκογενείας πλοιοκτητῶν καὶ ναυμάχων τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821.

Γκιώνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δράκου 29, στὴ πλατεῖα Γαργαρέτας.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν πολλῶν ὁμωνύμων Ὑδραίων θαλασσομάχων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Γκιλφόρδου ἢ Γκυιλφόρδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 75, στὴ πλατεῖα Βικτωρίας (Κυριακοῦ).

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμωνύμου Ἄγγλου κόμητος καὶ φιλοσόφου, ὁ ὁποῖος, τόσο ἐνθουσιάσθηκε ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο πολιτισμὸ καὶ τὰ διασωθέντα μνημεῖα, ὥστε ἀσπάσθηκε τὸ ὀρθόδοξο δόγμα. Τόση μεγάλη ἦτο ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ὥστε παραιτήθηκε ἀπὸ τὰ διάφορα ἀξιώματά του καὶ ἀφοσιώθηκε ἐξ ὁλοκλήρου στὴ μελέτη τοῦ πολιτισμοῦ μας, συγχρόνως δὲ ἵδρυσε τὴν Ἰόνιο Ἀκαδημία, ὅταν ἐγκατεστάθηκε στὴ Κέρκυρα.

Γκλύστη.

Βρίσκεται στὸ Δουργούτι κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρουμπέση 52.

Ὁ Γκλύστης, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, ὑπῆρξε ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 κι' ἔπεσε πολεμῶντας στὴ πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως.

Γκούμα.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Φαναριωτῶν, στὴ Νεάπολι (Πευκάκια).

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐπωνύμου διαφόρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι πῆραν μέρος στοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους 1912–1913, καθὼς καὶ στοὺς πολέμους 1917–1923.

Γκούρα.

Πάροδος τῆς Λ. Ἀμαλίας 46, στὴ Πύλη Ἀδριανοῦ.

Ὁ Ἰωάννης Γκούρας, ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ὁπλαρχηγοὺς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, γεννήθηκε στὴν Παρνασσίδα τὸ 1791 κι' ἦταν ἐξάδελφος τοῦ Δημητρίου Πανουργιᾶ, ἁρματωλοῦ τῆς Ἀν. Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ μυήθηκε διὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας.

Στὶς 26 Μαρτίου 1821, μαζὶ μὲ τὸν Πανουργιᾶ κατετρόπωσε τοὺς Τούρκους τῆς Ἀμφίσσης καὶ μαζὶ μὲ τὸν Ὀδ. Ἀνδροῦτσο κλείστηκε στὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς, ἀπ' ὅπου, ὕστερα ἀπὸ τὴ γνωστὴ ἀντίστασί τους, κατώρθωσαν νὰ φύγουν διασχίζοντες τὸ τουρκικὸ στρατόπεδο. Διακρίθηκε στὴ μάχη τῶν Βασιλικῶν (26–8–1821) καὶ τὸ 1822 διωρίσθηκε φρούραρχος τῶν Ἀθηνῶν, θέσι τὴν ὁποία ἐκράτησε μέχρι τοῦ 1824. Ὡς φρούραρχος, καθήρεσε τοὺς δημογέροντες Ἀθηναίους, κυβέρνησε τυραννικὰ καί, ὅπως ἀναφέρει ὁ Μακρυγιάννης, μὲ τὸν συγγενῆ του Μαμούρη ἐλαφυραγώγησε τὰ γύρω στὴν Ἀθήνα χωριὰ καὶ ἐσκότωσε τοὺς ἀγωνιστὰς Σαρῆ καὶ Μελέτη Χασιώτη.

Στὸν ἐμφύλιο πόλεμο τοῦ 1824, μετέσχε στὴν καταστολὴ τῆς ἀνταρσίας στὴ Πελοπόννησο, ἔχοντας μαζί του τὸν Καρατάσο. Σύμφωνα μὲ τὶς ὑποδείξεις τοῦ Κωλέττη, ἐλεηλάτησε τὴν Κορινθία, Ἀρκαδία καὶ Ἠλεία. Συνέλαβε ἐπίσης τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸν καὶ τὸν ὡδήγησε στὴ Γαστούνη, ὅπου καὶ τὸν ἀπέλυσε, ὕστερα ἀπὸ ἀπειλητικὴ ἐπέμβασι τοῦ Σουλιώτου ὁπλαρχηγοῦ Γεωργίου Δράκου.

Διορισθεὶς γενικὸς ὁπλαρχηγὸς τῆς Ἀν. Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ 1825 ἐξεστράτευσε ἐναντίον τοῦ Ἀνδρούτσου, ὁ ὁποῖος βρισκόταν τότε σὲ φιλικὲς σχέσεις μὲ τοὺς τούρκους. Ὁ Ἀνδροῦτσος, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὸ παληό του πρωτοπαλλήκαρο, παραδόθηκε στὸν Γκούρα, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἔφερε στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ τὸν ἐφυλάκισε στὴν Ἀκρόπολι. Ὕστερα ἀπὸ συνεννόησι Γκούρα καὶ πιθανὸν Κυβερνήσεως, ὁ Ἀνδροῦτσος ὑπέστη πολλὰ βασανιστήρια καὶ τελικὰ στραγγαλίσθηκε, τὸ δὲ πτῶμα του ρίφθηκε κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι καὶ τοῦτο γιὰ νὰ νομισθῇ ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας (βλέπε σχετικῶς καὶ Ἀνδρούτσου Ὀδυσ.).

Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1826, ἐπιθεωρῶντας τοὺς φρουροὺς τῆς Ἀκροπόλεως, σκοτώθηκε ἀπὸ τουρκικὴ σφαῖρα. Στὶς 12 Ἰανουαρίου 1827, σκοτώθηκε καὶ ἡ γυναίκα του, ἡ ὁποία μετὰ τὸ θάνατό του, διοικοῦσε τὴν Ἀκρόπολι, ὡς μέλος Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς Μακρυγιάννη, Κατσικογιάννη, Ὁμορφόπουλο καὶ Παπακώστα.

(Συνεχίζεται)

'Υπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «'Αστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

.....

—«Δὲν εἶμαι ἐγὼ μόνο ποὺ τὸ θέλω... Κι' ἐσεῖς ὁ ἴδιος εἶσθε τῆς ἴδιας γνώμης... Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό!.. Γιατί, ἐπὶ τέλους, σὲ ποιὸν ἢ σὲ τί θὰ χρησιμεύσῃ αὐτὴ ἡ μήνυσις;...».

—«Γιὰ παράδειγμα στὰ ἄλλα παιδιά... Γιὰ νὰ μάθουν ὅτι...».

—«Ὅτι δὲν πρέπει νὰ δολοφονοῦν τοὺς ἐκπαιδευτάς των;... Μήπως δὲν τὸ ξέρουν; 'Αλλὰ ἀκοῦστε... Ἔγιναν τελευταίως ἀλλεπάλληλες δραπετεύσεις στὸ Τερνεραί... Ἂν ἔκλεινα λοιπόν, τὶς πόρτες μὲ τὸ κλειδὶ καὶ ἔφτειαχνα ὁδοφράγματα στὰ κάγκελλα, θὰ τὶς εἶχα ἐμποδίσει;».

—«Ἴσα—ἴσα...».

—«Ἐ! Τότε, ἀποσύρετε τὴ μήνυσή σας, ἀρχηγὲ Ρομπέρ...».

'Ο ἄλλος ἔκανε μιὰ μεγάλη χειρονομία...

—«Κι' αὐτὸ ποὺ συνέβη;».

—«Δηλαδή, τί ἀκριβῶς συνέβη;» ρώτησεν ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ἐνῷ ἔσκυβε πρὸς τὸν πληγωμένο. «Τὸ πιὸ σκληρὸ ἀγόρι τοῦ Τερνεραὶ σᾶς ἐπετέθη ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων. Ἕνα ἀγόρι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤθελα ἀπὸ πολὺ καιρὸ ν' ἀπαλλάξω τὸ κέτρον... 'Αλλά, ἐσεῖς ὁ ἴδιος βρίσκετε αὐτὸ τὸ μέτρο ἄδικο... Μοῦ τὸ εἴπατε... Εἶμαι βέβαιος ὅτι κατὰ βάθος ἐλπίζετε ὅτι θὰ φτειάξετε αὐτὸ τὸ παιδί...».

—«Ναί! Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια!...».

—«Τότε γιατὶ νὰ τὸ στείλετε στὴ φυλακή; 'Αποσύρατε, λοιπόν, τὴ μήνυσή σας κι' ἀφῆστε νὰ ἐνεργήσῃ ὁ δικαστής...».

—«Ἔχετε ἴσως δίκηο, εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς Ρομπὲρ ὕστερα ἀπὸ μιὰ στιγμὴ «ἀλλὰ κι' ἐγὼ δὲν ἔχω ἄδικο...».

—«Σύμφωνοι... 'Αλλά, μὴ ξεχνᾶτε ὅτι τὸ ἐπάγγελμά μας θὰ ἦταν πολὺ εὔκολο ἂν οἱ μὲν εἶχαν δίκηο κι' οἱ ἄλλοι ἄδικο... Πρόκειται σχεδὸν πάντοτε ν' ἀποφασίσουμε αὐθαίρετα ἀνάμεσα σὲ δυὸ μερίδες, ποὺ κάθε μιά τους ἔχει συγχρόνως δίκηο κι' ἄδικο... Κι' αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐκπαιδευτοῦ, ἀλλὰ καὶ κάθε ἀνθρώπου.... 'Αρχηγὲ Ρομπέρ!» συνέχισεν ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ἐπειδὴ τὸν ἔβλεπεν ἀκόμα ἀναποφάσιστον «Θὰ σᾶς θέσω δύο ἐρωτήσεις. Ἂν ἀπαντῆστε σ' αὐτὲς χωρὶς περιστροφές, θὰ σᾶς βοηθήσουν στὴν ἀπόφασή σας... Πρῶτα-πρῶτα, δὲν νομίζετε ὅτι ἂν τὰ δύο ἄλλα ἀγόρια εἶχαν παρευρεθῆ στὴ σκηνὴ θὰ εἶχαν ἀφοπλίσει τὸν Πάουλο καὶ θὰ σᾶς εἶχαν ὑπερασπισθῆ;».

—«'Ασφαλῶς... Τὸ πιστεύω...».

—«Αὐτὸ πλέον σᾶς ὑποχρεώνει, κατὰ συνείδησιν, νὰ ἀποσύρετε τὴ μήνυσή σας, ἐφ' ὅσον θὰ βλάψῃ κι' αὐτοὺς τοὺς δύο... Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη μου ἐρώτηση... Τώρα ἡ δεύτερη... ἡ πιὸ δύσκολη, γιὰ τὴν ὁποίαν ζητῶ συγγνώμην... Λοιπόν, τί

λέτε; Πιστεύετε ὅτι ὁ Πάουλο θὰ εἶχε κτυπήσῃ ἕναν ἄλλον ἀρχηγό, ἂς ποῦμε τὸν Μπουφαλό;...».

Ὁ πληγωμένος ἔκλεισε τὰ μάτια κι' ἀναποδογύρισε τὸ κεφάλι του πάνω στὸ μαξιλάρι...

—«Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ σκληρὴ ἐρώτηση ποὺ μπορούσατε νὰ μοῦ ἀπευθύνετε... Ἔχετε δίκηο... Ὁ Πάουλο δὲν θὰ εἶχε κτυπήσει τὸν Μπουφαλό...». Σταμάτησε λίγο κι' ἄρχισε ν' ἀναπνέῃ πολὺ γρήγορα... Ὁ «Ἄσπρο Δόντι» τοῦ πῆρε τὸ χέρι, ἐνῷ ὁ Ἀρχηγὸς Ρομπὲρ συνέχισε κυττάζοντας ἀλλοῦ.

«Θὰ συντάξω τὴν παραίτησή μου ἀπὸ τὴ μήνυση... Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ὑπαγορεύσετε τὸν τύπο;...».

—«Ἀσφαλῶς, καὶ θὰ τὴν πάω ἐγὼ αὐτὴ τὴ νύκτα στὸν κύριο Προβίνς. Αὔριο πρωῒ-πρωῒ θὰ τὴν παραδώσῃ στὸ Δημόσιο Κατήγορο... Σᾶς εὐχαριστῶ...».

—«Τότε μπορεῖτε νὰ τοῦ παραδώσετε ἐπίσης αὐτὸ ἐδῶ τὸ γράμμα. Ἐδίσταζα ἀκόμα νὰ τὸ στείλω. Ἀλλά, τώρα... τώρα πιά...».

Σταμάτησεν ἀπότομα, γιατὶ κάποιος κτύπησε τὴν πόρτα... Γύρισαν κι' οἱ δυὸ κατὰ κεῖ, καὶ εἶδαν τὸν κύριον Λαμὺ νὰ μπαίνῃ μέσα... Μόλις τοὺς εἶδε χαμογέλασε καὶ εἶπε :

—«Λοιπόν ; Τί ἀπέγινε ; Ἀλλά, καλύτερα ἀκοῦστε πρῶτα τὰ δικά μου νέα... Ὁ Μπουφαλὸ μόλις πῆρε ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρητὴ Μαρσέλ, ὁ ὁποῖος «μάζεψε» τὸν Μερλερὲν αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ Σταθμὸ τοῦ Σαὶν Λαζάρ... Μά, τί ἔπαθες Ἀρχηγὲ Ρομπέρ...».

Ὁ δικαστὴς πλησίασε κοντά του, ἐνῷ αὐτὸς εἶχε γυρίσει πρὸς τὸν τοῖχο καὶ εἶχε ξεσπάσει σ' ἕνα δυνατό, παρατεταμένο κλάμμα...

«Κλαίει» σκέφθηκεν ὁ «Ἄσπρο Δόντι» λιγάκι ντροπιασμένος «ἐγὼ φταίω ἀρά γε ; Δὲν ἔπρεπε νὰ τοῦ μιλήσω ἔτσι... Δὲν εἶχα δίκηο!!!...».

Ὕστερα γύρισε καὶ τοῦ εἶπε :

Ἀρχηγὲ Ρομπέρ, ὅποια καὶ νἄναι τὰ σχέδιά σας, γυρίστε νὰ ἰδῆτε τὸν κύριο Λαμύ... Ἀγαπᾶτε τὰ παιδιά... Τὸ ξέρω... Ὅλοι τὸ ξέρουμε... Ἂς μὴν ἀφήνουμε, λοιπόν, τὴν ἀγάπη νὰ χάνεται... Καλὰ ἀφοῦ δὲν θέλετε νὰ μιλήσετε, δὲν πειράζει... Θὰ τὰ ξαναποῦμε αὔριο... Καλὴ νύκτα...».

Ὁ Δικαστὴς ἔκανε ἕνα βῆμα πρὸς τὴν πόρτα... Στάθηκεν ὕστερα καὶ εἶπε στὸν «Ἄσπρο Δόντι» σιγαλά.

«Ἐγὼ φεύγω τώρα... Τηλεφωνῆστε, λοιπόν, σᾶς παρακαλῶ, στὸν κύριο Προβίνς ὅτι θὰ εἶμαι σπίτι του σ' ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας...»...

Ὁ κύριος Προβὶνς παραμόνευε τὸν δικαστὴ πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρό του, κι' ἦρθεν ὁ ἴδιος ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, μ' ἕνα σβησμένο τσιγάρο στὸ στόμα...

—«Σᾶς σήκωσα...» εἶπεν εὐγενικὰ ὁ κύριος Λαμύ.

—«Μπά! Θὰ κοιμηθῶ αὔριο, ἀπάντησε ὁ κύριος Προβίνς, ἀπορῶντας γιατὶ ὁ ἄλλος χαμογελοῦσε λέγοντας αὐτὲς τὶς λέξεις ...

—«Νομίζω ὅτι θἄχετε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ «Ἄσπρο Δόντι» κι' ὅτι θὰ σᾶς φέρῃ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν Ρομπέρ...».

Ὁ κύριος Προβίνς, ἄναψε πάλι τὸ τσιγάρο του καὶ μουρμούρισε :

—«Τὴν παραίτησή του θὰ ἔχῃ, ἀσφαλῶς».

—«Θὰ τὴν δεχθῆτε ;».

—«Ὄχι βέβαια ! Τουλάχιστον ὄχι τώρα. Θὰ ἦταν ἐπικίνδυνο γιὰ ὅλους... γιὰ τὰ παιδιά, γι' αὐτόν, γιὰ μᾶς... Ἀργότερα, θὰ τὴν δεχθῶ βέβαια».

—«Ἀπὸ ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ Ρομπέρ ;».

—«Ἀπὸ τὸ Μπαρρώ!...».

Σηκώθηκαν κι' οἱ δυό... Καὶ βγῆκαν στὸν δρόμο. Ἐκεῖ χωρίστηκαν... Ὁ κύριος Λαμὺ μπῆκε στὸ αὐτοκίνητό του καί, διασχίζοντας τοὺς ἴδιους δρόμους, ἐπέστρεψε στὸ σπίτι του...

Μπῆκε στὶς ἄκρες τῶν ποδιῶν στὸ δωμάτιο τοῦ Ζεράζ, κι' εἶδε ἐκεῖ τὰ δυὸ ἀγόρια κοιμισμένα δίπλα—δίπλα, τὸ καστανὸ καὶ τὸ ξανθό...

«Ὁ ἕνας ἀνακάλυψε ξαφνικὰ τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἀκαθαρσία τοῦ κόσμου» σκέφθηκε «ὁ ἄλλος ποὺ ἐγὼ τὸν προστατεύω, δὲν θὰ τὶς αἰσθανθῇ παρὰ σιγὰ—σιγὰ σὰν θεατής... Γι' αὐτὸ ὁ ἕνας φοράει αὐτὴ τὴ μάσκα τοῦ πόνου ἀκόμα καὶ κοιμισμένος, ἐνῷ ὁ ἄλλος, ὁ δικός μου!!!...».

'Αλλά, ὅταν παρετήρησε τὸν Ζεράρ πιὸ προσεκτικὰ παρετήρησε ὅτι τὸ πρόσωπό του ἔφερε τὰ σημάδια μιᾶς πικρῆς κατήφειας...

—«Ζεράρ, μικρό μου ἀγόρι» μουρμούρισεν ὁ κύριος Λαμὺ «μικρό μου ἀγοράκι...».

Θὰ ἤθελε νὰ γονατίσῃ ἐκεῖ, νὰ ζητήσῃ συγνώμην... 'Αλλά, γιατί ;... Μά, γιατὶ ἄφησε τὸν γυιό του γιὰ νὰ μπῇ στὴν ὑπηρεσία τοῦ μικρότερου, τοῦ πιὸ ἐγκατελελειμμένου παιδιοῦ...

...'Η 'Αστυνομία συνέλαβε τὸν Πάουλο τὸν ἀνίκητο σὲ μιὰ ταβέρνα στὴ Χάβρη, δυὸ μέρες ὕστερα... Τὸν ἔφεραν μαζὶ μὲ τὸν Μάρη καὶ τὸν Μερλερὲν στὸ Σαβινύ, γιὰ νὰ περιμένουν νὰ δικασθοῦν.

'Ο κύριος Λαμὺ ἐξέτασε τὸν Πάουλο στὸ γραφεῖο του, καὶ τοῦ εἶπε τὴν πρόθεσή του νὰ ξεχωρίσῃ ἀπὸ τὴν κατηγορία τοὺς δύο συντρόφους του.

—«Δὲν τὸ δέχομαι» ἀπάντησε τὸ ἀγόρι «εἴμαστε ὅλα μέσα καὶ θὰ μείνουμε!!!».

—«Ἄκουσε, Πάουλο... ἔχω δῆ νὰ περνᾶνε ἀπὸ δῶ κάθε εἴδους τύποι... ἀκόμα καὶ ἀληθινοὶ παληάνθρωποι, σωστὰ κτήνη... ἐνῷ ἐσύ, κατὰ βάθος, δὲν εἶσαι κακὸ παιδί... 'Εν πάσῃ περιπτώσει... Κακοὺς ἀνθρώπους εἶδα, ἀλλὰ ποτέ, μ' ἀκοῦς ; Δὲν συνάντησα τύπους, ποὺ νὰ εἶναι κακοὶ σύντροφοι... Ἔκανες μιὰ μεγάλη κουταμάρα... Θὰ μποροῦσες νὰ σκοτώσῃς τὸν 'Αρχηγὸ Ρομπέρ... Μόνο σου τὸ ἔκανες αὐτό... Οὔτε καὶ τόλμησες νὰ τὸ πῇς στοὺς ἄλλους... Εἶναι ἀλήθεια αὐτό ; ἢ ὄχι ; ... Κι' ἂν εἶναι ἀλήθεια, τότε γιατὶ θέλεις νὰ πᾶνε φυλακὴ μαζί σου καὶ οἱ ἄλλοι ; Φίλε μου πρέπει νὰ εἶσαι εἰλικρινὴς καὶ ν' ἀναλαμβάνῃς τὶς συνέπειες τῶν πράξεών σου... Δὲν νομίζεις ;...».

—«Σύμφωνοι !» ἔκανε τὸ παιδί, ὕστερα ἀπὸ παρατεταμένη σιωπή...

Ἔπειτα ὁ κύριος Λαμὺ κάλεσε τὸν Κάϊδ καὶ τοῦ εἶπε :

«... Θὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ τὸ σχέδιό μου, Μερλερέν, καὶ θὰ μοῦ πῇς τί σκέπτεσαι γι' αὐτό... 'Εσὺ δὲν μπορεῖς νὰ ξαναγυρίσῃς στὸ Τερνεραί... Πρῶτα-πρῶτα δὲν σ' ἐνδιαφέρει καὶ πολύ. Ἔτσι δὲν εἶναι ; Κι' ἔπειτα δὲν σὲ θέλουν πιὰ ἐκεῖ... Ἔλα στὴ θέση τους... 'Αλλὰ ὁ Μάρκ, ἂν ἔχῃ ἀνακατευθῇ σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση, ἀνακατεύθηκεν ἐξ αἰτίας σου, ἀποκλειστικῶς ἐξ αἰτίας σου... Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ὥρα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶσαι ἥσυχος στὴν τάξη τοῦ Τομαβάκ, ἂν σὺ δὲν τὸν εἶχες παρασύρει... Λοιπόν, μὲ δυὸ λόγια... Θέλω νὰ τὸν ξαναστείλω ἐκεῖ κάτω, χωρὶς δίκη, χωρὶς δικάσιμο, χωρὶς ἱστορίες... Σοῦ φαίνεται αὐτὸ δίκαιον ;...».

—«'Απὸ μιὰν ἄποψη, ναί» εἶπεν ὁ Κάϊδ. «'Αλλά, μήπως αὐτὸ θὰ ξεσσπάσῃ εἰς βάρος μου ;»

—«'Αντιθέτως! Μόνο δὲν ἤθελα νὰ τὸ κάνω χωρὶς τὴ συγκατάθεσή σου».

—Ἐ! καλά ! Εἶμαι σύμφωνος. 'Αλλά, θὰ πρέπῃ νὰ τοῦ τὸ ποῦμε...».

—'Ασφαλῶς!!!...».

—«Κι' ἐγώ ; Πέστε μου, τί θ' ἀπογίνω ; Ἂν δὲν μὲ ξαναστείλουν στὸ κέντρο μου ;...».

—«Μὴν ἀνησυχῇς... Μὴν ἀνησυχῇς... Δὲν θὰ σ' ἀφήσω ἔτσι... Ἄντε, τώρα πήγαινε...».

'Ενῷ ἔβγαινεν ὅμως ὁ μικρός, ἤρθεν ἕνας ἀγγελιαφόρος καὶ ἔφερε στὸν κύριο Λαμὺ τὴν προαγωγή του καί, φυσικά, τὴ μετάθεσή του.

'Αντικαταστάτης του στὸ Δικαστήριον 'Ανηλίκων ὡρίστηκεν ὁ κύριος Ντουμπλέ...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ Β.Δ. προήχθησαν : 1) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, ὁ μέχρι τοῦδε 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Καραχάλιος Χρῆστος καὶ 2) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἀρχαιότητα, ὁ μέχρι τοῦδε 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Κανελλόπουλος Γεώργιος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1960, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου, οἱ 'Αρχιφύλακες : κ.κ. Ραγκαβᾶς Βασίλειος καὶ 'Αντωνόπουλος 'Αριστοτέλης, ἀμφότεροι κατ' ἐκλογήν.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων ἰσαρίθμων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ 'Αστυφύλακες : κ.κ. Εὐαγγελίου Θεόδωρος, Ζαχαρόπουλος ἢ Μπελίτσας Γεώργιος καὶ Βίτσας Χαράλαμπος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρῃτήθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. Δαλιάνης Δημήτριος. Εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του.

—Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ : 1) 'Υπαστυνόμος Α' κ. Παπασπύρου Κωνσταντῖνος, 2) 'Αρχιφύλαξ κ. Γιαννόπουλος Δημήτριος καὶ 3) 'Αστυφύλακες : κ.κ. Μαρκόπουλος Φώτιος, Κατσόγιαννος Σωτήριος, Τάτλης Παναγιώτης καὶ Βουρνᾶς Κωνσταντῖνος.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι : 1) 'Αρχιφύλακες : κ. κ. Νικολάου Θωμᾶς καὶ Ρηγόπουλος Μελέτιος, 2) 'Υπαρχιφύλαξ κ. Τσώνης 'Ηλίας καὶ 3) 'Αστυφύλακες : κ.κ. Σαλαγιάννης Εὐθύμιος, Νικολαΐδης 'Απόλλων, Κολοβὸς Κωνσταντῖνος, Νασόπουλος 'Αριστείδης καὶ 'Εσκερδελῆς 'Ιωάννης.

—'Ομοίως ἀπελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες : κ.κ. Βεβόπουλος Βασίλειος, 'Ακρίβος 'Αθανάσιος καὶ Ντούνας Γεώργιος, ὡς μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν, διὰ λόγους πειθαρχίας.

—Μετετάγη εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Μονίμου Διαθεσιμότητος καὶ δὴ τῆς Α' κατηγορίας, ἅτε πληρουμένων τῶν πρὸς τοῦτο νομίμων προϋποθέσεων, ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Μπικάκης 'Εμμανουήλ.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Αστυνόμος Α' Μ.Δ. Σταθᾶτος Χριστόφορος, λόγῳ θανάτου.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια πρὸς τὸν κ. 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν 'Αθηνῶν, ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς λοιποὺς 'Αστυνομικοὺς 'Υπαλλήλους τῆς ὑπ' αὐτὸν Διευθύνσεως, τοὺς συμβαλόντας εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 'Εθνικῆς 'Εορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου ἐ.ἔ.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 'Αστυνόμον Α' κ. Παναγιωτόπουλον Νικόλαον, Διοικητὴν τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας Πατρῶν, 2) 'Αστυνόμον Β' κ. Μπῖκον 'Ιωάννην, 'Υποδιοικητὴν τοῦ αὐτοῦ Τμήματος, 3) 'Αστυνόμον Β' κ. Λυγνὸν 'Αλέξανδρον, 4) 'Υπαστυνόμον Α' κ. Φασούλκαν Γεώργιον, 5) 'Αρχιφύλακα κ. 'Αρώνην Κωνσταντῖνον καὶ 6) 'Αστυφύλακας : κ.κ. Παπαδᾶτον 'Ανδρέαν, Τσιλιμίγκραν Νικόλαον, Καναβὸν 'Ανδρέαν,

Βασιλόπουλον Κωνσταντῖνον, Δρούκαν Ἰωάννην, Λάγιον Μιλτιάδην, Φώφολον Ἰωάννην, Κωνσταντινόπουλον Ἀπόστολον καὶ Διαμαντόπουλον Διονύσιον, διότι ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου (Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ), ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες ἅμα καὶ ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν, σύλληψιν καὶ παραπομπὴν εἰς τὴν Δικαιοσύνην νεαρῶν δραστῶν τριῶν κλοπῶν διὰ ῥήξεως εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν.

—Ὁμοίως, δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Παναγιωτόπουλον Νικόλαον καὶ 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Μπῖκον Ἰωάννην. Ἐπίσης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβή, εἰς τοὺς : 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Φασούλκαν Γεώργιον, 2) Ἀρχιφύλακα κ. Ἀρώνην Κωνσταντῖνον καὶ 3) Ἀστυφύλακας: κ.κ. Κωνσταντόπουλον Ἀπόστολον, Φώφολον Ἰωάννην, Λάγιον Μιλτιάδην, Καναβὸν Ἀνδρέαν, Τσιλιμίγκραν Νικόλαον, Δρούκαν Ἰωάννην, Κρόκον Ἰωάννην καὶ Καπογιαννόπουλον Χρῆστον, ἀνὰ ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δραχμὰς εἰς ἕκαστον τούτων, διότι οἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου (Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ), ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες ἅμα καὶ ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν, σύλληψιν καὶ παραπομπὴν εἰς τὴν Δικαιοσύνην πέντε (5) καλλιεργητῶν ἐμπόρων καὶ ποιουμένων χρῆσιν ἀκατεργάστου καὶ κατειργασμένης Ἰνδικῆς Καννάβεως, ὡς καὶ τὴν κατάσχεσιν ἱκανῶν ποσοτήτων εἰς ἑκάστην περίπτωσιν Ἰνδικῆς Καννάβεως.

—Ὡσαύτως, δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Πιπερόπουλον Νικόλαον, ἠθικὴ δὲ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας : κ.κ. Πιτικάκην Ἐμμανουήλ, Τζανετάκον Νικόλαον, Μῖχον Νικόλαον καὶ Πανίτσαν Δημήτριον, διότι οὗτοι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ, ὡς ἄνω, κ. Ὑπαστυνόμου, ὅστις κατηύθυνε λίαν ἐπιδεξίως, εὐστόχως καὶ μεθοδικῶς τὰς ἐνεργείας των, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπικινδύνου διαρρήκτου Φέρτη Ἀλκιβιάδου, τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ὡς καὶ τὴν ἀνεύρεσιν, κατάσχεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν κλοπιμαίων εἰς τοὺς δικαιούχους.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Παπασπύρου Ἰωάννην, διότι ὑπηρετῶν εἰς Συνδικαλιστικὸν Τμῆμα τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950, ἀνέπτυξεν ὅλως ἐξαιρετικὴν καὶ ἰδιάζουσαν δραστηριότητα καὶ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ, διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ συνεργατῶν του, ἄριστον δίκτυον πληροφοριῶν, προσενεγκὼν οὕτω διὰ τῆς φιλοτίμου προσπαθείας του καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν τομέα.

—Ὁμοίως, δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Κατσούρην Στυλιανόν, διὰ τῆς αὐτῆς δ'ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας : κ.κ. Εὐαγγελινὸν Ἀθανάσιον καὶ Ἀγγελῆν Ἰωάννην, διότι οὗτοι χάρις εἰς τὸ ἐπιδειχθὲν ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον, δραστηριότητα, κατάλληλον καὶ εὔστοχον ἐνέργειάν των, ἐπέτυχον τὴν 12—13/1/1961 καὶ ὥραν 00.45' τὴν σύλληψιν ἑνὸς τῶν δραστῶν τῆς διαπραχθείσης, τὴν 23ην ὥραν τῆς 17/12/1960, λῃστείας μετὰ σωματικῶν βλαβῶν εἰς βάρος τοῦ λαχειοπώλου Κωνσταντοπούλου Γεωργίου, διὰ καταλλήλου καὶ ἐπιδεξίου χειρισμοῦ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κ. Ὑπαστυνόμου, ἐπετεύχθη

ἡ ἀποκάλυψις τῆς λῃστείας καὶ ἡ σύλληψις τῶν δραστῶν, προκληθέντων οὕτω εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

—'Ωσαύτως, δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους: 1) 'Αστυνόμον Α' κ. Σταματόπουλον 'Αλκιβιάδην, 2) 'Υπαστυνόμους Α' κ.κ. Παπατριανταφύλλου Στέφανον, 'Ακρίβον Γεώργιον καὶ Ρίζον Δημήτριον καὶ 3) 'Αρχιφύλακα κ. Κραββαρίτην 'Ιωάννην, ἠθικὴ δὲ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβή, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, εἰς τούς: 'Αστυνόμον Β' κ. Πουρναρόπουλον 'Ιωάννην, 2) 'Ανθυπαστυνόμον κ. Σιδηρόπουλον 'Αχιλλέα καὶ 3) 'Αρχιφύλακα κ. 'Αντωνόπουλον 'Αριστοτέλην, διότι οὗτοι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν καὶ ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ μεθοδικότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των, τὴν 15/2/1961, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ Chabrachs Jacues τοῦ Μεγκιρντίτς, χρηματιστοῦ ἐν Γενεύῃ καὶ Βηρυττῷ, Λιβανοῦ ὑπηκόου, καθ' ἣν στιγμήν, ἀναχωρῶν διὰ Βηρυττόν, δι' ἀεροσκάφους τῆς Β.Ε.Α., ἀπεπειράθη νὰ ἐξαγάγῃ λαθραίως τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων (2.197.000) δραχμῶν καὶ δέκα πέντε (15) χρυσῶν λιρῶν.

—'Επίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια πρὸς τὸν κ. Προϊστάμενον τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς λοιποὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς συμβαλόντας εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν, κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν 'Απόκρεω, καθ' ὃν, χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα, διεξήχθη ἡ ὅλη ἑορτὴ συμφώνως τῷ προγράμματι τῆς 'Επιτροπῆς, προκληθέντων ἐντεῦθεν εὐμενῶν σχολίων τοῦ τύπου διὰ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς 'Αστυνομίας.

—Δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ ἐξ ἑκατὸν (100) δραχμῶν εἰς ἕκαστον τῶν 'Αστυφυλάκων: κ.κ. Ζέρβα Σπυρίδωνος καὶ Μήτρου Γρηγορίου, διότι οὗτοι τὴν 2,40' ὥραν τῆς 10-2-1961, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητά των, ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἔκτακτον δραστηριότητά των, ἐπέτυχον τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν τῶν δραστῶν κλοπῆς χρήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν κυκλοφορίας Ι.Χ. 28213 ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιοκτησίας: Μαρῆ Μιχαήλ, Γκλαβᾶ Εὐαγγέλου καὶ Στασινοπούλου Βασιλείου.

—'Ωσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ ἐκ τριακοσίων (300) δραχμῶν εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Κολοβὸν Νικόλαον, διότι χάρις εἰς τὸ ἐπιδειχθὲν ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον του, θάρρος, ζῆλον καὶ ἐξαιρετικὴν ἐνεργητικότητα, ἐπετεύχθη ὑπὸ τούτου, τὴν 5,30' ὥραν τῆς 31/1/1961, ἡ σύλληψις τῶν σεσημασμένων καὶ μὲ πλουσίαν δρᾶσιν κλεπτῶν: Καστρίτση Δημητρίου καὶ Γρηγορίου Γεωργίου, ὡς καὶ ἡ ἐξιχνίασις δέκα ἑπτὰ (17) κλοπῶν σιδήρου μπετὸν ἁρμὲ ἐκ διαφόρων οἰκοδομῶν τῶν 'Αθηνῶν.

—'Ομοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ ἐκ τετρακοσίων (400) δραχμῶν εἰς τὸν ἀστυφύλακα κ. Κακιούλην Παναγιώτην, διότι χάρις εἰς τὸ ἐπιδειχθὲν ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον, ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, ὀξυδέρκειαν, ἔκτακτον δραστηριότητα, ψυχραιμίαν, θάρρος καὶ ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν, ἐπετεύχθη τὴν 5ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 28/1/61, ἡ σύλληψις τῶν κλεπτῶν: 1) Τσέντζου Κυριάκου καὶ 2) Κωνσταντινίδου Νικολάου, οἵτινες ὡμολόγησαν τὴν διάπραξιν, κατὰ καιρούς, δέκα πέντε (15) κλοπῶν ἐκ διαφόρων καταστημάτων τῶν 'Αθηνῶν καὶ Αἰγάλεω.

—Δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Παπαδόπουλον 'Αριστείδην καὶ Χημικὸν 'Αστυνόμον Α' κ. Κορνυλάκην Μενέλαον ὡς καὶ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 'Αστυνόμον Β' κ. Κατσιμαγκλῆν Δημήτριον, 'Υπαστυνόμους Α' κ. κ. Κατσιμπάρον

Σωτήριον, Λεμονῆν Κων/νον, Λακαφώσην Δημήτριον, Νιάσκον Κων/νον, Παπαϊσιδώρου Ἰωάννην καὶ Ἀνθυπαστυνόμον Νομικὸν Αὐγουστῖνον, διότι ἐργασθέντες κατὰ τὸ ἔτος 1960, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα του, μετ' ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐντόνου δραστηριότητος καὶ μεθοδικότητος, συνέβαλον σπουδαίως εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

—Τέλος δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικούς: Α) Ἀστυνομικὸν Δ/ντὴν Α΄ κ. Παπασταφίδαν Ἀγγησίλαον, διότι προϊστάμενος τυγχάνων τῶν Ὑπηρεσιῶν διώξεως τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ ἐπιληφθεὶς τῆς ὑποθέσεως κλοπῆς καὶ ἐπιχειρουμένης ἐμπορίας ἀρχαίων Βυζαντινοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, φέροντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κατηύθυνεν προσωπικῶς καὶ ἐπιδεξίως τὰς ἐνεργείας τῶν ἐπιληφθέντων ὑπαλλήλων καὶ ἔδωκε τὰς γενικὰς ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν σύλληψιν τῶν δραστῶν. Β) Ἀστυνόμον Β΄ κ. Μαρῖνον Διονύσιον, Ὑπαστυνόμους Α΄ κ.κ. Παπαγιαννόπουλον Χαράλαμπον, Λαγὸν Στυλιανὸν καὶ Κολώνιαν Χρῆστον, διότι ἐπιληφθέντες τῆς σχετικῆς προανακρίσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀρχαιοκαπηλείας καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ὡς ἄνω ὑποθέσεως καὶ Γ) Ὑπαρχιφύλακας: κ.κ. Παπαδόπουλον Σταῦρον, Σαγώναν Χρῆστον, Μαρκέτον Γεράσιμον καὶ ἀστυφύλακας: κ.κ. Θεοχαρόπουλον Θεοχάρην, Ἀθανασίου Δημήτριον, Μητσάκον Πέτρον, Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον, Οἰκονομάκον Παναγιώτην, Στεργίου Ἰωάννην, Γαϊτάνην Θεόδωρον, Μητρονάσιον Κωνσταντῖνον, Πέππαν Νικόλαον, Ἀντζουλᾶτον Γεράσιμον, Τζαβέλλαν Ἰωάννην, Ἀλεξόπουλον Νικόλαον, Ξουραφᾶν Γεώργιον, Πλέτσιαν Δημήτριον, Χανιώτην Ἠλίαν, Ἀνδρικόπουλον Ἰωάννην, Καραϊνδρον Ἰωάννην καὶ Ἀλεξόπουλον Παναγιώτην, διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ὡς εἴρηται ὑποθέσεως.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται Χρόνια Πολλὰ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ των ἑορτῇ εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Γεώργιον Κοντογεώργον Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς, Γεώργιον Γρηγορέαν, Γεώργιον Κανελλάκην, Γεώργιον Χαλοῦλον, Γεώργιον Χατζηελευθερίου, Γεώργιον Κανέλλον, Γεώργιον Ταμιολάκην, Γεώργιον Παπαγιάννην, Γεώργιον Κατσικαβέλον καὶ Γεώργιον Ἀναστασόπουλον, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ἑορτάζοντας κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ Σύμβουλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας κ. Μελαχροινὸς Κων/νος, ἀνώτερος Ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐδώρησεν εἰς τὸ Ε.Τ.Υ.Α.Π., ὁλόκληρον τὴν ἐκ δραχμῶν (600) ἑξακοσίων ἀποζημίωσίν του, διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἀμφοτέρων τῶν Ταμείων, κατὰ τὸ Α΄ τρίμηνον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἔτους 1961.

Ἡ Παρασκευὴ Πετμεζᾶ προσέφερεν ὡς δωρεὰν εἰς τὸ Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων δραχμὰς 300, εἰς μνήμην τῆς ἀποβιωσάσης ἐξαδέλφης της Λόλας Κωνσταντινίδου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δημόσιαι συναθροίσεις—Παράνομοι συγκεντρώσεις, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Κ. Τουζένη (συνέχεια καὶ τέλος) 9247

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐξέτασις κειμένου γραφομηχανῶν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 9255

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐγκατάλειψις τραυματίου—Μιὰ ὁμολογία τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσετε, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Κ. Λαψάνη 9260

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ ἐξομολόγησις ἑνὸς μεγάλου κλέπτου κοσμημάτων, ἐκ τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Γ. Γεωργακοπούλου 9263

Πομμερένκε—Ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας, ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ. O. Zizmann καὶ R. Gut τῆς Freiburg, κατὰ μετάφρασιν κ. Ἰωάννου Γιαννακάκου (συνέχεια) 9269

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ.κ. Στυλιανοῦ 9272

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Τὸ σύστημα ἀφαιρέσεως ἀδειῶν ὁδηγήσεως εἰς Η.Π.Α., ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ἀθανασούλη 9273

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω...», ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9277

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9283

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9285

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 9288

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9291

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30΄-1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.